

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 FEBRUARI 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	365
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	367
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	379
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	380
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	383
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	392
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	392
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	392
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	392
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	394
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	397
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	401
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	402
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	402
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	403
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	404
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	405
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	407
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	407
REGISTER	409

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 25
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

“Flanders” – Aanduiding Nederlandse taalgemeenschap

In de publikatie “Flanders” die in het buitenland wordt verspreid ter ondersteuning van het imago van Vlaanderen, staat onder de titel “The golden passport to Europe” een kaart van Europa afgedrukt waarop Vlaanderen in het geel werd ingevuld (zonder de Voerstreek te vergeten, die er als een eiland bijligt), terwijl Wallonië en de landen van de Europese Gemeenschap groen werden gekleurd.

Waarom werd niet door middel van kleuren (bijvoorbeeld geel en groen gearceerd) duidelijk gemaakt dat Nederland tot dezelfde culturele gemeenschap als Vlaanderen behoort? Op die manier zou trouwens ook blijken dat Voeren helemaal geen taaleiland is.

Antwoord

De kaart die op de binnenkaft van het driemaandelijkse tijdschrift “Flanders” (pagina 2) staat, toont inderdaad Vlaanderen, met inbegrip van de Voerstreek in het geel, terwijl de rest van de Europese Gemeenschap in het groen en de landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap in het grijs (zonder landsgrenzen) worden weergegeven.

Speciale aandacht wordt gevestigd op de brede goudgele pijl met de vermelding “Flanders – The golden passport to Europe”, die naar het geelgedrukte Vlaanderen wijst. De bedoeling van deze kaart, die op de binnenkaft van elk nummer staat, is Vlaanderen geografisch te situeren in Europa.

Aangezien het doel van het tijdschrift is Vlaanderen te promoten, wordt enkel Vlaanderen in een opvallende kleur weergegeven.

Op pagina 4 staat een meer gedetailleerde kaart van Vlaanderen.

Het werken met gearceerde kleuren voor het Nederlandse taalgebied kan enkel tot verwarring leiden bij de buitenlandse lezer die noch Vlaanderen noch Nederland, juist weet te situeren.

De bezorgdheid van het lid om de eenheid van taal met Nederland te beklemtonen, kan langs andere redactionele wegen bereikt worden. Het redactiecomité van Flanders werd dan ook verzocht hieraan de nodige aandacht te besteden.

Vraag nr. 28
van 14 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Frans charter ter bevordering regionale talen – Ontbreken van het Nederlands

In Frankrijk heeft de minister van Onderwijs en Cultuur een charter ondertekend waardoor kleuters in de Franse Elzas voortaan de helft van de lessen in het Duits kunnen krijgen. Dezelfde minister verklaarde dat hij de regionale talen in Frankrijk wil bevorderen. Zo kunnen dit jaar leerlingen van het secundair onderwijs bij hun eindexamen één vak in een regionale taal behandelen. Het betreft het Baskisch, het Bretoens, het Corsicaans, het Catalaans, het Elsasserditsch en het Occitaans. Het is opvallend dat het Nederlands op die lijst ontbreekt.

Meent de minister niet dat het aangewezen is om zijn Franse collega te benaderen en hem op deze lacune te wijzen?

Is dit al gebeurd?

Antwoord

De ondertekening door de Franse minister van Onderwijs en Cultuur van een charter waardoor kleuters in de Franse Elzas voortaan de helft van de lessen in het Duits kunnen krijgen, behoort tot zijn politieke prerogatieven. Dit lijkt mij trouwens niet verwonderlijk, gezien de toch speciale situatie van de Elzas-streek in de Frans-Duitse verhoudingen.

Dezelfde redenering geldt evenzeer nopens zijn verklaringen inzake de bevordering van de regionale talen in Frankrijk. Bovendien beschouwt de Vlaamse Gemeenschap het Nederlands niet als een regionale taal. Ik verwijs hiervoor naar het Europees handvest voor de regionale of minderheidstalen dat eind vorig jaar tot stand kwam in de schoot van de Raad van Europa. Daar is geen sprake om het Nederlands te beschouwen als een regionale of minderheidstaal, rekening houdende met de definitie van de termen zoals deze worden voorgeschreven in deel I, algemene bepalingen, artikel 1a van het handvest. De Vlaamse Gemeenschap heeft trouwens zijn akkoord betuigd met de inhoud van bedoeld charter.

Dit doet geen afbreuk aan het feit dat de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met Nederland, in het raam van de Nederlandse Taalunie, een bijzondere inspanning levert wat de bevordering van de Nederlandse taal betreft in Frankrijk in het algemeen en in Noord-Frankrijk in het bijzonder.

Het Nederlands geldt in Frankrijk als “langue vivante de lère categorie”, net als het Engels, het Duits en het Spaans (decreet van 14 september 1970). Van die mogelijkheid maken 15 secundaire scholen gebruik, vooral in Noord-Frankrijk (lessen in het Nederlands,

Nederlands als vak voor baccalaureaatsexamen in de betrokken scholen). Indien voldoende ouders of leerlingen dit vragen, komen ook andere secundaire scholen voor die status in aanmerking.

De Nederlandse Taalunie is vertrouwd met de situatie van het Nederlands in Frankrijk en stimuleert waar nodig.

Vraag nr. 30
van 18 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vlabinvest — Besteding gelden aan crash-programma

De Vlaamse regering heeft op 4 november 1992 beslist dat het crash-programma, dat in het Vlabinvest-programma kadert, bij prioriteit zal worden toegepast in de zes faciliteitengemeenten en de gemeenten Tervuren, Overijse en Hoeilaart.

Voor vijf andere gemeenten zal nader onderzocht worden of ook zij in aanmerking komen voor dit crash-programma. Dit onderzoek zou — volgens de beslissing van de Vlaamse regering van 18 november 1992 — tegen eind december klaar moeten zijn.

Volgens wat mij bekend is, is het de bedoeling het nu vastgelegde Vlabinvest-bedrag van 1 miljard volledig te besteden aan dit crash-programma. De eventuele uitbreiding met de vijf gemeenten moet in dit perspectief gesteld worden.

Meent de minister-president niet dat het uitbreiden van de Vlabinvest-gemeenten en de besteding van het huidige volledige Vlabinvest-bedrag aan het crash-programma :

1. de zaken op zijn kop zet ;
2. de verdere werking van Vlabinvest hypothekeert — zeker als rollend fonds —, omdat het crash-programma uitsluitend over huurwoningen gaat en een bij komende vastlegging van financiële middelen voor het Vlabinvest-fonds een nieuwe (en een onzekere) beslissing van de Vlaamse Raad veronderstelt ;
3. de schaarse middelen gefocust moeten worden op die gebieden die vanuit sociaal-economisch en taalkundig (en een politiek) oogpunt de meeste bescherming vanwege het Vlaams Gewest vereisen ?

Antwoord

De verwijzing naar de beslissing van de Vlaamse regering van 4 november 1992 is juist voor wat de afbakening van het actiegebied van het crash-programma betreft.

Er zal inderdaad prioriteit verleend worden aan de zes faciliteitengemeenten en de gemeenten Tervuren, Overijse en Hoeilaart. Voor vijf andere gemeenten is een definitieve beslissing afhankelijk gemaakt van de resultaten van bijkomend onderzoek, dat vanuit sociaal-economisch en cultureel standpunt de noodzaak aan bescherming vanwege het Vlaamse Gewest moet aantonen. Dit onderzoek is intussen afgerond en zal —

samen met andere elementen van het **Vlabinvest-dossier** — binnenkort door de Vlaamse regering geëvalueerd worden. Daaruit moet blijken of deze gemeenten in hun geheel of gedeeltelijk toegevoegd moeten worden. **Pas** op dat ogenblik zal blijken in welke mate een preventief beleid aangewezen is.

Wat de Vlabinvest-middelen betreft, moet erop worden gewezen dat het de bedoeling is om in 1993 ongeveer 300 miljoen frank aan te wenden voor de financiering van huurappartementen. Steeds moet het rollend karakter van het investeringsfonds gewaarborgd worden. Rekening houdend met dit rollend karakter van het investeringsfonds zal nagegaan worden in welke mate rekening gehouden kan worden met een inkomensmodulering van de huurprijzen, met andere woorden of bij de uitwerking van de aan te rekenen huurprijzen een marge ingebouwd kan worden om tegemoet te komen aan het rollend-fonds-karakter. Voor de zeer lage inkomensgroepen zou de bijdrage aan het fonds beperkt zijn. Voor de hogere inkomensgroepen zou een ruimere bijdrage ingebouwd kunnen worden. Het is daarenboven niet uitgesloten dat een formule uitgewerkt wordt waarbij na enkele jaren een gedeelte van de appartementen verkocht zal worden, wat eveneens kan bijdragen tot het waarborgen van een goed rollend fonds.

Zodra er meer duidelijkheid is omtrent de juridische garanties voor de realisering van de **Vlabinvest-doelstellingen** in het geval van de verkoop van woningen, kan ook dit produktengamma verder uitgewerkt worden.

Ik zou niet willen vooruitlopen op de vragen over toekomstige budgettaire middelen voor met kennis van zaken geoordeeld kan worden over de resultaten van de eerste projecten.

Vraag nr. 34
van 26 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nationale onderzoekskredieten — Verdeelsleutel

Op de Belgische ministerraad van 4 december 1992 werd beslist aan het Nationaal Fonds voor het Wetenschappelijk Onderzoek en zijn Franstalige tegenhanger middelen ter beschikking te stellen voor nieuwe initiatieven inzake fundamenteel onderzoek tijdens de periode 1992-1995.

Van het bedrag van 560 miljoen frank zou 55 percent naar de Vlaamse Gemeenschap gaan. Die verdeling zou overeengekomen zijn op de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid van 19 november 1992, waar de minister ermee instemde de verdeelsleutel die geldt voor de nationale onderzoekskredieten, aan te houden.

Mij lijkt, in het licht van de bevolkingsverhoudingen en de herkomst van de staatsinkomsten, een groter Vlaams aandeel daarentegen logischer.

Heeft de minister een voorstel in die zin geformuleerd tijdens de IMCWB ? Indien niet, waarom niet ? Indien wel, waarom werd het dan afgewezen ?

Antwoord

1. Op de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid van 17 september en die van 15 oktober 1992 werd voor het eerst dit federaal initiatief besproken.

De Vlaamse Gemeenschap heeft toen onmiddellijk voor de verdeelsleutel van de middelen tussen de gemeenschappen de **60/40-verhouding** voorgesteld, omdat dit de verhouding van het bevolkingsaantal tussen de gemeenschappen weerspiegelt.

De verdeling van de middelen over de gemeenschappen in de rijksbegroting 1993 is als volgt :

Vlaamse Gemeenschap : 56,96 %
 Franse Gemeenschap : 42,35 %
 Duitstalige Gemeenschap : 0,68 %.

De IMCWB besloot toen om de discussie voor de verdeelsleutel uit te stellen tot de volgende vergadering omdat hierbij rekening dient te worden gehouden met een initiatief van de Duitstalige Gemeenschap. Aan elke gemeenschap werd gevraagd een document op te stellen met haar standpunt inzake de aard van de actie en de verdeelsleutel van de middelen.

Dit gebeurde in een schrijven van 5 november 1992 aan de heer Dehousse, waarin werd voorgesteld om het bevolkingsaantal te gebruiken als objectieve parameter voor de bepaling van de grootte en capaciteit van elke gemeenschap.

2. Dit standpunt werd door de federale minister van Wetenschapsbeleid verworpen in zijn voorstel op de IMCWB van 19 november 1992 waarin hij 55/45 voorstelt als verdeelsleutel.

De Vlaamse Gemeenschap heeft dan haar standpunt herhaald dat de verdeelsleutel van de kredieten gebaseerd moet zijn op het bevolkingsaantal in de gemeenschappen of op financiering van de gemeenschappen via de financieringswet .

De andere gemeenschappen alsook de federale overheid bleven wijzen op het feit dat in voorgaande dossiers in verband met Wetenschapsbeleid steeds de verdeelsleutel **55/45** werd gehanteerd.

3. Aangezien de Vlaamse Gemeenschap deze actie, die nieuwe mogelijkheden creëert voor wetenschappelijk onderzoek op post-doctoraal niveau door een versterking van het onderzoekspotentieel via tijdelijke post-doctorale mandaten, zeer belangrijk vindt en aangezien het Vlaams standpunt over de verdeelsleutel van de middelen deze actie dreigde te blokkeren heeft de Vlaamse Gemeenschap ingestemd met de verdeelsleutel **55/45**, op voorwaarde dat het project van de Duitstalige Gemeenschap (2 procent) op het deel van de Franse Gemeenschap wordt aangerekend.

Vraag nr. 38
van 1 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde monumenten verworven ingevolge staats-hervorming — Herbestemming

Een tiental gebouwen werden destijds ten gevolge van

de tweede fase van de staats-hervorming overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft beschermde monumenten.

Een aantal daarvan hebben geen bestemming en kunnen worden vervreemd of herbestemd. Dit laatste valt onder de bevoegdheid van de voorzitter van de Executieve. Kan de minister mij meedelen of er op dit ogenblik dossiers lopen inzake de herbestemming van overgenomen beschermde monumenten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van W. Demeester, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

N. DE BAISLIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 51
van 12 januari 1993
van de heer M. DIDDEN

Vervuiling — Lekken in installaties

In Vlaanderen begint de controle op vervuiling en beschadiging van het leefmilieu vorm en inhoud te krijgen. Toch zijn er steeds (nieuwe) terreinen waarop de controlediensten nog geen actie voeren. De redenen zijn wellicht van technische aard.

Zo blijkt dat er veel vervuiling ontstaat door lekken in containers en tanks. Het meest voorkomend is de vervuiling van lekkende olietanks. Minder bekend is dat er **ook** vervuiling kan optreden door het lekken van olie- en andere leidingen. Uit gegevens in de Verenigde Staten blijkt dat de olie-ervuiling in grote mate afkomstig is van lekkende pijpleidingen die over het hele land verspreid zijn. In de Verenigde Staten wordt hiervoor een controle met snuffelhonden, de zogenaamde labradors, opgezet.

Mag ik vragen op welke wijze in Vlaanderen controle wordt uitgeoefend op lekkende installaties ? Graag had ik het aantal vaststellingen van dergelijke vervuilingen in de afgelopen jaren gekend.

Welke controle kan er worden uitgevoerd en welke sancties kunnen er genomen worden ?

Antwoord

De controle op lekkende pijpleidingen voor olie valt onder de bevoegdheid van het ministerie van Economische Zaken, en wordt dus niet gecontroleerd door het bestuur Milieu-inspectie van Aminal.

Wat door het bestuur Milieu-inspectie wel gecontroleerd wordt zijn eventuele lekken in stookolietanks en in toevoerleidingen naar de brander van een **stookolie**-installatie van bedrijven. Dit gebeurt steeds naar aanleiding van een inspectiebezoek aan een bedrijf, waarbij alle aspecten van de vergunning van dat bedrijf onderzocht worden, en dus ook eventuele lekken in opslagtanks, vaten en leidingen.

Bovengrondse stookolietanks kunnen met het oog gecontroleerd worden op hun dichtheid. De dichtheid van ondergrondse stookolietanks daarentegen wordt door deskundige firma's gecontroleerd, die dan een attest van dichtheid afleveren aan het bedrijf in kwestie. Het bedrijf legt dit attest op verzoek aan de controlerende ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie voor.

Ingeval van overtreding wordt systematisch proces-verbaal opgesteld dat voor vervolging aan het parket van de procureur des konings wordt doorgegeven. Tegelijkertijd worden de noodzakelijke saneringsmaatregelen aan de overtreder opgelegd. Deze houden minstens het herstel van de lekken en het saneren van de verontreinigde bodem in.

Uit de stand van de gegevens over inbreuken kan momenteel niet specifiek afgeleid worden om hoeveel inbreuken het gaat inzake voormelde materie.

Vraag nr. 52
van 13 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vervuiling rivier de Schijn — Maatregelen

De Schijn is een bijrivier van de Schelde in de provincie Antwerpen. Verschillende wetenschappelijke onderzoeken hebben haar het etiket vervuild tot **zwaarvervuild** opgeleverd (Provinciaal Instituut voor Hygiëne provincie Antwerpen, Universitaire Instelling Antwerpen).

1. Hoever staat het met de preventie bij de bron ?
2. Hoever staat het met de geplande waterzuiveringsstations zoals Den Tip en Zwanebeek ?
3. Zullen de waterkwaliteitsdoelstellingen, zoals vermeld in het Mina-plan, wat de Schijn betreft tegen 1 juli 1995 kunnen worden gehaald ?

Antwoord

1. De preventie aan de bron, dit wil zeggen het aanzetten van de bedrijven tot zelfzuivering en tot het aanwenden van minder vervuilende produktietechnieken, wordt bewerkstelligd door enerzijds het vergunningsbeleid en anderzijds het heffingenbeleid.

Bij het verlenen van nieuwe milieuvergunningen worden niet alleen de in Vlarem-II opgenomen normen (sectoriële en andere) consequent van toepassing gesteld, doch bovendien wordt op basis van de adviezen van de diverse instanties een immissiegericht emmissiebeleid nagestreefd, waarbij de opgelegde normen functie zijn van de kwaliteitsdoelstellingen die aan het ontvangende oppervlaktewater werden toegekend.

Het heffingenbeleid heeft tevens een regulerend effect. Bij het vaststellen van de wervingscoëfficiënten voor de verschillende parameters wordt in de heffingformule reeds gedeeltelijk rekening gehouden met de toxiciteit van bepaalde elementen (cadmium en kwik worden bijvoorbeeld zwaarder getaxeerd dan andere zware metalen).

2. De RWZI Zwanebeek, gebouwd voor 18.000 IE is reeds enkele maanden operationeel en behandelt het afvalwater van een groot gedeelte van Schilde.

Investerings voor de aansluiting van vuilvracht afkomstig van Schoten-Oost en Oelegem zijn opgenomen op de goedgekeurde investeringsprogramma's die ter uitvoering opgedragen werden aan de n.v. Aquafin.

De RWZI Den Tip is opgenomen op het investeringsprogramma 1993. Uit het Technisch Plan dat werd opgemaakt door de n.v. Aquafin kan worden afgeleid dat deze installatie uiterlijk op 14 november 1996 operationeel zal zijn.

3. Via het immissienet dat beheerd wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij, wordt de evolutie van de waterkwaliteit in heel Vlaanderen permanent opgevolgd en vergeleken met de **kwaliteitsdoelstellingen**. Nu al kan geconcludeerd worden dat het realiseren van **die** doelstellingen in alle waterlopen van het Vlaamse Gewest tegen 1 juli 1995 niet haalbaar is.

Aangezien de operationalisatie van de RWZI Den Tip pas voor eind 1996 gepland is, zal de gestelde kwaliteitsdoelstelling voor het Schijn niet gerealiseerd zijn op 1 juli 1995.

Vraag nr. 53
van 13 januari 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Vlarem — Inspraakregelingen

Vlarem 1 heeft terecht heel gedetailleerd bepalingen uitgewerkt over verplichte hoorzittingen en over het beschikbaar zijn van vergunningsdossiers.

In de praktijk blijkt echter dat een aantal grote gemeenten niet op een zinvolle manier, noch in overeenstemming met de geest van de reglementering, de bepalingen ervan toepassen.

Sommige grote gemeenten, zoals Gent, organiseren hun hoorzittingen op een centrale plaats, namelijk in de gemeentelijke milieudienst. Dit veroorzaakt voor een aantal inwoners aanzienlijke en onverantwoorde verplaatsingen telkens het gaat om aanvraagdossiers uit de randgemeenten. In veel gevallen is zo de publieke deelname in de praktijk uitgesloten.

Vindt de minister het niet opportuun om grotere gemeenten :

1. bij omzendbrief op te dragen, in de gevallen waar de hoorzitting verplicht is, die te organiseren in de deelgemeente waar de geplande inrichting gesitueerd is ;

2. bij omzendbrief op te dragen het aanvraagdossier ook op die plaatsen ter inzage te leggen ?

Heeft de minister de bedoeling om in de nabije toekomst Vlarem 1 met dat doel aan te vullen ? Zo ja, wanneer kan die aanvulling verwacht worden ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

Titel 1 van het Vlarem, en inzonderheid de artikelen 17, 18 en 19, legt aan gemeenten concrete verplichtingen op met betrekking tot de organisatie van openbare onderzoeken en in voorkomend geval van **informatie**-vergaderingen die er voor moeten zorgen dat alle belanghebbende instanties en personen :

- tijdig geïnformeerd worden over de indiening van een milieuvergunningaanvraag ;
- zich kunnen informeren omtrent de vergunningsdossiers ;
- de gelegenheid hebben hun eventuele aanspraken en bezwaren kenbaar maken.

Aldus schrijft artikel 17 paragraaf 1 van titel 1 van het Vlarem voor dat de vergunningaanvraag en zijn bijlagen tijdens het openbaar onderzoek ter inzage moet liggen bij de diensten van het gemeentebestuur. Deze bepalingen laten bijgevolg aan de gemeenten, die over gedecentraliseerde diensten beschikken, toe zelf een keuze te maken op welke dienst het dossier ter inzage zal liggen. Wat de informatievergadering betreft, schrijft artikel 18 paragraaf 2 van titel 1 van het Vlarem voor dat het college van burgemeester en schepenen bepaalt op welke plaats in de gemeente deze zal plaatshebben. Om alle belanghebbenden maximaal gelegenheid te geven op deze informatievergadering aanwezig te zijn, legt het artikel 17 paragraaf 1 punt 2, d van dezelfde titel 1 uitdrukkelijk op dat het aanvangsuur van de informatievergadering gesitueerd moet zijn tussen 18.00 uur en 21.00 uur.

Ik ben van oordeel dat bedoelde reglementaire bepalingen voldoende concreet en gedetailleerd zijn om de beoogde openbaarheid en inspraak van de burger te waarborgen. De opportuniteit om milieuvergunningdossiers al dan niet op gedecentraliseerde diensten ter inzage te leggen hangt af van lokale situaties die best door de lokale overheid zelf wordt beoordeeld en dus niet bij algemene richtlijn via een omzendbrief.

Hetzelfde geldt voor de bepaling van de plaats waar de informatievergadering doorgaat. Zo kan de plaatsbepaling bijvoorbeeld beïnvloed worden door de vergaderinfrastructuur die in de gemeente beschikbaar is.

**Vraag nr. 54
van 15 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER**

Openbare werken — Gebruik van hoogovenslakken

Het Vlaamse Gewest doet belangrijke inspanningen om het leefmilieu te saneren. Dit verdient alle steun. Het MINA-fonds zorgt voor veel geldmiddelen voor die projecten.

Naar verluidt gebruikt de Vlaamse overheid zelf afvalprodukten, zoals slakken van hoogovenprocessen, in openbare wegenwerken. De wegenwerken in Bonheiden-Mechelen zijn hiervan een voorbeeld. Trouwens, op de oevers van onze rivieren zouden zulke slakken ook worden gebruikt, en dit terwijl wordt getracht het rivierwater te zuiveren en de toxiciteit uit het slib te halen.

Ik meen dat die twee elementen ook van belang zijn in de bespreking van het dossier Waterverdragen.

1. Waarom worden slakken gebruikt ? Zijn de traditionele natuurprodukten zoals stenen niet veel beter ?
2. Is de gebruiker van die milieu-onvriendelijke produkten vergunningsplichtig ? Wie verleent de vergunningen ?
3. Hoe wordt vermeden dat de slakken geheel of gedeeltelijk in het natuurlijk milieu terecht komen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Vooreerst dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen de verschillende soorten slakken, zoals daar zijn :
 - hoogovenslakken en LD-slakken, beide afkomstig uit de staalnijverheid ;
 - metaalslakken (non-ferroslakken) afkomstig uit de non-ferro sector.

De slakken die werden aangewend in Bonheiden zijn afkomstig uit de non-ferro sector. Het Afvalstoffenplan 1991-1995 legt de nadruk op preventie en recuperatie van afvalstoffen. Door het hergebruik van afvalstoffen (secundaire grondstoffen) vermindert men de behoefte aan primaire grondstoffen en wordt het ruimtegebruik beperkt door minder te storten of te ontginnen.

2. Reststoffen die niet rechtstreeks in het productieproces worden of kunnen worden aangewend, zijn te beschouwen als afvalstoffen. Volgens artikel 25 (Afvalstoffendecreet) is elke verwijdering van afvalstoffen vergunningsplichtig. Artikel 26 bepaalt vervolgens dat die vergunning wordt verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 (lees : Vlarem I). Ten aanzien van de verwijdering van afvalstoffen is Vlarem een procedurereglement dat de decretaal bepaalde vergunningsplicht organiseert. Het is evident dat een uitvoeringsbesluit (Vlarem) geen afbreuk kan doen aan de decreetale bepaling.

Met het feit dat het hergebruik van bouw- en sloopafval in de wegenbouw door een specifiek decreetale bepaling is vrijgesteld van de vergunningsplicht, ingesteld door het afvalstoffendecreet (artikel 68, decreet van 21 december 1990), volgt a contrario dat het gebruik van industriële afvalstoffen voor gelijksoortige toepassingen principieel aan die vergun-

ningsplicht is onderworpen zolang het hergebruik van afvalstoffen niet is genormeerd. Het ontwerp-kaderdecreet milieuhygiëne voorziet in een reglementering ter zake.

De vergunning (opslag of storten van afvalstoffen op of in de bodem) wordt naargelang de klasse-indeling en het statuut van de aanvrager verleend door het gemeentebestuur, het provinciebestuur of de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Secundaire grondstoffen worden indien nodig geïsoleerd van de omgeving aangewend, waarbij de afstand tussen de onderzijde van de slakken en de gemiddelde hoogste grondwaterstand minstens 50 cm bedraagt en aan de bovenzijde van de slakken een ondoorlaatbare afdichting wordt aangebracht. Die voorwaarden moeten worden opgenomen in de noodzakelijke vergunning.

Vraag nr. 55
van 15 januari 1993
van mevrouw V. DUA

Bossen, natuur- en groengebieden — Aankoop

Op de begroting 1992 was een vastleggingskrediet van 355 miljoen frank en een ordonnanceringskrediet van 385 miljoen frank ingeschreven voor verwerving van bossen, natuur- en groengebieden.

Daarnaast was nog een bijkomend krediet van 305 miljoen frank ingeschreven op het Mina-fonds.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. voor welke aankoopdossiers en voor welke oppervlakte er kredieten werden vastgelegd in 1992 ;
2. wat het totale bedrag is van die vastleggingen ;
3. welke aankopen in 1992 effectief werden gerealiseerd, voor welke oppervlakten en voor welk bedrag ?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het lid op het feit dat op artikel 71.61 van de sectie 72 een krediet van 273,8 miljoen frank als ordonnanceringskrediet werd ingeschreven en niet 385 miljoen frank.

1.a Dienst Natuurbescherming

Gemeente	Oppervlakte
Arendonk	1.8666 ha
Hulshout	6.9700 ha
As	3.9900 ha
Bornem	2.9295 ha
Zoersel	17.2500 ha
Lichtaart	1.1200 ha
Arendonk	1.0000 ha
Ravels	0.7200 ha

Huldenberg	11.2300 ha
Zichem	4.7200 ha
Lennik-St.-P.-Leeuw	6.9800 ha
Mol	170.0000 ha
Mol	3.4800 ha
	<hr/>
	232.2561 ha

b. Dienst Waters en Bossen

In het totaal werden er in 1992 kredieten vastgelegd voor de aankoop van 310 ha 14 a 21 ca onderverdeeld per provincie als volgt :

Prov. Antwerpen	164.0000 ha
Prov. Limburg	92.3877 ha
Prov. Oost-Vlaanderen	3.1440 ha
Prov. West-Vlaanderen	50.6304 ha
	<hr/>
	310.1621 ha

c. Dienst Groen

— St.-Pieters-Leeuw Domein Coloma Aankoop eigendom Hanssens Voor een totale opp. van :	0.5815 ha
— St.-Pieters-Leeuw Park Gaasbeek en Park Groenberg Aankoop diverse percelen Voor een totale opp. van :	2.5494 ha
— St.-Pieters-Leeuw Domein Coloma Aankoop perceel De Limbourg Stirum-D'Outremont Voor een totale opp. van :	0.0587 ha
— Spoorwegbeddingen :	
- Lijn 85 Avelgem-Spiere Voor een totale opp. van :	12.9810 ha
- Lijn 83 Avelgem-Heestert Voor een totale opp. van :	11.5396 ha
	Totaal : 27.7102 ha
Algemeen totaal :	570.1284 ha

2. Het totale bedrag van de vastleggingen

1. Dienst Natuurbescherming :	114.119.645 frank
2. Dienst Waters en Bossen :	168.656.150 frank
3. Dienst Groen	820.000 frank
	<hr/>
Totaal :	283.595.795 frank

3. De effectieve realisaties kunnen pas gebeuren na onderhandeling met de verkopers op basis van de vastgelegde bedragen die afhankelijk zijn van het schattingsverslag van de aankoopcomité's. Een aantal van die onderhandelingen kunnen om diverse redenen niet met succes afgesloten worden.

De effectieve realisaties hebben zowel betrekking op de vastleggingen van het voorgaande begrotingsjaar (toen minder kredieten voor aankoop beschikbaar waren) als op vastleggingen op de begroting 1992. Vele vastleggingen gebeuren op het einde van het jaar waarvan de effectieve realisatie pas het jaar erop plaatsvindt.

a. Dienst Natuurbescherming

Gemeente	Oppervlakte	Bedrag
Zonhoven	3.3048 ha	1.400.000 frank
Veerle	11.5215	4.460.000
Diepenbeek	11.2628	5.070.000
Herselt	2.2435	1.160.000
Kalmthout	13.2740	3.900.000
Veerle	0.3170	63.400
Arendonk	1.8666	918.345
Arendonk	1.5190	1.139.250
Mol-Meergoor	1.1240	700.000
Hulshout	6.9700	2.800.000
As	0.4970	185.000
Bornem	2.9295	2.150.000
56.8297 ha		23.945.995 frank

b. Dienst Waters en Bossen

289.1502 ha 105.773.523 frank

c. Dienst Groen

0.5815 ha 820.000 frank

Algemeen
totaal : 346.5614 ha 130.539.518 frank

**Vraag nr. 56
van 18 januari 1993
van de heer H. CANDRIES**

Waterwachtbekkens voor luchthaven Zaventem — Inspraak Vlaamse regering

Naar aanleiding van de bekendmaking van de misrekeningen van de kosten voor de modernisering en uitbreiding van de luchthaven Zaventem werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers geïnterpelleerd. Daarbij werd zelfs van wanbeheer gesproken.

Zo blijkt eveneens onvoldoende aandacht te zijn besteed aan de waterzuiveringsproblematiek, vooral wat de opvang van antivriesprodukten betreft.

Inderdaad, voor de verhoging van de vliegveiligheid werd door de internationale luchtvaartinstanties aangedrongen op meer en beter gebruik van **antivriesprodukten** op vliegtuigen en op start- en taxibanen. Rond de keuze van antivriesprodukten wordt veel onderzoek gedaan, maar in afwachting blijkt men voorlopig vooral met glycerine-achtigen te zullen moeten blijven werken. Die wegen zwaar op het milieu.

Op luchthavens in het buitenland wordt daarvoor op de luchthavens zelf geïnvesteerd (opvangsystemen, wachtbekkens, zuiveringsstations). Op de luchthaven in Zaventem blijkt dat echter niet het geval te zullen zijn. Men zou waterwachtbekkens plannen in een naburige gemeente, namelijk Melsbroek, waar de Vlaamse regering bevoegd is inzake milieuproblemen.

Daarom de volgende vraag : werd er ter zake overleg gepleegd met de Vlaamse regering ? Welke vorm van inspraak en controle heeft de Vlaamse regering bij de federale plannen gehad ?

Antwoord

De problematiek van de collectering en de zuivering van de afvalwaters afkomstig van het luchthavencomplex Brussel Nationaal werd reeds herhaaldelijk besproken in het najaar 1990 met de Regie der Luchtweegen, de toenmalige Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering en de betrokken gemeentebesturen.

Aan de Regie der Luchtweegen werd toen het voorstel geformuleerd om de afvalwaters van huishoudelijke aard (afkomstig van het tewerkgesteld personeel en de passagierstrafiek) ofwel door de Regie zelf te laten zuiveren met lozing van het effluent in oppervlaktewater, ofwel af te voeren via het gemeentelijk rioolstelsel naar de geplande zuiveringsinstallatie Melsbroek.

De afvalwaters van industriële aard afkomstig van het verontreinigd regenwater en de „deïcing” zouden ofwel door de Regie zelf worden gezuiverd met lozing van het effluent in oppervlaktewater, ofwel afgevoerd worden via de Woluwecollector naar de geplande RWZI Brussel Noord.

De aandacht van de Regie der Luchtweegen werd er toen reeds op gevestigd dat bij lozing en zuivering van de afvalwaters in een RWZI het bedrag aan te betalen heffingen op de waterverontreiniging belangrijk hoger is dan wanneer zelf wordt gezuiverd.

Op 20 november 1991 heeft het bestuur **Milieu-investeringen** een nieuwe vergadering gehouden met de Regie der Luchtweegen, de Vlaamse Milieumaatschappij en de n.v. Aquafin.

Het standpunt van het bestuur en de VMM was dat het milieutechnisch aangewezen is de zuivering van de vuilvracht van de luchthaven te scheiden van een zuiveringsinstallatie voor rioolwater.

Met het oog op de voorbereiding van het **investeringsprogramma 1994** heeft het bestuur aan de Regie de vraag gesteld of een eventuele beslissing betreffende de keuze tussen het zelfzuiveren of de aansluiting van de luchthaven op het openbaar rioolnet werd getroffen. Als antwoord verklaart de Regie in een brief van 11 juni 1992 nog steeds af te zien van zelfzuivering en vraagt hiermee rekening te houden bij het opmaken van het investeringsprogramma **n.v. Aquafin**.

**Vraag nr. 57
van 18 januari 1993
van de heer H. CANDRIES**

Verkaveling sociale woningen in Melsbroek — Lawaaihinder luchthaven

Onafscheidelijk van luchtvaart en luchthavens is een bepaalde, maar toch onbetwistbare geluidshinder. Nieuwe technologische ontwikkelingen moeten hinder kunnen milderden. Volledig wegwerken blijkt echter utopisch.

Daarom is het betreurenswaardig dat in het verleden de bouw van woningen rond vliegvelden soms werd toegelaten. Het duurt dan immers niet lang voor er klachten komen over de lawaaihinder en over de activiteiten en het bestaan zelf van het vliegveld.

Nu blijkt in Melsbroek langs de Haachtse Steenweg, in de meest onmiddellijke buurt van de luchthaven van Zaventem, een verkaveling voor sociale woningen aan de gang.

Heeft de Vlaamse regering inzake milieu- en veiligheidsaspecten advies gevraagd aan of gekregen van de luchthavenautoriteiten ?

Antwoord

De bedoelde verkaveling in Melsbroek is geen realisatie van een der erkende vennootschappen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of van een andere initiatiefnemer in het kader van artikel 80 van de huisvestingscode.

Het gemeentebestuur van Steenokkerzeel deelt mij bovendien mee dat langs de Haachtse Steenweg in Melsbroek geen verkaveling wordt gerealiseerd.

Vraag nr. 58 van 18 januari 1993 van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Waterzuiveringsinfrastructuur Dender — Investeringsprogramma 1994

Het investeringsprogramma 1994 voor de waterzuiveringsinfrastructuur wordt geraamd op 6 miljard frank.

Vermits de minister de klemtoon legt op prioritaire bekken, waaronder de Dender, had ik graag vernomen wat de respectievelijke bedragen zijn voor de Dender, wat de collectoren en riolering in Aalst, Denderleeuw, Geraardsbergen, Herzele, Ninove betreft.

Antwoord

In het investeringsprogramma 1994 is een totaal bedrag ingeschreven van 484608.000 frank voor collectoren en riolering in de vermelde gemeenten, als volgt uitgesplitst :

Aalst :

Collectoren	51.016.000
Prioritaire rioleringen	41.095.000

Denderleeuw :

Collectoren	110.469.000
Prioritaire rioleringen	30.643.000

Geraardsbergen :

Collectoren	25.193.000
Prioritaire rioleringen	40.457.000

Herzele :

Prioritaire rioleringen	4.591.000
-------------------------	-----------

Ninove :

Collectoren	159.282.000
Prioritaire rioleringen	21.862.000

Vraag nr. 59 van 19 januari 1993 van de heer D. RAMOUDT

Beperking jacht op wilde ganzen — Schade voor landbouw

Ten gevolge van het jachtdecreet en de daaruit voortvloeiende besluiten van de Executieve is de jacht op ganzen slechts toegestaan van 1 november tot en met 31 januari. De jacht is daarenboven alleen toegestaan tussen zonsopgang en tien uur in de voormiddag en dit enkel op het grondgebied van Knokke-Heist.

In de streek rond Zuienkerke worden landbouwers reeds jaren geconfronteerd met wilde ganzen die met duizenden neerstrijken en de zaden van de wintergerst uit de grond oppikken. Dit heeft grote schade aan de wintergewassen tot gevolg.

Tot 1981 mochten jagers de ganzen schieten van zonsopgang tot 10 uur in de voormiddag en dit over het gehele grondgebied. Sinds 1982 geldt die regeling dus enkel nog voor de gemeente Knokke-Heist. Nochtans geldt die regeling ook voor het hele grondgebied van Nederland.

Door het toestaan van de jacht in Knokke-Heist treedt een verschuiving op. Immers, de ganzen die daar verjaagd worden, wijken naar andere gebieden uit, waar de landbouwers machteloos staan.

1. Waarom is de jacht toegestaan in één gemeente en niet in een andere waar zich dezelfde problematiek voordoet ?
2. Is de minister geneigd om de jacht in de toekomst ook in de polders toe te staan tot 10 uur 's morgens, zoals in Knokke-Heist en in Nederland ? Zo niet, waarom niet ?
3. Kan de minister een regeling voorstellen voor de schade die de landbouwers geleden hebben ?

Antwoord

Vooreerst wil ik het lid doen opmerken dat in de gemeente Knokke-Heist de jacht op de grauwe gans alleen onder bepaalde voorwaarden is toegestaan.

Wat zijn vragen betreft kan ik het volgende meedelen :

1. De jacht in de gemeente Knokke-Heist is toegestaan omdat daar een standplaatsvreemde ondersoort van de grauwe gans voorkomt.
2. Ik acht het niet aangewezen de jacht op de grauwe gans buiten de gemeente Knokke-Heist toe te staan, met het oog op de bescherming van de ganzesoorten die in Vlaanderen overwinteren.
3. Artikel 25 van het jachtdecreet stelt een regeling in voor de vergoeding van schade aangericht door soorten waarop de jacht sinds meer dan 5 jaar niet meer werd geopend.

**Vraag nr. 60
van 19 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Milieuheffing — Gegevens

De sanering en de vrijwaring van ons leefmilieu zijn afhankelijk van effectief en efficiënt overheidsbeleid, maar in wezen ook van de bestendige inspanningen van individuen, gezinnen en bedrijven.

1. Hoeveel heeft de milieuheffing van 1992, eventueel van 1991 opgebracht, naar raming en reëel, respectievelijk volgens de diverse categorieën van belastingplichtigen en volgens geografische indeling(en) ?
2. Onder welke voorwaarden kunnen belastingplichtigen vrijgesteld worden van gehele of gedeeltelijke aanslag ?
3. In voorkomend geval, hoeveel vertegenwoordigt die vrijstelling in 1991, respectievelijk in 1992, naar raming of reëel, en voor individuen, gezinnen of bedrijven ?
4. Is dubbele financiering van sanering, bijvoorbeeld voor afvalwater, te verantwoorden (enerzijds voor zuivering van eigen afvalwater in zelf-gefinancierde zuiveringsinfrastructuur, anderzijds in de vorm van milieuheffing, in hoofde van individuen, gezinnen en bedrijven) ?

Antwoord

Alhoewel het lid niet expliciet aangeeft dat zijn vragen

specifiek de heffing op het lozen van afvalwater betreffen, meen ik uit de context dit zelf te kunnen invullen.

Wat de vraag betreft inzake opbrengsten in '91 en '92 verwijs ik naar de tabellen hieronder.

Inzake vrijstellingen voorziet het decreet van 25 juni 1992 (Belgisch Staatsblad van 11 juli 1992) slechts in één vrijstelling. In casu worden op basis van artikel 35bis paragraaf 4 de rechtspersonen die in het Vlaamse Gewest een zuiveringstechnisch werk exploiteren waarin uitsluitend afvalwater van de openbare riolering (met inbegrip van afvalstoffen afkomstig van septische putten en vetvangers van huishoudelijke aard en/of per as aangevoerde afvalwater) wordt behandeld en dat aangesloten is op het openbaar hydrografisch net, vrijgesteld van de heffing. Voor alle andere heffingsplichtigen is er in geen enkele vorm van vrijstelling van heffing voorzien.

In tegenstelling tot wat het lid stelt is er geen sprake van dubbele financiering bij bedrijven die in het verleden geïnvesteerd hebben in een eigen afvalwaterzuiveringssysteem. Inderdaad, de heffing wordt in de regel voor bedrijven berekend op de uitgestoten vuilvracht. Die vuilvracht wordt bepaald aan de hand van metingen van de kwaliteit en de hoeveelheid geloosd afvalwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar. Bedrijven die hun afvalwater zelf zuiveren betalen dus een lagere heffing dan bedrijven die het afvalwater niet zelf zuiveren.

Voor gezinnen ligt de problematiek anders, daar de heffing voor die categorie vervuilers in de regel berekend wordt aan de hand van het geregistreerd en/of gemeld waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Milieuheffing 1991

	Industrie Raming begroting	Vastgesteld	Betaald op 20.01.93	Particulieren Raming begroting	Vastgesteld op 15.01.93	Betaald op 15.02.93
Oost-Vlaanderen		641.561.652	514.979.631		547.708.049	529.904.401
West-Vlaanderen		523.385.088	473.879.961		499.343.472	472.485.321
Antwerpen		525.662.376	519.655.963		992.346.056	949.869.230
Brabant (Vl.)		223.426.764	198.638.039		453.443.560	426.980.602
Limburg		194.330.628	176.821.440		361.460.105	349.421.586
Totaal	2.100.000.000	2.108.366.508	1.883.975.034	3.000.000.000	2.854.301.242	2.728.661.140

*) In de groep van de particulieren komen ook een aantal kleine ondernemingen voor die enkel sanitair afvalwater lozen.

Milieuheffing 1992

	Industrie Raming begroting	Vastgesteld	Betaald op 20.01.93	Particulieren Raming begroting	Vastgesteld op 15.01.93	Betaald op 15.02.93
Oost-Vlaanderen		19.631.382	1.900.704		347.358.977	116.449.591
West-Vlaanderen		107.179.224	7.804.773		232.725.231	138.951.921
Antwerpen		59.057.978	5.278.519		612.620.639	379.544.913
Brabant (Vl.)		6.992.832	2.015.232		298.948.036	168.097.361
Limburg		5.274.000	1.047.948		253.545.386	98.830.672
Totaal	3.200.000.000	198.135.416	18.047.176	2.400.000.000	1.745.198.269	901.874.458

*) Voor wat betreft de milieuheffing voor de particulieren moeten de aanslagbiljetten berekend op een waterverbruik groter dan 500 m³ nog verstuurd worden.

*) Voor wat betreft de industrie moet nog het grootste gedeelte aanslagen verstuurd worden.

*) In de groep van de particulieren komen ook een aantal kleine ondernemingen voor die enkel sanitair afvalwater lozen.

Het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, hoofdstuk **IIIbis**, inzake bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging, afdeling 3 artikel 35quater paragraaf 2, bepaalt evenwel dat gezinnen, mits aangifte, de berekening van de heffing kunnen laten gebeuren op basis van de kwaliteit en de hoeveelheid van het geloosde afvalwater. De kost van monsternamen, analyse en rapportering overschrijdt in de meeste gevallen evenwel vele malen het bedrag van de heffing berekend op het geregistreerd waterverbruik.

Vraag nr. 61
van 20 januari 1993
van de heer L. BARBE

Afvalwaterlozingen Amylum in Dender — Overtredingen

Op 11 juni 1987 verkreeg de n.v. Amylum een lozingsvergunning voor ander afvalwater dan normaal huisafvalwater in de gewone oppervlaktewateren. Paragraaf 3 van artikel 3 geeft de bijzondere voorwaarden aan (BOD, COD, chloriden. .). Volgens punt 7 van paragraaf 3 wordt de norm voor fosfaten "later" bepaald.

Het bedrijf zou de norm voor ammoniakale stikstof in belangrijke mate overschrijden. Naast die lozingsvergunning heeft het bedrijf ook nog vergunningen voor het lozen van koelwater.

1. Hoeveel processen-verbaal werden er ten aanzien van het bedrijf opgesteld wegens het niet respecteren van voorwaarden opgelegd in die lozingsvergunning? Graag gegevens per jaar sinds 1989.
2. Welke parameters werden overschreden?
3. Wat is de gerechtelijke stand van zaken in dit dossier?

4. Is er ondertussen een norm van fosfaten vastgesteld? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?
5. Wordt die lozingsvergunning aangepast, gezien de wijziging van de kwaliteit van het Denderwater in viswater?

Antwoord

1. Aantal processen-verbaal opgesteld ten aanzien van het bedrijf wegens het niet respecteren van voorwaarden opgelegd in de lozingsvergunning: één in 1989, één in 1990, één in 1991, één in 1992.
2. In toepassing van artikel 458 van het Strafwetboek is het voor de betrokken administratie Aministratie, bestuur Milieu-inspectie, onmogelijk informatie te verstrekken met betrekking tot de parameters die werden overschreden.
3. Inzake de voormelde inbreuken is nog geen gerechtelijke uitspraak bekend.
4. Er werd nog geen norm voor fosfaten vastgesteld.

Artikel 298 paragraaf 1 punt 56 van titel II van Vlaremschrijft de concrete sectoriële emissievoorwaarden voor. Voor fosfaten wordt geen sectoriële norm vermeld.

Artikel 298 paragraaf 3 van titel II stelt dat in de milieuvergunning strengere emissievoorwaarden mogen worden opgelegd om de voor het ontvangende oppervlaktewater vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen te bereiken.

De immissienormen voor basiskwaliteit inzake totaal fosfaat werden vastgesteld op 1 mg/l als absolute waarde en 0,3 mg/l als gemiddelde waarde. Voor viswaters werden geen aanvullende of strengere norm vastgelegd.

5. Momenteel onderzoekt de bevoegde administratie in welke mate de verleende lozingsvergunningen aangepast moeten worden. overeenkomstig de inmiddels uitgevoerde bedrijfssaneringen.

Vraag nr. 62
van 20 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Milieubox — Eigendom en voorraad

Op dit ogenblik zijn de milieuboxen uitgedeeld of zijn de laatste uitdelingen bezig. Er doen zich, wel een aantal praktische problemen voor.

1. Wie is eigenaar van de milieuboxen ? Is het de gemeente die ze uitdeelt, of is het de Vlaamse Gemeenschap, OVAM of enige andere instantie ?
2. Is er voldoende voorraad om bij verhuis, nieuwe inschrijving in de gemeente, huwelijk, de toekomstige nieuwe inwoners van milieuboxen te voorzien ?

Antwoord

1. De eigenaar van de milieuboxen is het Vlaamse Gewest. Artikel 3 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen van 13 maart 1991 (Belgisch Staatsblad van 14 september 1991), vermeldt onder meer : „KGA van huishoudelijke oorsprong dient, afzonderlijk van andere afvalstoffen, aangeboden te worden in een recipiënt dat door toedoen van het Vlaamse Gewest ter beschikking wordt gesteld aan de gezinnen”.
2. Er is in een zekere reserve aan milieuboxen voorzien. Deze reserve hoeft niet te worden aangesproken bij verhuis, enkel voor nieuwe inschrijvingen bij nieuwbouw.

Vraag nr. 63
 van 21 januari 1993
van de heer G. ANTHUENIS

Samenstelling raad van bestuur van de VHM — Bekrachtiging Vlaamse regering

De bestendige deputatie van de provincie Brabant duidde reeds in april 1992 een bestuurder aan in de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). Tot op heden heeft de Vlaamse regering die aanstelling nog steeds niet bekrachtigd.

Graag zou ik van de minister willen vernemen waarom de bekrachtiging uitblijft en wat hij zal ondernemen om dit alsnog ten spoedigste te regelen.

Antwoord

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) werd opgericht door het decreet van 21 december 1988. Volgens artikel 5 van dit decreet bestaat de raad van bestuur van de VHM uit dertien leden. De Vlaamse regering benoemt en ontslaat de voorzitter, de vice-voor-

zitter en de overige leden van de raad van bestuur. Onder de leden worden zoveel bestuurders benoemd als er provincies vertegenwoordigd zijn in de vergadering der aandeelhouders, op een door die provincies voorgedragen dubbele lijst.

In uitvoering van dit decreet werden de leden van de raad van bestuur van de VHM benoemd, waarvan: vijf namens de provincies. Voor de provincie Brabant ging het om mevrouw S. Van Lindt; lid van de bestendige deputatie van de provincie Brabant. Mevrouw S. Van Lindt heeft haar mandaat inderdaad ter beschikking gesteld. Ze was immers van mening dat ze wegens een aanzienlijke uitbreiding van haar bevoegdheden, niet meer in de gelegenheid zou zijn om haar mandaat bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij naar behoren te vervullen.

Zoals voorgeschreven is in het decreet heeft de bestendige deputatie van de provincie Brabant, ter vervanging van mevrouw Van Lindt een dubbele kandidatuur voorgedragen. Meer bepaald droeg zij de heren R. Delanghe en W. Schollaert voor, respectievelijk als eerste en tweede kandidaat, om haar te vertegenwoordigen in de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Er werd ondertussen aan de minister-president van de Vlaamse regering L. Van den Brande gevraagd om de vervanging van mevrouw S. Van Lindt te agenderen op de eerstkomende vergadering van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 64
 van 22 januari 1993
 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten

Ik verneem dat het bij de Waalse gewestregering de gewoonte zou zijn dat wanneer een minister zich op een reis naar het buitenland door journalisten laat begeleiden, deze niet alleen een vliegtuigticket en hotelaccommodatie krijgen aangeboden, maar ook nog een bedrag in geld voor de kosten die ze ter plaatse hebben.

Zo zou er een bedrag van 42.300 frank gestort geweest zijn op de privé-rekening van de verslaggevers die eind augustus de Waalse eerste minister naar Japan zouden begeleiden, een reis die ten slotte niet doorging.

Naar aanleiding van een reis die de heer Spitaels eind oktober naar Canada voerde, ontvingen! zij, dan weer 13.644 frank, terwijl hen voor een reis naar Mexico 9.000 frank werd overgemaakt.

Gebeurt zo iets ook op het niveau van de Vlaamse regering ? Zo ja, welke bedragen werden, in de loop van 1992 aan journalisten overgemaakt voor hun algemene kosten naar aanleiding van het begeleiden: van ministers naar het buitenland ? Voor welke reizen en aan welke journalisten ?

Werd dat geld in die gevallen op hun privé-rekening gestort en dienden zij achteraf de uitgaven ervan! te verantwoorden met de voorlegging van een onkostenrekening ?

Uit welke post van de begroting werden de betrokken gelden gehaald? Werden de kranten- en andere media-directies van de betaling op de hoogte gebracht?

Is de minister van mening dat één en ander met de deontologie van een democratische regering strookt?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

In 1992 heb ik enkel deelgenomen aan het gezamenlijke bezoek van de Vlaamse regering aan het Belgisch paviljoen op de wereldtentoonstelling in Sevilla. De organisatie van het bezoek en van de persrelaties was in handen van de minister-president.

Ik heb geen andere officiële buitenlandse verplaatsingen gedaan in 1992. Ik heb derhalve evenmin betalingen gedaan aan journalisten voor hun algemene kosten.

Vraag nr. 65 van 22 januari 1993 van de heer M. CAPOEN

Stortproblematiek — Oplossingen

De diverse Westvlaamse intercommunales voor vuilverwijdering en -verwerking stellen vast dat er een tekort is aan stortcapaciteit in de provincie.

In uitvoering van de diverse afvalstoffenplannen werden er diverse stortplaatsen gesloten en bijna geen nieuwe in exploitatie genomen. Voorheen kon er afval worden afgevoerd naar andere provincies of naar het Waalse Gewest. Momenteel is dit ook niet meer mogelijk.

Een en ander leidt uiteraard tot schaarste, wat aanleiding geeft tot sterke prijsstijgingen voor het storten en verwerken van ambachtelijk afval van bedrijven en voor de restprodukten van de verbrandingsoven.

De prijzen zijn op twee jaar zeer sterk gestegen. Cijfers van de Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Oostende en Ommeland spreken boekdelen.

Eind 1990 diende voor 1 ton vliegas 600 frank te worden betaald, eind 1992 is dat 950 frank. Op een totale hoeveelheid van 1.500 ton per jaar is er aldus een evolutie van 900.000 frank naar 1.425.000 frank.

Eind 1990 diende voor 1 ton bodemas 350 frank te worden betaald, eind 1992 is dat 800 frank. Op een totale hoeveelheid van 20.000 ton per jaar is er dus een evolutie van 7 naar 16 miljoen.

Er wordt dus een toename in de exploitatiekost van 9,525 miljoen frank of 136 frank per verwerkte ton huisvuil vastgesteld. Het is duidelijk dat de prijsstijgingen nog moeilijk in de hand te houden zijn en dat ter sanering zeer dringend naar alternatieven moet worden gezocht.

1. Er wordt gesuggereerd bodemas te recuperen voor gebruik in de wegenbouw. Worden daartoe initiatieven of experimenten ontwikkeld? Wat zijn de resultaten ervan?
2. Hoeveel vergunde stortplaatsen zijn er in Vlaanderen? Hoe groot zijn ze? Waar zijn ze gelegen?
3. Denkt de minister aan een aanpassing van de stortcapaciteit door het verlenen van bijkomende vergunningen? Wanneer? Waar? Voor welke capaciteit?
4. Kan de minister regulerend optreden in verband met de prijsevolutie? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen?

Antwoord

1. In 1987 werd het SCK belast met een karakterisatiestudie van de as van huisvuilverbranding. De samenstelling en uitloogbaarheid werden beproefd op de verbrandingsresten van 5 representatieve ovens. De resultaten werden getoetst aan beoordelingskaders voor afvalstoffen en bodems in Nederland. Vanuit milieu-oogpunt is de mobiliteit van zware metalen en zouten in gescheiden opgevangen korrelas te hoog om een niet-geïsoleerde toepassing toe te laten. De corrosiviteit van de zouten leveren bouwtechnische bezwaren op voor de stabiliteit van gebonden toepassingen.

Midden 1992 werd een vergelijkende studie uitgevoerd om de gebruiksmogelijkheden te actualiseren. Algemeen blijkt dat een kwaliteitsverbetering noodzakelijk is. Behalve de gescheiden opvang en een goede ontijzering dient de as minstens 3 maand in open lucht te worden opgeslagen om zwelling in de toepassing te voorkomen en tegelijkertijd verkrijgt men een homogene partij.

Momenteel is een nieuw beoordelingskader in 'opmaak'. Van zodra dit klaar is zullen de assen afkomstig van de huisvuilverbranding opnieuw geëvalueerd worden.

2. Wat het aantal vergunde stortplaatsen en hun ligging betreft, zal een overzicht rechtstreeks aan het lid opgestuurd worden. Gegevens met betrekking tot de capaciteit zijn te verkrijgen bij Aminal.
3. Overeenkomstig de beleidsbrief van oktober 1992 zullen vergunningen voor bij komende stortplaatsen, die niet in het Afvalstoffenplan 1991-1995 genoemd worden, restrictief verleend worden. De minister kan pas een uitspraak doen over vergunningen indien daartoe een aanvraag voorligt. De privé-sector en de intercommunales die instaan voor de huisvuilverwerking moeten hierbij hun verantwoordelijkheid opnemen.
4. De overheid kan regulerend optreden via de milieuheffing die een deel is van de totale verwerkingsprijs.

Een eerste evaluatie van de heffing als regulerend instrument heeft tot de conclusie geleid (rapport voorgesteld aan de Commissie Leefmilieu van de Vlaamse Raad van 9 juli 1992) dat voor wat de

sector afval betreft een eenvoudige, duidelijke, voor-
spelbare en krachtige heffing op de eindverwerking
(storten en verbranden) een solide basis vormt voor
een preventief afvalstoffenbeleid.

De overige aspecten in verband met de prijsvorming
vallen onder de bevoegdheid van het ministerie van
Economische Zaken en de prijzencommissie.

Vraag nr. 67
van 27 januari 1993
van de heer J. CAUBERGS

***Beheersmandaat bij bouwmaatschappij — Onverenig-
baarheid met functie van ombudsman***

Onlangs werden 6 personen voor een periode van vijf
jaar benoemd tot ombudsman, met de mogelijkheid de
benoemingen te vernieuwen.

Het blijkt dat de functie van ombudsman onverenig-
baar is met een politiek mandaat.

Voor Belgacom werd de heer E. Vandebosch van Be-
ringen als ombudsman benoemd. De heer Vandebosch
is door de gemeenteraad van Beringen als beheerder
van Kantonale Bouwmaatschappij van Beringen CV
(KBM) aangewezen en bekleedt in de beheerraad
KBM de functie van voorzitter. Mijns inziens bekleedt
een persoon die door een gemeenteraad namens de
gemeente als beheerder in een openbare functie is af-
gevaardigd, een politiek mandaat en is dit als dusdanig
onverenigbaar met het ambt van ombudsman bij Bel-
gacom.

1. Is het ambt van ombudsman bij Belgacom al dan
niet verenigbaar met een beheersmandaat namens
de gemeenteraad ?
2. Indien blijkt dat beide functies onverenigbaar zijn,
welke maatregelen neemt de minister om de be-
staande reglementering te doen respecteren ?
3. Indien blijkt dat de heer Vandebosch ten onrechte
het mandaat en het voorzitterschap bij de genoemde
bouwmaatschappij KBM Beringen uitoefent, verlie-
zen de aldus genomen beslissingen hun rechtsgrond
niet en dienen ze niet als onwettig te worden be-
schouwd ?
4. Op welke wijze kan aan die toestand van onverenig-
baarheid een einde worden gesteld ?

Antwoord

Er zijn geen onverenigbaarheden geformuleerd in
hoofde van een lid van de beheerraad van een door
de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende ven-
nootschap. De vragen gesteld onder 2, 3 en 4 zijn dan
ook zonder voorwerp.

Gelet op de bevoegdheidsverdeling kan het lid, wat de
eventuele onverenigbaarheden met het ambt van om-
budsman bij Belgacom betreft, zich wenden tot de heer
G. Coëme, vice-eerste minister en minister van Ver-
keerswezen en van Openbare Bedrijven en van de Re-
gie der Gebouwen.

Vraag nr. 70
van 27 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

***Carcoke in Neder-Over-Heembeek — Problematiek en
maatregelen***

In het verleden is er steeds grote bezorgdheid geweest
in de kanaalzone, Vilvoorde, Machelen en Grimber-
gen, in verband met de aanwezigheid van het vervui-
lende bedrijf Carcoke te Neder-Over-Heembeek in het
Brusselse Gewest.

Einde deze maand zou het bedrijf volledig worden
gesloten, waarna het terrein grondig zal moeten wor-
den schoongemaakt.

Tegelijkertijd rijst hier het probleem van de Zenne
waar Carcoke onbepakt in loosde.

De inwoners van Vilvoorde, Machelen, Grimbergen
en de kanaalzone stellen zich nochtans vragen over het
gebruik van het terrein na de eventuele sanering.

Kan de minister contact opnemen met zijn ter zake
bevoegde collega van het Brussels Hoofdstedelijk Ge-
west om na te gaan welke opties het met het terrein
heeft ?

Zal het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf het terrein
aankopen ?

Zal dit geschieden door de n.v. Zeekanaal of door de
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Brus-
sel ?

Welke bestemming zal het terrein daarna krijgen ?

Dit zijn vragen die ook de inwoners van Vlaams-Bra-
bant ten zeerste beroeren gezien roet, rook én afvalwa-
ters van Carcoke in het verleden ook Vlaams-Brabant
grotendeels bevuild hebben.

Antwoord

Deze problematiek behoort tot de bevoegdheid van
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Desondanks kaart ik de gestelde problematiek aan bij
mijn Brusselse collega.

Vraag nr. 71
van 27 januari 1993
van de heer M. MAERTENS

Opvissen van oorlogsmunitie op zee — Gegevens

Uit het antwoord op vraag nummer 878 van collega
M. Desutter aan minister Coëme inzake de ontploffing
van een bom bovengehaald door de 2.470 Odin, blijkt
dat vissers niet verzekerd zijn tegen de risico's van het
opvissen van oorlogsmunitie.

Graag had ik in dit verband het volgende vernomen :

1. Is er in kredieten voorzien op de begroting voor het
ruimen van oorlogsmunitie of wrakken op onze
Vlaamse kust en zo ja, hoeveel ? Hoe werden die
de voorbije jaren besteed ?

2. Hoeveel bommen en granaten (eventueel gifgasgranaten) werden in de voorbije tien jaar voor onze kust opgevist en op welke lokaties zijn die eventueel geconcentreerd ?
3. Hoeveel ongevallen met opgeveste munitie hebben zich de laatste tien jaar in de visserij voorgedaan ?
4. Is het munitiestort 'Paardenmarkt voor de kust van Duinbergen op voldoende wijze met boeien aangeduid (aangezien daar een vis- en ankerverbod geldt)? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de nationale Regering.

Vraag nr. 72
van 28 januari 1993
van de heer J. VAN LOOY

Mestoverschotten — Gtrqpte heffing

Op 18 december 1992 keurde de Vlaamse Raad mijn amendement op het programmadecreet 1993 goed, dat mee ondertekend was door de collega's Timmermans en Capoen. Dit amendement strekt ertoe een uitzondering te maken op de getrapte heffing die door het programmadecreet 1992 in het voorjaar van 1992 werd toegevoegd aan artikel 21 paragraaf 3 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen. Met die uitzondering wordt de dierlijke mest met een drogestofgehalte van 'meer dan 30 percent buiten de tweede trap -van de heffing gehouden.

De wijze waarop mijn amendement in het Belgisch Staatsblad verschenen is, zou de indruk kunnen wekken dat dit amendement op het hele (gewijzigde) artikel 21 slaat. Dit zou dan betekenen dat op alle overschotten van dierlijke mest met een drogestofgehalte van meer dan 30 percent niet alleen de tweede trap van de basis heffing, maar ook zelfs de eerste trap niet van toepassing is. Daarenboven zou bij sommigen ook de indruk kunnen ontstaan dat alle, producenten van droge dierlijke mest voor het geheel van hun overschotten van de uitzondering kunnen genieten. Of dat producenten van droge dierlijke mest ook voor hun eventuele overschotten aan mengmest of vaste mest met een drogestofgehalte lager dan 30 percent aanspraak zouden kunnen maken op de uitzonderingsregel.

De bedoeling van mijn amendement was echter om enkel de overschotten aan mest met een drogestofgehalte van minimum 30 percent (verder kortweg droge mest genoemd) vrij te stellen van de -tweede trap van de basisheffing. Met andere woorden, -zowel voor het gedeelte van het overschot aan droge mest dat boven de 10.000 kg P_2O_5 en/of 20.000 kg N ligt, als voor het overschotgedeelte aan droge mest dat onder deze grenzen ligt, zou dus enkel de eerste trap van de heffing (2 frank per kg) van toepassing zijn.

Voor overschotbedrijven die zowel droge mest als mengmest produceren, zou dit betekenen dat enkel de grootte van het mengmestoverschot bepalend is voor het al dan niet toepassen van de tweede trap van de

basisheffing. Het was immers mijn bedoeling dat bij het beoordelen van de aard van de overschotten zou worden uitgegaan van de veronderstelling dat de mengmest bij voorkeur gebruikt wordt voor de bemesting van de bedrijfseigen gronden, terwijl de droge mest bij voorkeur afgevoerd wordt. *Deze veronderstelling mag als realistisch worden beschouwd, gezien de geringere vervoerskosten en de grotere marktwaarde van droge mest. De veronderstelling is zeker realistisch voor de bedrijven, voor wie de in mijn amendement beschreven uitzonderingsmaatregel is bedoeld (namelijk de bedrijven die een globaal overschot hebben van meer dan 10.000 kg P_2O_5 en/of 20.000 kg N), aangezien die bedrijven veelal onderworpen zijn aan de zogenaamde LAT-regeling.

Graag had ik de zienswijze van de minister over die aangelegenheid gekend.

Antwoord

Ik ben het eens met de zienswijze van het lid en ben het lid dankbaar voor de toelichting die hij via zijn vraag bij het amendement verstrekt.

Daarom zal ik aan mijn diensten de opdracht geven om het artikel 25 van het programmadecreet 1993, tot wijziging van artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de uerontreiniging door meststoffen, toe te passen in de zin zoals door het lid werd bedoeld.

De berekening van de basisheffing lastens overschotproducenten van mest met een drogestofgehalte van minimum 30 percent zal bijgevolg als volgt gebeuren :

1. Voor producenten die alleen droge mest produceren :

Op het totale overschot zal de heffingsvoet van de eerste schijf worden toegepast (2 frank per kg).

2. Voor producenten die zowel droge mest als andere mest produceren :

- a. indien de produktie aan droge mest groter is dan het totale overschot :

Het totale overschot wordt beschouwd als een overschot aan droge mest. Op het totale **overschot** zal de heffingsvoet van de eerste schijf worden toegepast (2 frank per kg).

- b. Indien de produktie aan droge mest kleiner is dan het totale overschot :

Het totale overschot wordt beschouwd als bestaande uit een gedeelte droge mest en een gedeelte andere mest, waarbij het gedeelte aan droge mest wordt gelijk gesteld aan de produktie ervan. Op het overschot aan droge mest evenals op de eerste 10.000 kg difosforpentoxydeoverschot en de eerste 20.000 kg stikstofoverschot aan andere mest wordt de heffingsvoet van de eerste schijf toegepast (2 frank per kg). Op de resterende overschotten aan overige mest wordt de heffingsvoet van de tweede schijf toegepast (5 frank per kg).

Uitgaande van de gemiddelde drogestofgehaltewarden zullen volgende mestsoorten automatisch (zonder dat de producent hiervoor bewijzen moet aanbrengen) beschouwd worden als mestsoorten met een drogestofgehalte van minimum 30 percent.

- vaste mest afkomstig van pluimvee ;
- vaste mest afkomstig van paarden.

Tevens zal als mest met een drogestofgehalte van minimum 30 percent beschouwd worden :

- andere mest voor zover de producent bij middel van betrouwbare bewijsstukken kan aantonen dat de mest die hij produceert, ingevolge het gebruik van een mestverwerkingsinstallatie of de uitbetaling van een bijzonder staltype, het minimaal vereiste drogestofgehalte heeft.

Vraag nr. 73
van 29 januari 1993
van de heer G. VANLEENHOVE

Stortcapaciteit – Problemen

In uitvoering van de opeenvolgende afvalstoffenplannen werden er diverse stortplaatsen in West-Vlaanderen gesloten en bijna geen nieuwe in exploitatie genomen. Voorheen kon er afval afgevoerd worden naar andere provincies of het Waalse Gewest. Momenteel blijkt dit ook niet meer mogelijk te zijn.

De beperktheid van stortplaatsen en het feit dat die in handen zijn van private firma's, monopoliseert die sector, met alle gevolgen vandien. Een en ander heeft geleid tot een schaarste, die aanleiding geeft tot sterke prijsstijgingen voor ambachtelijk afval van bedrijven en de restprodukten van de verbrandingsoven. De prijzen zijn in 2 jaar tijd zeer sterk gestegen :

	eind '90	eind '92
prijs vliegas 1 ton :	600 frank	950 frank
prijs bodemas 1 ton :	350 frank	800 frank

Milieusanering is een goede zaak, maar de economie rond de verwerking van het afval dreigt uit de hand te lopen.

Kan de minister mij meedelen :

1. waarom hij niet de nodige initiatieven ontwikkelt die toelaten de bodemas te recupereren voor gebruik in de wegenbouw ;
2. waarom hij niet door het verlenen van bijkomende vergunningen in een aangepaste stortcapaciteit voorziet ;
3. of hij regulerend optreedt inzake de prijsevolutie ?

Kan de minister mij ten slotte een overzicht geven van de stortcapaciteit per provincie ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord op de soortgelijke vraag nummer 65 van zijn collega de heer Capoen (Vragen

en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 8 van 22 februari 1993, blz. 376).

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 124
van 21 januari 1993
van mevrouw V. DUA

Haasdonkse bossen – Verkaveling

In de Haasdonkse bossen, Hoogeinde (**Beveren-Haasdonk**) worden onder meer door de firma Maes-Van Hoyer stukken bos kaalgekapt voor verkaveling. Daarbij wordt een stuk bos gelegen tussen de Stuurstraat, de Jagersdreef en de Stassijndreef, in woonpercelen opgedeeld.

1. Welke bestemming hebben de betrokken gronden op het gewestplan en op het BPA (indien voorhanden) ?
2. Is de verkaveling in overeenstemming met de bestemmingen ? Gaat het hier om **weekendverblijven** ? Zo ja, aan welke criteria moeten die voldoen om te garanderen dat het geen permanente woningen worden ?
3. Hoe groot is de oppervlakte kaalgekapt bos ?
4. Welke oppervlakte wordt in Haasdonk globaal ingenomen door weekendverblijven ?
5. Wanneer werd de verkavelingsvergunning verleend en in hoeverre werd voor de ontbossing het advies van de dienst Waters en Bossen ingewonnen in het kader van artikel 90 van het bosdecreet van 13 juni 1990 ? Wat was de inhoud van het advies ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op een concreet geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke zaken te behandelen in openbare documenten, zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd zodra de gevraagde gegevens beschikbaar zijn.

Vraag nr. 125
van 21 januari 1993
van de heer V. ANCIAUX

Politiecommissariaat Wezembeek-Oppem – Toepassing taalwetgeving

Een Vlaamse inwoner van de gemeente **Wezembeek-Oppem** ontving eens te meer een tweetalige oproepingsbrief van het commissariaat van politie. Dit is in strijd met de taalwetgeving.

Mag ik de minister vragen welke stappen hij zet opdat het gemeentebestuur van **Wezembeek-Oppem** de taalwetgeving zou toepassen ?

Antwoord

De vraag van het lid heeft een concreet geval op het oog.

Ik heb de gouverneur van de provincie Brabant al verzocht om het specifieke geval te toetsen aan de dwingende bepalingen van Afdeling IV van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Ik zal niet nalaten het lid per brief op de hoogte te brengen van het gevolg dat de gouverneur aan die zaak zal geven.

Voor zoveel als nodig verwijs ik naar het antwoord dat ik verstrekt heb op vraag nummer 205 van 12 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 354).

**Vraag nr. 126
van 21 januari 1993
van de heer P. DE KEERSMAEKER**

Omliegging provinciale weg Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertem-centrum — Bekrachtiging gewestplanwijziging

Een verantwoordingsnota van 4 juli 1992 van de Provinciale Technische Dienst der Wegen en Onbevaarbare Waterlopen van Brabant pleit klaar en duidelijk voor de vlugge aanleg van de omliegging buiten Wolvertem-centrum.

Het voornaamste obstakel is de aanpassing van het gewestplan, vermits dit gewestplan niet (meer) in de omliegging voorziet.

Is de minister op de hoogte van de verantwoordingsnota betreffende de omleiding van Wolvertem ?

Kan de minister mij mededelen wanneer de wijziging aan het gewestplan, die reeds in 1988 voor die omliegging is aanvaard, bij wet of ministerieel besluit wordt bekrachtigd ?

Antwoord

Ik kan het lid verwijzen naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 45 van 19 november 1992 van de heer E. Van Vaerenbergh (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 144). De vraag handelt over dezelfde aangelegenheid.

**Vraag nr. 130
van 27 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Vestiging bedrijvzones in Liedekerke en Affligem — Stand van zaken

De GOM Vlaams-Brabant formuleert voorstellen voor de uitbouw van een bijkomende bedrijvzone in Liedekerke, aansluitend op de vroegere bedrijvzone Begijnenmeers, goed voor dertig hectare.

Daarnaast worden ook in Affligem twee bedrijvzones gepland met een totale oppervlakte van vijftig hectare. In dit kader dient ook de optie te worden gezien

om de realisatie van de N 208 of de zogenaamde expresweg tussen de gemeenten Denderleeuw en Affligem, via de Liedekerkese bedrijven met de E 40 te verbinden.

Kan de minister mededelen of ter zake reeds enige beslissing werd getroffen wat de voorgestelde vestiging van bedrijvzones in Liedekerke en Affligem betreft ?

Antwoord

De voorstellen van de GOM Vlaams-Brabant inzake de vestiging van bedrijventerreinen in Liedekerke en Affligem zijn mijn administratie slechts in grote lijnen bekend en hebben nog niet het voorwerp uitgemaakt van een verder planologisch onderzoek. Van een beslissing ter zake is er in de gegeven omstandigheden dan ook nog geen sprake.

Deze voorstellen moeten in ieder geval het voorwerp worden van een gewestplanwijziging om rechtskracht te kunnen krijgen. Hieromtrent zal ik na een globaal onderzoek voor het arrondissement Halle-Vilvoorde een voorstel doorgeven aan de Vlaamse regering.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 47
van 19 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Speeltuigen op speelpleinen — Normen en subsidiëring

Naar verluidt bestaan er geen Belgische normen inzake speeltuigen op bijvoorbeeld openbare speelpleinen.

1. Welke normen gelden er ter zake in Vlaanderen, respectievelijk in België ?
2. Indien er geen specifieke normen zijn, welke normen inzake veiligheid en kwaliteit in het algemeen gelden er dan wel ?
3. Wie is verantwoordelijk bij eventuele ongevallen en afgezien van persoonlijke fouten, bij het gebruik van de tuigen die kennelijk aan geen enkele feitelijke norm voldoen ?
4. Welke dienst(en) is (zijn) in de Vlaamse administratie bevoegd en eventueel bezig met de gestelde problematiek ? Hoe zit het met de eventuele subsidiëring ? Volgens welke criteria gebeurt dit ?

Antwoord

Ingevolge artikel 6 paragraaf VI alinea 4 punt 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de federale overheid bevoegd om algemene regels vast te stellen inzake de bescherming van de verbruikers.

Ingevolge de uitleg verstrekt bij de voorbereiding van deze bepaling (Stukken, Kamer, BZ 1988, nr. 615/6, blz. 127-128) betreft dit onder meer de bepalingen betreffende de normalisatie van produkten en de bepalingen houdende regeling van de verantwoordelijkheid van de producent (de zogenaamde produktaansprakelijkheid) en de voorschriften inzake veiligheid der produkten.

Deze aangelegenheid behoort dus tot de bevoegdheid van de federale regering, in casu de minister bevoegd voor het economisch beleid.

De Vlaamse Gemeenschap heeft geen specifieke normen opgelegd waaraan speeltuigen moeten beantwoorden.

Bij gebeurlijke ongevallen gelden de regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid zoals vastgelegd in het burgerlijk wetboek.

Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk kunnen worden gesubsidieerd op basis van het decreet van 27 november 1984 houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties. Dit decreet bepaalt in artikel 3 dat om in aanmerking te komen voor subsidiëring de verenigingen de wettelijke aansprakelijkheid van de verenigingen ten opzichte van derden, alsmede de lichamelijke letsels van gebruikers en medewerkers, moeten laten dekken door een verzekering.

Artikel 2 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 mei 1985 bepaalt dat de verenigingen met het oog op de veiligheid van de deelnemers alle nodige maatregelen dienen te treffen, onder andere inzake de onberispelijke staat van de diverse **speelvoorzieningen** en inzonderheid de veiligheid van de speeltuin.

Alle toestellen moeten stevig, stabiel en vastgeankerd zijn. Een aangepaste grondbedekking en een wel overwogen spreiding en plaatsing van de speeltuigen dienen onverantwoorde risico's uit te sluiten. Een dagelijkse controle en een geregeld onderhoud van veelvuldig gebruikte speelvoorzieningen zijn nodig. De **inspectie**-dienst van het bestuur Jeugdwerk ziet toe op de naleving van die bepalingen.

Vraag nr. 49
van 21 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

BR TN-uitzendingen in Frankrijk — Verspreiding door kabelmaatschappijen

Sinds de Franse revolutie zijn wij getuige geweest van de culturocidepolitiek die door de Franse regering onder meer in Frans-Vlaanderen werd gevoerd. Gelukkig is daar de jongste tijd enige verandering in gekomen, maar iedereen herinnert zich nog het harde optreden tegen het gebruik van onze taal en weet hoe de uitschakeling van het Nederlands als volkstaal vooral werd doorgedreven sinds de Tweede Wereldoorlog.

Tijdens de jongste decennia was de televisie in die politiek een belangrijk element. Door het uitsluitend aanwenden van de Secam-norm kon men in Frankrijk

slechts zenders capteren die in die norm uitzonden. Hierdoor was het voor de Frans-Vlamingen onmogelijk de BRTN te ontvangen.

Door de invoering van het kabelnet kan daarin verandering komen, maar wij vernemen dat de Franse kabelmaatschappijen weigeren de BRTN te distribueren.

1. Welke Franse kabelmaatschappijen in de regio Nord-Pas-de-Calais distribueren de beide BRTN-zenders en welke niet ?
2. Welke argumenten roepen de weigerende maatschappijen hiervoor in ?
3. Welke stappen zette de minister opdat die belangrijke vorm van cultuurverspreiding en -verdediging zou worden gerealiseerd ?
4. Meent de minister dat de Franse regering ter zake wel een en ander goed te maken heeft en heeft hij hiertoe de nodige stappen gezet ?
5. Is hij niet van oordeel dat van zodra Frans-Vlaanderen de BRTN kan bekijken, er speciale uitzendingen voor en over Frans-Vlaanderen zouden moeten komen ?

Antwoord

De programma's van de BRTN-televisie worden blijkbaar door geen enkele Franse kabelmaatschappij doorgegeven.

De beslissing van de kabelmaatschappij Cenod-TV-Câble in Duinkerke om de programma's van de BRTN niet langer door te geven had te maken met kijkcijfers. Op hetzelfde ogenblik werden ook de programma's van BBC 2, Channel 4 en Super Channel geschrapt.

Er werd contact opgenomen met de kabelmaatschappij Cenod-TV-Câble en met de Franse ambassadeur in Brussel. De problematiek werd ook ter sprake gebracht in het kader van de besprekingen van de Vaste Gemengde Commissie (Cultureel Akkoord Frankrijk).

Ik informeer naar de stand van zaken en dring opnieuw aan op een doorgifte van BRTN-televisie via de kabel.

Vraag nr. 52
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-uitzendingen — Uitnodiging politici

In de eerste TV-uitzending van "De zevende dag" van 1993 was mevrouw Vogels van Agalev de enige uitgenodigde politicus. In de eerste uitnodiging nieuwe stijl van het TV-programma "de Prehistorie" was mevrouw Vogels van Agalev de gast.

Op welke criteria steunt de BRTN zich om een bepaalde politicus voor die programma's uit te nodigen ?

Blijkt uit het feit dat mevrouw Vogels tweemaal was uitgenodigd, geen bepaalde politieke voorkeur vanwege de openbare omroep ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het de gewoonte is dat het programma "De zevende dag" voor de eerste uitzending van het jaar vijf gasten uitnodigt die terugblikken op de gebeurtenissen van het voorbije jaar. Daarvoor wordt maar zeer uitzonderlijk een beroep gedaan op politici.

Voorop staat de bekommernis om een panel bijeen te brengen dat zo evenwichtig mogelijk is. In 1992 werd één politicus uitgenodigd, mevrouw A.-M. Neyts, dit jaar was dat mevrouw M. Vogels. Haar gesprekspartners waren mevrouw K. Hemmerechts en de heren R. Dillemans, M. D'Hooghe en H. Camps.

De omstandigheid dat mevrouw Vogels in twee programma's is opgetreden, is louter toeval. Hieruit mag niet worden afgeleid dat de BRTN een bepaalde politieke voorkeur koestert.

Vraag nr. 53
van 25 januari 1993
van de heer G. ANNEMANS

BRTN — Reclamespots

Werden er door de BRTN afspraken gemaakt om betaalde reclamespots op te nemen in ruil voor publicatie van reclameteksten in bepaalde dag- of weekbladen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat tussen de BRTN en de VAR enerzijds en uitgeversbedrijven anderzijds sinds 1991 mediaovereenkomsten worden afgesloten, waardoor advertentieruimte voor de BRTN ter beschikking wordt gesteld in ruil voor radiospots.

Vraag nr. 54
van 27 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-journalisten — Partijpolitieke voorkeur

In een commentaar in verband met het jaar 1992, verschenen in het weekblad Humo van 17 december jongstleden, zet BRTN-journalist Siegfried Bracke het 70-puntenprogramma van het Vlaams Blok op één lijn met Mölln in Duitsland (waar doden vielen naar aanleiding van een brandstichting).

Is de minister niet van mening dat de BRTN-journalist hier door dit grof antwoord eens te meer de indruk geeft dat de openbare omroep niet wars is van partijpolitieke voorkeur ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het weekblad Humo naar wat voor hem de belangrijkste evolutie was van het jaar 1992 heeft TV-journalist S. Bracke onder meer geantwoord : "De signalen dat het tij misschien aan het keren is. Helaas pas na scha en schande. Mölln, de 70-punten. . ."

De heer Bracke zit met deze uitspraak op dezelfde golflengte als de Vlaamse Raad die unaniem, op de

leden van het Vlaams Blok na, op 19 november 1992 het vreemdelingenprogramma van het Vlaams Blok heeft veroordeeld als strijdig met het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. In de die dag goedgekeurde resolutie wordt expliciet gesteld dat sommige voorstellen in het 70-punten plan van het Vlaams Blok ontleend zijn aan het programma in 50-punten van het Front National en als oogmerk hebben de migranten in een apartheidsgroep af te zonderen en stapsgewijs uit het maatschappelijk leven te verbannen, op dezelfde wijze als vanaf 1933 in Nazi-Duitsland de joodse medeburgers werden behandeld.

Vraag nr. 57
van 29 januari 1993
van de heer J. GEYSELS

Oprichting gemeentelijke raden voor cultuurbeleid — Stand van zaken

In het Belgisch Staatsblad van 28 december 1991 verscheen een ministeriële omzendbrief betreffende de modaliteiten van de oprichting en erkenning van gemeentelijke raden voor cultuurbeleid. Dit decreet bepaalt dat de oprichting of erkenning van één of meer raden voor cultuurbeleid tegen 1 januari 1993 gerealiseerd moest zijn.

Kan de minister mij meedelen of de gemeenten aan de voorwaarde betreffende de limietdatum hebben voldaan ?

Zo neen, over hoeveel gemeenten gaat het hier ? Welke ?

Welke maatregelen zal de minister nemen ten aanzien van de gemeenten die niet aan de voorwaarde voldoen ?

Antwoord

159 gemeentebesturen deden de gemeenteraadsbeslissing waarbij één of meer raden voor cultuurbeleid werden erkend, geworden, al dan niet reeds vergezeld van het huishoudelijk reglement van de desbetreffende raden.

De 149 gemeenten die de procedure tot erkenning van de ra(a)d(en) voor cultuurbeleid nog niet beëindigden, zijn :

— Alveringem	— Maasmechelen
— Antwerpen	— Machelen
— As	— Maldegem
— Asse	— Malle
— Baarle-Hertog	— Meerhout
— Beemem	— Meeuwen-Gruitrode
— Beerse	— Melle
— Bekkevoort	— Merelbeke
— Berlare	— Merksplas
— Bever	— Meulebeke
— Bocholt	— Moerbeke-Waas
— Boortmeerbeek	— Mol
— Borsbeek	— Moorslede
— Brecht	— Nazareth
— Bredene	— Nieuwpoort

- Brugge
- Damme
- De Panne
- De Pinte
- Dentergem
- Destelbergen
- Diest
- Drogenbos
- Eeklo
- Erpe-Mere
- Essen
- Galmaarden
- Gavere
- Gent
- Geraardsbergen
- Gingelom
- Gistel
- Glabbeek
- Gooik
- Grimbergen
- Grobbendonk
- Halen
- Halle
- Hamme
- Hamont-Achel
- Hemiksem
- Herk-de-Stad
- Herne
- Herselt
- Herstappe
- Herzele
- Hoegaarden
- Hoeilaart
- Hooglede
- Hoogstraten
- Horebeke
- Hove
- Hulshout
- Ichtegem
- Jabbeke
- Kapellen
- Kapelle-op-den-Bos
- Keerbergen
- Kontich
- Kortesseem
- Kortrijk
- Kraainem
- Kruibeke
- Kruishoutem
- Laakdal
- Laarne
- Landen
- Lebbeke
- Ledegem
- Lendelede
- Lille
- Linkebeek
- Lint
- Linter
- Lo-Reninge
- Lummen
- Olen
- Oosterzele
- Oostrozebeke
- Opglabbeek
- Oud-Heverlee
- Oud-Turnhout
- Overijse
- Pittem
- Ranst
- Retie
- Rij kevoersel
- Ronse
- Rotselaar
- Schelle
- Scherpenheuvel-Zichem
- Schilde
- Schoten
- Sint-Amands
- Sint-Genesius-Rode
- Sint-Laureins
- Sint-Lievens-Houtem
- Sint-Martens-Latem
- Sint-Pieters-Leeuw
- Spiere-Helkijn
- Steenokkerzeel
- Stekene
- Temse
- Tessengerlo
- Tielt
- Tielt-Winge
- Tongeren
- Vleteren
- Voeren
- Vorselaar
- Vosselaar
- Wachtebeke
- Waregem
- Wellen
- Wemmel
- Wetteren
- Wezembeek-Oppem
- Wielsbeke
- Wingene
- Wortegem-Petegem
- Zandhoven
- Zaventem
- Zedelgem
- Zelzate
- Zemst
- Zoersel
- Zonhoven
- Zottegem
- Zoutleeuw
- Zuienkerke
- Zutendaal
- Zwalm
- Zwevegem

In afwachting van de bespreking van het voorstel van decreet van de heer P. Tant, houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, waarbij aan de gemeenten een jaar uitstel zou worden verleend om een raad van cultuurbeleid op te

richten of te erkennen, worden voorlopig geen maatregelen genomen ten aanzien van de voormelde gemeenten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 61
van 14 januari 1993
van de heer G. ANNEMANS

Leerlingentelling door scholen — Persoonsgegevens

In verscheidene scholen schrijft het schoolhoofd, zich beroepend op het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de ouders aan om hen de naam en de voornaam van hun kind te vragen. Voorts vraagt men ook de leeftijd waarop de moeder gestopt is met school lopen, met uitzondering van avondonderwijs en leercontract. Men vraagt naar de nationaliteit bij geboorte en naar het geboorteland van de grootmoeder langs moeders zijde. Bij pleeg- of adoptiekinderen worden dan de natuurlijke moeder of grootmoeder bedoeld.

Het zou naar verluidt het ministerie zijn dat elk jaar aan de schooldirecties de telling van de leerlingen vraagt, waarbij er dus bijkomende vragen zouden worden gesteld. Is het correct dat die vragen in opdracht van het ministerie worden gesteld of zijn er scholen die zich ten onrechte op de ministeriële telling beroepen om persoonsgegevens vreemd aan de leerlingentelling te verkrijgen ?

Antwoord

Op de eerste vraag of de vragen aangehaald door het lid door het departement worden gesteld, moet ik bevestigend antwoorden.

Het departement Onderwijs vraagt reeds sedert september 1991 bijkomende informatie op. Dit gebeurt in het kader van het onderwijsvoorrangsbeleid. Het betreft vragen naar de nationaliteit en herkomstland van de moeder of grootmoeder bij geboorte en de opleidingsgraad van de moeder.

Op basis van die twee criteria (herkomst en opleidingsgraad) wordt de doelgroep van het voorrangsbeleid afgebakend.

Die vragen worden niet aan iedereen gesteld, maar enkel aan leerlingen in de eerste graad secundair onderwijs die voor bijkomende subsidiëring in aanmerking komen (zogenaamde doelgroep leerlingen). Bovendien is er ook een geografische beperking : de bevraging geldt enkel voor scholen die gelegen zijn in de zogenaamde onderwijsvoorrangsgebieden, dit wil zeggen de gemeenten die onder de voorwaarden vallen van het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK), de vijf mijn gemeenten en de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Inzake de vraag of het hier om een bijkomende vraag zou gaan, "vreemd aan de leerlingentelling" deel ik mee dat bovengenoemde informatie sedert dit schooljaar, voor wat het secundair onderwijs betreft, is opgenomen in de reguliere leerlingentelling, weliswaar met bovengenoemde restricties.

Er werd een toelichting gegeven aan de scholen die omtrent die gegevens worden bevraagd. Op 15 januari jongstleden schreef de secretaris-generaal van het departement Onderwijs een brief aan de scholen waarin duidelijk op de restricties van de bevraging werd gewezen.

Vraag nr. 62
van 15 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Universiteit Gent — Toebedeling kamers in homes

Om aanspraak te kunnen maken op een kamer in de homes van de universiteit van Gent dient men zich te richten tot de sociale dienst van de universiteit. De vraag om kamers is echter groter dan het aanbod. Jaarlijks kunnen dan ook een aantal mensen geen aanspraak maken op een dergelijke kamer.

1. Op welke wijze is de toewijzing van de kamers in de universitaire homes door de sociale dienst van de RUG gebeurd voor het academiejaar 1992-1993 ?
2. Hoe zijn de kamers procentueel verdeeld per nationaliteit ?
3. Hoe zijn de kamers procentueel verdeeld onder autochtonen, Erasmusstudenten en buitenlandse studenten ?
4. Wordt er voor de toebedeling van de kamers bij de sociale dienst gewerkt volgens een prioriteitenlijst, met andere woorden : worden er kamers voorbehouden voor een bepaalde categorie van studenten ? Indien dit zo is, om welke categorie van studenten gaat het, en om hoeveel kamers ?
5. Hoeveel aanvragen waren er in totaal voor een kamer in de universitaire homes in Gent voor het academiejaar 1992-1993 ?
6. Hoeveel studenten werden er verwezen naar een wachtlijst voor het academiejaar 1992-1993 ?
7. Wie betaalt de huur van de kamers voor de Erasmus- en buitenlandse studenten ? Hoe groot is het aandeel van de studenten zelf in de kost hiervan ?
8. Kan de minister mij een vergelijking van die cijfers met die van het academiejaar 1991-1992 bezorgen ?

Antwoord

1. Totaal aantal kamers : 1364.
Belgische studenten : 1080 kamers
Buitenlandse studenten : 204 kamers
Erasmusstudenten : 80 kamers

Het totaal aantal aanvragen van Belgische studenten bedroeg 1333, waarvan 769 heraanvragen en 564

eerste aanvragen. Er wordt prioriteit gegeven aan beursstudenten en prioriteit op basis van sociale en financiële situatie.

2. Geen procentuele verdeling.

Nationaliteit :

Algerije	1
Argentinië	1
Bangladesh	2
Benin	1
Bolivië	2
Burundi	2
Cabona	1
Cameroen	1
Cargo	1
Centraal Afrika	1
China	16
Comores	1
Costa Rica	1
Cuba	1
Denemarken	2
Ecuador	1
Egypte	6
Ethiopië	6
Filipijnen	1
Gambia	1
Griekenland	1
Guinea	1
Hongarije	1
India	1
Indonesië	15
Irak	1
Italië	3
Ivoorkust	1
Jordanië	1
Kenia	4
Liberia	1
Maleisië	2
Mali	1
Marokko	5
Mexico	3
Nepal	1
Nigeria	4
Myanmar	2
Oeganda	3
Pakistan	1
Peru	3
Portugal	2
Rwanda	1
Senegal	2
Spanje	2
Sri Lanka	1
Suriname	6
Tanzania	6
Thailand	2
Tjechoslovakije	3
Tunesië	3
Turkije	3
Vietnam	3
Zaire	4
Zambia	2

3. De quotums zijn als volgt samengesteld : 80 kamers voor Erasmusstudenten, 204 kamers voor studenten overzeese gebieden en 1080 kamers voor Belgische studenten.

4 en 5. Zie punt 1.

6. Op 1 juli 1992 telde de wachtlijst 353 vragen en op 1 oktober 1992 waren er nog 143 vragen.
7. De huurkosten worden volledig door de studenten zelf gedragen.
8. Belgische studenten : 1071 kamers ;
Buitenlandse studenten : 179 kamers ;
Erasmusstudenten : 144 kamers.

Vraag nr. 63
van 20 januari 1993
van mevrouw M. AELVOET

Woensdagnamiddagbewaking — Sociaal voordeel

De sociale voordelen in het onderwijs worden geregeld via de omzendbrief van het kabinet van de minister van Onderwijs van 25 juli 1991 (ref. JURI/11AVW). In de omzendbrief wordt **gespecificeerd** welke gunsten onder de sociale voordelen vallen : het ochtend- en het avondtoezicht, het middagtoezicht en het ter beschikking stellen van de gemeentelijke infrastructuur.

Sommige gemeenten houden zich strikt aan het woord avondbewaking en beschouwen bijgevolg de woensdagnamiddagbewaking niet als een sociaal voordeel.

Verwijzend naar de vraag nummer 67 van 22 mei 1992 van de heer M. Van Peel (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 8 van 22 juni 1992, blz. 321) in verband met de toegangsprijs tot het zwembad en het antwoord van de minister dat bevestigt dat dit in bepaalde omstandigheden als een sociaal voordeel beschouwd kan worden, had ik graag van de minister vernomen of de avondbewaking letterlijk geïnterpreteerd moet worden, zodat de woensdagnamiddag buiten de sociale voordelen valt of, integendeel, dat men de omzendbrief naar de geest moet interpreteren en het dus om bewaking na de schooltijd gaat.

Antwoord

De woensdagnamiddagbewaking komt in de huidige stand van de reglementering niet in aanmerking voor de vaststelling van de sociale voordelen.

Ik heb mijn diensten onlangs evenwel opdracht gegeven om het betreffende besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 uit te breiden tot de woensdagnamiddag, evenwel beperkt tot een tijdsduur van maximum 1 uur.

Vraag nr. 64
van 20 januari 1993
van de heer H. MARSOUL

Verzorgend beroepssecundair onderwijs — Actualisering

Met de bedoeling het spanningsveld tussen de arbeidsmarkt en het onderwijs te verkleinen, kwamen tijdens het schooljaar 1989-1990 de opleidingsprofielen kinderverzorging en gezins- en sanitaire hulp tot stand in de sectoriële commissie van de toenmalige Hoge Raad TSO/BSO.

Uit de vergelijking van beide beroepsprofielen blijkt dat er heel wat overlappingen tussen beide studierichtingen bestaan. Tijdens het schooljaar 1990-1991 werden de huidige en de te verwachten arbeidsmarktsituatie en de opleidingsvereisten geanalyseerd. Daaruit blijkt onder meer dat de tewerkstellingsmogelijkheden voor beide beroepsgroepen grotendeels door elkaar lopen. Dat kinderverzorgsters uiteindelijk toch terecht komen in de bejaardensector. Dat de functie-invulling van beide beroepen en de positionering van de verzorgenden verre van eenduidig is.

Wegens de groeiende discrepantie tussen de leerlingencapaciteiten enerzijds en de toenemende complexiteit van de hulpvraag (grotere werkveldeisen, arbeidsdruk) anderzijds, wordt gepleit voor een gebundelde, driejarige polyvalente basisopleiding.

1. Hoever staat de sectoriële commissie van de VLOR met haar werkzaamheden omtrent de inhoudelijke en structurele hertekening van het verzorgend beroepssecundair opleidingsaanbod ?
 2. Welke oplossingen worden er gepland voor :
 - de erkenning van een nieuwe driejarige opleidingsstructuur ;
 - de attestering van het 6de en 7de leerjaar ;
 - de aard en de programmatie van het verplichte 7de jaar ;
 - de toegangsmogelijkheden tot dit 7de jaar ;
 - de erkenning van de na het 7de leerjaar uitgereikte getuigenschappen door het **werkveld** en door de minister(s) onder wiens bevoegdheid dit **werkveld** valt ?
 3. Welke recente cijfergegevens zijn er beschikbaar inzake :
 - a. — de evolutie van het studieaanbod kinderverzorging en **gezins-** en sanitaire hulp in de Vlaamse Gemeenschap ;
 - de leerlingenstroom in beide opleidingen ;
 - het leerlingenaantal in het gemeenschappelijk 7de leerjaar personenzorg ;
 - b. — de **tewerkstellings-/werkloosheidsgraad** onder de afgestudeerden kinderverzorging en **gezins-** en sanitaire hulp ;
 - de toegang tot het beroep in de sectoren kinderopvang, thuishulp, trans- en intramuraal bejaardenzorg en in de ziekenhuizen ;
 - de gemiddelde dienstanciënniteit in bovenvermelde werkvelden ;
 - de gemiddelde wachttijd voor het intreden in het werkveld, in welk arbeidsstatuut ;
 - het uitvalspercentage na één werkjaar ?
 4. In artikel 2 paragraaf 4 van het ministerieel besluit nummer 1470 van 19 mei 1992 wordt melding gemaakt van de bekwamingen van het verzorgingspersoneel in de rustoorden. De inwerkingtreding van de bepalingen hieromtrent werd inmiddels verschoven naar 1 april 1993.
- Hoever staat het onderzoek omtrent de vereiste diploma's, de mogelijke gelijkstellingen en de even-

tuele bijkomende opleidingen die geëist kunnen worden ? Door wie wordt dit onderzoek uitgevoerd ?

Antwoord

1. Het voorleggen van een eindadvies van de sectoriële commissie aan de afdeling TSO/BSO van de Vlaamse Onderwijsraad rond een nieuw concept voor het zogenaamd verzorgend beroepssecundair onderwijs, is — behoudens onvoorziene ontwikkelingen — gepland op 19 maart 1993.
2. De diverse vragen die worden geformuleerd rond de structuur, de programmatie, de aard en de bekrachtiging van de betrokken studies, kunnen in het huidige stadium dan ook nog niet worden beantwoord.
3. Op het vlak van werkgelegenheid respectievelijk werkloosheid van afgestudeerden in de verzorgende sector, berust geen bevoegdheid bij de onderwijs-overheid. Voor cijfermateriaal dienaangaande verwijs ik naar de Vlaamse minister bevoegd voor het Tewerkstellingsbeleid, en de Vlaamse minister bevoegd voor de Gezondheidsinstellingen.

Laatstbedoeld lid van de Vlaamse regering is eveneens bevoegd op het terrein van de bekwaamheidsbewijzen die van het verzorgingspersoneel worden geëist en waarop het lid attendeert onder de vermelding van het ministerieel besluit nummer 1470 van 19 mei 1992.

4. Data over het aantal onderwijsinstellingen waar elk betrokken structuuronderdeel wordt georganiseerd en over de overeenstemmende leerlingenaantallen met betrekking tot de diverse beroepsopleidingen die het voorwerp van de vraag nummer 64 uitmaken, worden hieronder gegeven. Om de evolutie te kunnen vaststellen, werden als referentieschooljaren genomen de schooljaren 1988-1989 en 1991-1992 (dit laatste is overigens het schooljaar waarvoor de meest recente geverifieerde gegevens beschikbaar zijn).

1. Onderverdeling kinderverzorging :

1.1. Gemeenschapsonderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 404 leerlingen — 15 scholen
schooljaar 1991-1992 : 388 leerlingen — 16 scholen

1.2. Gesubsidieerd officieel onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 199 leerlingen — 5 scholen
schooljaar 1991-1992 : 176 leerlingen — 7 scholen

1.3. Gesubsidieerd vrij onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 1.562 leerlingen — 24 scholen
schooljaar 1991-1992 : 1.685 leerlingen — 27 scholen

1.4. Totaal voor de drie netten :

schooljaar 1988-1989 : 2.165 leerlingen — 44 scholen
schooljaar 1991-1992 : 2.249 leerlingen — 50 scholen

2. Onderverdeling gezins- en sanitaire hulp :

2.1. Gemeenschapsonderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 627 leerlingen — 40 scholen
schooljaar 1991-1992 : 493 leerlingen — 44 scholen

2.2. Gesubsidieerd officieel onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 169 leerlingen — 9 scholen
schooljaar 1991-1992 : 120 leerlingen — 9 scholen

2.3. Gesubsidieerd vrij onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 1.922 leerlingen — 54 scholen
schooljaar 1991-1992 : 1.634 leerlingen — 61 scholen

2.4. Totaal voor de drie netten :

schooljaar 1988-1989 : 2.718 leerlingen — 103 scholen
schooljaar 1991-1992 : 2.247 leerlingen — 114 scholen

3. Onderverdeling personenzorg :

3.1. Gemeenschapsonderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 37 leerlingen — 7 scholen
schooljaar 1991-1992 : 20 leerlingen — 6 scholen

3.2. Gesubsidieerd officieel onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 21 leerlingen — 3 scholen
schooljaar 1991-1992 : 27 leerlingen — 6 scholen

3.3. Gesubsidieerd vrij onderwijs :

schooljaar 1988-1989 : 286 leerlingen — 32 scholen
schooljaar 1991-1992 : 311 leerlingen — 33 scholen

3.4. Totaal voor de drie netten :

schooljaar 1988-1989 : 344 leerlingen — 42 scholen
schooljaar 1991-1992 : 358 leerlingen — 45 scholen

4. Voor een correcte interpretatie van bovenstaande cijfers :

- 4.1. De onderverdelingen **gezins-** en sanitaire hulp en kinderverzorging zijn gesitueerd op het niveau van de hogere cyclus (vierde tot en met zesde leerjaren) van het beroepssecundair onderwijs van het type II, en op het niveau van de derde graad (vijfde en zesde leerjaren) van het beroepssecundair onderwijs van het type 1.

De eenheidsstructuur van het voltijds secundair onderwijs werd op het niveau van het tweede leerjaar van de tweede graad (voorheen : de vierde leerjaren) slechts ingevoerd per 1 september 1992 ; de derde graad van deze eenheidsstructuur wordt geleidelijk ingevoerd vanaf 1 september 1993.

- 4.2. De onderverdeling personenzorg komt voor onder de vorm van een zevende **vervolmakingsjaar** op het niveau van de hogere cyclus van het beroepssecundair onderwijs van het type II, respectievelijk op het niveau van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs van het type 1.

Vraag nr. 65
van 21 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Toerismescholen — Overaanbod

Ons land breekt alle records inzake aantal toerismescholen per inwoners, en dit zowel op het niveau van het secundair als van het hoger onderwijs.

Toen in 1990 de commissie-Henau, in opdracht van de voorganger van de minister, tot het besluit kwam dat er meer dan voldoende instellingen waren die toerismeonderwijs verstrekten, stelden de vertegenwoordigers van de toeristische industrie duidelijk dat alle mogelijke medewerking zou worden geboden aan de bestaande instellingen, maar niet aan de instellingen die er nadien nog zouden bijkomen.

1. Hoeveel instellingen die toerismeonderwijs verstrekken, zijn er sinds 30 juni 1990 bijkomen ? Welke ?
2. Welke instellingen verstrekken nu in Vlaanderen toerismeonderwijs ?
3. Hoeveel leerlingen of studenten zijn er in de toerismefaculteiten van die instellingen ingeschreven ?
4. Is er ter zake een minimumnorm opgelegd ?
5. Zijn er verplichtingen inzake specifieke, aan het toerismeonderwijs inherente uitrusting opgelegd aan de instellingen ?
6. Stemt de minister ermee in dat de instellingen die niet beschikken over de minimaal vereiste uitrusting voor het toerismeonderwijs of het niet vereiste aantal leerlingen halen, beter gesloten zouden worden ?

Antwoord

Wat het secundair onderwijs betreft kan ik het volgende meedelen :

1. Onderwijsinstellingen die zich profileren als zuivere toerismescholen bestaan momenteel niet in het Vlaamse voltijds secundair onderwijslandschap. Telkens betreft het instellingen die, benevens één of meer van de onderstaande structuuronderdelen, ook andere opleidingen binnen het algemeen, technisch, kunst- en/of beroepssecundair onderwijs aanbieden.
2. Hierna volgt een overzicht van de onderwijsinstellingen die één of meer van de geciteerde structuuronderdelen toerisme hebben aangeboden gedurende het schooljaar 1991-1992, telkens met het aantal regelmatige leerlingen op de decretaal vastgelegde tellingsdatum, namelijk 3 februari 1992. Het schooljaar 1991-1992 is het meest recent schooljaar waarvoor geverifieerde data beschikbaar zijn. Het betreft hier in totaal 47 scholen, verdeeld over de respectieve netten als volgt :

- gemeenschapsonderwijs 17 ;
- gesubsidieerd officieel onderwijs 8 ;
- gesubsidieerd vrij onderwijs 20.

Gemeenschapsonderwijs

KA 1 in 2060 Antwerpen	40 leerlingen
MSGO in 2880 Bornem	5 leerlingen (*)
KA in 2640 Mortsels	9 leerlingen (*)
KA in 2900 Schoten	12 leerlingen
KTA in 2300 Turnhout	18 leerlingen
KA in 1040 Brussel	32 leerlingen
KTA in 3290 Diest	22 leerlingen
KA in 3000 Leuven	7 leerlingen
Hoger Instituut in 1780 Wemmel	57 leerlingen
KA 1 in 8000 Brugge	42 leerlingen
KTA in 8800 Roeselare	18 leerlingen
Hogere Handelsschool in 9300 Aalst	25 leerlingen
KTA II in 9200 Dendermonde	5 leerlingen (*)
KA 1 in 9000 Gent	31 leerlingen
KTA in 3600 Genk	25 leerlingen
KTA in 3500 Hasselt	101 leerlingen
KTA 1 in Sint-Truiden	20 leerlingen

Gesubsidieerd officieel onderwijs

SITO 1 in 2060 Antwerpen	77 leerlingen
PTI Rivierenhof in 2100 Deurne	53 leerlingen
STIM in 2800 Mechelen	27 leerlingen
Sted. Handelsinstituut in 2170 Merksem	17 leerlingen
Instituut Funck in 1000 Brussel	48 leerlingen
STIMJ in 8400 Oostende	14 leerlingen
Sted. Handelsschool Coupure in 9000 Gent	42 leerlingen
Secundair school van het Prov. hoger Handelsinstituut in 3500 Hasselt	37 leerlingen

Gesubsidieerd vrij onderwijs

Van Celsinstituut in 2000 Antwerpen	143 leerlingen
Francesco-Paviljoen in 2200 Herentals	62 leerlingen
VTI Spijker in 2320 Hoogstraten	50 leerlingen
Coloma-instituut Secundair in 2800 Mechelen	76 leerlingen
Instituut Mater Dei in 2170 Merksem	67 leerlingen
Salus Nostra Instituut in 2400 Mol	36 leerlingen
Heilig-Hartinstituut TO in 1500 Halle	75 leerlingen
Miniemeninstituut in 3000 Leuven	98 leerlingen
Vrije Technische School in 3000 Leuven	7 leerlingen
Hotelschool Spermalie in 8000 Brugge	86 leerlingen
Sint-Jozefinstituut in 8000 Brugge	64 leerlingen
TI Heilige-Familie in 8900 Ieper	12 leerlingen (*)
TI O.-L.-Vrouw van Bijstand in 8500 Kortrijk	75 leerlingen
Vrij Katholiek Instituut in 8400 Oostende	8 leerlingen (*)
Instituut Stella Matutina in 9660 Brake1	9 leerlingen (*)
TI O.-L.-Vrouw in 9000 Gent	6 leerlingen (*)
O.-L.-Vrouw Presentatie in 9100 Sint-Niklaas	15 leerlingen
Stella Maria-instituut in 3600 Gent	14 leerlingen
TI Regina Mundi in 3600 Genk	59 leerlingen
VTI ter Hercke in 3540 Herk-De-Stad	17 leerlingen
Sint-Jozefsschool in 3550 Heusden-Zolder	22 leerlingen (*)
TI Regina Pacis in 3700 Tongeren	17 leerlingen (*)

Van de voormelde instellingen zijn er 3 van het gemeenschapsonderwijs en 7 van het gesubsidieerd vrij onderwijs die pas sedert het schooljaar 1990-1991 één of meer van de structuuronderdelen, die het voorwerp van onderhavig antwoord vormen, hebben opgestart, dit in vergelijking met het voorafgaand schooljaar 1989-1990 toen ze geen enkele van die disciplines organiseerden. In de **overzichtslijst** worden deze 10 scholen aangemerkt met het symbool (*).

De oprichting van een nieuw structuuronderdeel is onderworpen aan de volgende voorwaarden :

1. de hantering van een reglementair vastgelegde geüniformeerde en gerationaliseerde benaming van studierichting ;
2. de mededeling aan de administratie secundair onderwijs vóór 1 mei van het schooljaar onmiddellijk voorafgaand aan de opstarting via het daartoe bestemde formulier Med. PO0 (= mededeling van programmaties, omvormingen en omzettingen), waarbij een inrichtende macht louter haar intenties aan de overheid kenbaar maakt ;
3. het bereiken van een minimale oprichtingsnorm per 1 oktober van het betrokken schooljaar, doch uitsluitend in de volgende gevallen :
 - de oprichting van een zevende vervolmakings- of specialisatiejaar van het TSO, KSO of BSO of van een zevende naamloos leerjaar van het BSO, toegespitst op het secundair onderwijs types 1 en II. Deze norm bedraagt 13 leerlingen, doch kan gereduceerd worden tot 10 leerlingen, 5 leerlingen of 1 leerling, indien respectievelijk ten minste 1/3, 2/3 of 3/3 van het lessenrooster effectief gemeenschappelijk kan worden gevolgd met andere structuuronderdelen ;
 - de oprichting van een nieuwe onderwijsvorm, namelijk hetzij ASO, hetzij KSO, hetzij TSO/BSO, ervan uitgaand dat nog geen enkele onderverdeling in die onderwijsvorm werd ingericht. De norm bedraagt 35 leerlingen in het betrokken oprichtingsjaar en 70 leerlingen het daaropvolgend schooljaar in de eerste twee leerjaren samen ;
4. de aanvraag tot financiering (gemeenschapsonderwijs) of subsidiëring (overige netten) door de inrichtende macht bij de administratie uiterlijk 10 oktober van het oprichtingsjaar via het document **S05bis** (gemeenschapsonderwijs), respectievelijk **S05** (gesubsidieerd onderwijs).
5. De onderwijsoverheid heeft geen specifieke en eenvormige richtlijnen uitgevaardigd op het vlak van standardeisen qua minimale logistieke infrastructuurele en didactische uitrusting waaraan onderwijsinstellingen dienen te voldoen bij nieuw geprogrammeerde en verder uitgebouwde structuuronderdelen.

Daarentegen wordt in artikel 24 paragraaf 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige

bepalingen van de onderwijswetgeving (schoolpactwet), bepaald dat een structuuronderdeel slechts voor subsidiëring in aanmerking komt, mits onder meer didactisch materiaal en schooluitrusting ter beschikking staan die beantwoorden aan de pedagogische vereisten.

De financiering van de instellingen van het gemeenschapsonderwijs wordt evenzeer afhankelijk gesteld van de aanwezigheid van het essentieel geacht didactisch materiaal en schooluitrusting in het kader van een behoorlijke onderwijskwaliteit, conform artikel 5 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie- en pedagogische begeleidingsdiensten.

Ingevolge laatstgenoemd artikel is de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap belast met het nagaan in de diverse netten of voornoemde criteria in concreto worden vervuld. Als sanctie daartegenover staat de niet-financiering of subsidiëring dan wel de stopzetting ervan, voor het (om het even welk) structuuronderdeel in kwestie.

6. Op basis van het regelmatige leerlingenaantal van het voorafgaand schooljaar wordt aan elke onderwijsinstelling onder meer een aantal uren-leraar toegerekend waarmee ze haar onderwijs- en opvoedkundig project dient te realiseren.

Rekening houdend met bepaalde opgelegde begrenzungen, is de aanwending van dit urenpakket ter besteding aan lessen of uren die geen lessen zijn (interne pedagogische begeleiding, klasseraad, klasdirectie . . . volkomen vrij. In concreto impliceert dit dat een inrichtende macht perfect structuuronderdelen kan in stand houden die slechts een gering leerlingenaantal kennen.

Voornoemde soevereine aanwending kadert in de vrijheid van onderwijs en de pedagogische autonomie die door de wet- en decreetgever aan de onderwijsverstrekkers in dit land wordt gewaarborgd.

Wat het hoger onderwijs betreft kan ik het volgende meedelen.

1. In het hoger onderwijs buiten de universiteit werden er in het academiejaar 1990-1991 geen nieuwe afdelingen management toerisme en recreatie geprogrammeerd.
2. In het academiejaar 1992-1993 organiseren 5 instellingen een afdeling management toerisme en recreatie, in casu :

Hoger Instituut voor Economisch, Paramedisch en Sociaal Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs, Renaat De Rudderlaan 6, 3500 Hasselt ;

Hoger Instituut Coloma, Colomalaan 1, 2800 Mechelen ;

Hoger Technisch Instituut, Spoorwegstraat 12, 8200 Sint-Michiels ;

Provinciaal Instituut voor Voedingsindustrieën en Toerisme, Emile Grysonlaan 1, 1070 Brussel 7.

3. Het aantal financierbare studenten bedraagt op 1 februari 1992 in totaal 1.094,5 studenten, geventileerd als volgt :

Hoger Instituut voor Economisch Paramedisch en Sociaal Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs Kortrijk :	170 ;
Hogeschool voor Bedrijfsopleidingen van het Gemeenschapsonderwijs Hasselt :	160,5 ;
Hoger Instituut Coloma Mechelen :	417 ;
Hoger Technisch Instituut Sint-Michiels :	223 ;
Provinciaal Instituut voor Voedingsindustrieën en Toerisme Brussel 7 :	124 .

- De minimumnorm voor het behoud van de afdeling is vastgelegd in het koninklijk besluit nummer 301 van 31 maart 1984.
- Aan de instellingen die een afdeling management toerisme en recreatie organiseren, werden geen specifieke verplichtingen opgelegd in verband met de uitrusting (zie 1, 5).
- De afdeling management toerisme en recreatie beschikt over geen gunstnorm en moet eveneens voldoen aan de minimale studentenbevolking per afdeling zoals bepaald in het koninklijk besluit nummer 301 van 31 maart 1984.

Vraag nr. 68
van 27 januari 1993
van de heer M. CAPOEN

HO B U-instellingen — Gegevens

In het licht van de voorgenomen hervormingen van het hoger onderwijs verzoek ik de minister om het volgende :

- een lijst van de bestaande instellingen voor hoger onderwijs buiten de universiteit (HOKT en HOLT, met volledig leerplan) met per school het aantal studenten ;
- voor elke instelling de grootte van het toegekend lestijdenpakket voor het academiejaar 1992-1993 (gebaseerd op de studentenaantallen van 1 februari 1992) ;
- eventueel per school het aantal lestijden dat boven het normale lestijdenpakket aan bepaalde scholen werd toegekend (lestijden afkomstig uit bijzondere fondsen).

Antwoord

Gelet op de statistische bewerking die vereist is, en de omvang van het te verstrekken antwoord, zullen de gevraagde gegevens door de bevoegde administratie rechtstreeks aan het lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 69
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

Gebrevetteerde verpleegster — Studieniveau

Er is betwisting in de administratie omtrent het klasse-

ringsniveau van het diploma van gebrevetteerde verpleegster. Daarom kreeg ik graag enige verduidelijking omtrent het volgende.

- Na de studie kinderverzorgster tot 18 jaar en na 3 jaar studie aan het HRIPB in Oostende kreeg men in 1985 het getuigschrift gebrevetteerde verpleegster. Toen werd dit als een A2-niveau beschouwd. Is dat correct ?
- Als met dit diploma wordt gesolliciteerd in de gemeentelijke administratie als bibliotheekbediende of -assistente, als intussen het nodige bekwaamheidsattest werd behaald, bestaat er voor de weddebepaling discussie in verband met de waarde van het diploma. Men betwist of dit wel gelijkwaardig is aan het hoger secundair onderwijs, wat bepalend is voor de weddebarema. Op welk niveau staat men in dit geval ?
- Als het inderdaad niet voldoet aan hoger secundair niveau, is hier dan een gelijkschakeling mogelijk en waar kan die worden aangevraagd ? Voor gebrevetteerde verpleegster was er een volle dagstudie van 3 jaar noodzakelijk en was men 21 jaar bij het afstuderen. Onder welke weddeschaal van betaling valt dit nu ?

Antwoord

- Overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1960 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder het brevet van verpleger of verpleegster wordt toegekend en van de beroepsuitoefening, wordt het brevet van ziekenhuisverpleger/-verpleegster, respectievelijk het brevet van psychiatrische verpleger/verpleegster, uitgereikt na een driejarige paramedische opleiding die gesitueerd is op het niveau van het aanvullend secundair beroeps-onderwijs met volledig leerplan.

Dit onderwijs wordt geacht in een vervolgopleiding na het voltijds gewoon secundair onderwijs te voorzien, doch blijft gerangschikt binnen de ruimere secundaire onderwijscontext.

Hoewel in de omgangstaal nog genoegzaam bekend onder de term A2-onderwijs, dient duidelijkheidshalve te worden vermeld dat voornoemd symbool als onderdeel uit een grotere reeks, sinds de herklasering van de technische en beroepsafdelingen meerdere decennia terug, in de bestaande onderwijswetgeving en -reglementering niet meer wordt gehanteerd.

Om toegelaten te worden tot de verpleegafdelingen van het aanvullend secundair beroeps-onderwijs met volledig leerplan moet men hetzij houder zijn van een studiebewijs waaruit blijkt dat een zesde leerjaar van de hogere cyclus of de derde graad van het algemeen, het technisch, het kunst- of het beroepssecundair onderwijs met vrucht werd voltooid, hetzij geslaagd zijn in een voorexamen ingericht als een toelatingsproef door de daartoe door de overheid ingestelde specifieke examencommissie.

De opleiding kinderverzorging, ondergebracht in de hogere cyclus of derde graad van het beroepssecundair onderwijs, is dus geen absolute voorwaarde om nadien de geciteerde verpleegstudie te kunnen aanvatten.

2. De brevetten waarvan sprake in rubriek 1, kunnen onder geen enkel beding gelijkgesteld worden met het (tot en met het schooljaar 1990-1991 uitgereikte) getuigschrift van hoger secundair onderwijs of met het (sedert het schooljaar 1991-1992 uitgereikte) diploma van secundair onderwijs. Dit vloeit voort uit de aard van de respectieve studies : daar waar het gewoon voltijds secundair onderwijs (als onderwijsvorm voor leerplichtigen), ongeacht de onderwijsvorm en onderverdeling, steeds een algemene persoonlijkheidsvorming beoogt, profileren de verpleegopleidingen-ASBO zich veeleer overeenkomstig de eisen die de beroepssector formuleert.

Het aanvullend secundair beroepsonderwijs vormt een apart secundair onderwijschelon dat met geen enkel ander studieniveau (in)direct gelijkgeschakeld kan worden.

3. De onderwijsautoriteiten zijn niet bevoegd op het vlak van de bepaling der weddeschalen van verpleegkundigen tewerkgesteld buiten de onderwijssector.

Vraag nr. 70
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Europese lagere school — Inspectie

Wij vernemen dat er een ambtswissel is doorgevoerd in de inspectie van de Europese lagere school.

Mag ik in dit verband het volgende vernemen ?

1. Op grond van welke criteria is de keuze van de nieuwe titularis gebeurd ?
2. Waarom is er geen kandidatuurstelling geweest ?

Antwoord

1. De nieuwe titularis werd aangeduid op basis van volgende dossierelementen :

- hoofdinspecteur basisonderwijs sedert 1988 en inspecteurcoördinator basisonderwijs sedert 1 september 1991, maar ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, momenteel gedetacheerd als medewerker aan de Dienst voor Onderwijsontwikkeling ;
- rijk curriculum aan getuigschriften, publikaties en opdrachten ;
- vroegere contacten met Europese scholen ;
- goede taalbeheersing van de courante Europese talen ;
- tweede gerangschikt bij de selectie voor pedagogisch adviseur bij de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling**.

2. Hiervoor is nu, en ook in het verleden, geen kandidatuurstelling geweest. De aanduiding gebeurt door mij, op basis van overleg met mijn administratie en van de dossierelementen.

Vraag nr. 71
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Basisscholen — Logopedie tijdens de lesuren

Sedert een paar jaar zou in sommige scholen de door de ouders vrij gekozen logopedist sessies houden binnen de schooluren. Meestal gebeurt dit tijdens de sport- of muzieklessen. Dit is een verworven en veralgemeende praktijk geworden.

1. Is het toegestaan, en hoe wordt dit verantwoord, dat een zelfstandige logopedist, niet verbonden aan de school, tijdens de lesuren zijn praktijk komt uitvoeren in de school zelf ?
2. Is het normaal dat bepaalde kinderen ingeschreven voor het gewone basisonderwijs, hun lessen onderbreken en daarbij nog een teruggave van kosten aanvragen bij het Vlaams Fonds voor de logopedische begeleiding tijdens de schooluren zelf ?
3. Welke verantwoordelijkheid heeft de schooldirecteur hierin en op welke grond kan hij zijn houding bepalen ten opzichte van de ouders en ten opzichte van de logopedist ?

Antwoord

De reglementering betreffende revalidatievoorzieningen tijdens de lesuren, door personen of instanties buiten schoolverband, is vervat in de ministeriële omzendbrief van 23 januari 1978, ref. III/GB/WW/RD/NH.

Revalidatiesessies binnen de lesuren door extra-scolaire dienstverleners kunnen slechts worden overwogen na advies van een team bestaande uit het instellingshoofd, de klastitularis, de taakleraar en het begeleidend PMS-centrum, wanneer door het instellingshoofd werd aangetoond, vastgesteld en schriftelijk verklaard dat, voor het uitvoeren van het globaal pedagogisch of ortho-pedagogisch handelsplan van de leerling, alle in de school reeds georganiseerde of gesubsidieerde voorzieningen zijn aangewend.

De revalidatiehandelingen tijdens de lesuren worden verstrekt door een persoon of instantie, die hiertoe bij de wet is gemachtigd en een contractuele verbintenis aangaat met de inrichtende macht van de school waar de leerling is ingeschreven en die door de ouders van de leerling al dan niet kan worden aanvaard. Bij **niet**-akkoord kunnen de ouders een andere persoon of instantie aanduiden die aan de gestelde voorwaarden moet voldoen. Het contract geldt voor de duur van de behandeling en omschrijft onder meer de verplichting tot samenwerking met het bovengenoemde schoolteam.

Het bestuur van de onderwijsinstelling van de leerling moet volledig onafhankelijk zijn van de onderzoekende en behandelende persoon of van het bestuur van de desbetreffende instantie.

De revalidatiesessies hebben bij voorkeur plaats in de lokale van de school waar de leerling is ingeschreven.

Leerlingen in het gewoon onderwijs komen slechts zeer

uitzonderlijk in aanmerking voor revalidatie tijdens de lesuren. Deze uitzonderlijke omstandigheden beperken zich hoofdzakelijk tot noodzakelijke behandelingen na ziekte of ongevallen.

Per week mogen niet meer dan twee lesuren van 50 minuten aan de revalidatie worden besteed. Indien een langere duur van de behandelingen nodig is, kan een afwijking uitzonderlijk door de Vlaamse minister van Onderwijs worden toegestaan.

Vraag nr. 76
van 29 januari 1993
van de heer L. STANDAERT

ARGO — Gebouwenruil met stad Brugge

Naar verluidt sloten de ARGO en de stad Brugge een overeenkomst waardoor de ARGO eigenaar wordt van het politiegebouw in de Hauwersstraat, terwijl het stadsbestuur eigenaar wordt van de gewezen schoolgebouwen in de Boomgaardstraat en de Verwersdijk.

1. Wanneer en door wie werden de onderscheiden gebouwen geschat en wat was het resultaat hiervan ?
2. Insiders beweren dat het hier niet om een **verkoop**-overeenkomst gaat, maar om een ruil met gesloten beurzen. Berust die bewering op enige waarheid ?
3. Welke plannen heeft de ARGO met de voormalige politiegebouwen ?
4. Welke kosten zal de aanpassing meebrengen ?
5. Eén van de redenen waarom Brugge de gebouwen van de hand wilde doen was het enorme parkeerprobleem in en rond de Hauwersstraat. Heeft de ARGO met die moeilijkheden rekening gehouden bij de bestemming van dit gebouw ?

Antwoord

De voorzitter van de ARGO, die in die aangelegenheid volledig bevoegd is, verstrekte de volgende gegevens.

1. De onderscheiden gebouwen werden geschat door het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen — Ministerie van Financien. Het bedrag zelf is verouderd.
2. De bedoelde ruil van gebouwen maakt het voorwerp uit van onderhandelingen.
3. De voormalige politiegebouwen bieden een uitbreidingsmogelijkheid voor de bestaande basisschool, Vrijdagmarkt 12 in Brugge.
4. Kwestieus gebouw is geschikt om als schoolgebouw te dienen, mits uitvoering van bepaalde aanpassingswerken. Hoeveel de uiteindelijke kosten aan verbouwing en herinrichten van lokalen zullen bedragen, maakt het voorwerp uit van een grondige studie.
5. De mogelijkheid om in een parking te voorzien die voldoende capaciteit bevat ten behoeve van de eventuele schoolfunctie, is reëel.

Vraag nr. 77
van 29 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

“Parlementen” in middelbare scholen — Vertegenwoordiging partijen

Het NCOS zet in Vlaamse middelbare scholen parlementen op het getouw waarin leerlingen de rol van woordvoerders van verschillende organisaties en politieke partijen moeten spelen. Leerlingen treden er bijvoorbeeld op voor Broederlijk Delen, Amnesty International, ook voor Agalev of voor het Vlaams Blok, maar niet voor de CVP, de SP, de VU of de VLD.

Is de minister van mening dat dit genre van politiek in de school conform is met artikel 41 van het onderwijsdecreet ?

Zo ja, vindt hij het feit dat bepaalde politieke partijen die in de Vlaamse Raad zetelen en in die parlementen niet vertegenwoordigd zijn, geen vorm van politieke opiniëring ?

Antwoord

Artikel 41 van de Schoolpactwet bepaalt dat elke politieke activiteit en propaganda verboden is.

De memorie van toelichting vermeldt daaromtrent het volgende :

“propaganda ten opzichte van kinderen of door middel van kinderen in hun hoedanigheid van leerling, of gelijk welke politieke activiteit of propaganda gevoerd door of ten opzichte van leerkrachten binnen de onderwijsinstelling wordt verboden.”

Over de sensibiliseringscampagne van het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking ten aanzien van ontwikkelingshulp zijn mij te weinig gegevens bekend om te kunnen oordelen of er sprake is van niet-toegelaten politieke activiteit of propaganda.

Er zijn mij tot op heden geen klachten bekend.

Vraag nr. 83
van 10 februari 1993
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

TSO- en BSO-scholen van Aalst — Gegevens

Graag ontving ik per TSO- en BSO-school voor alle netten van het arrondissement Aalst, volgende gegevens :

1. het aantal personeelsleden opgesplitst in onderwijzend en niet-onderwijzend personeel voor het schooljaar 1991-1992 en 1992-1993 ;
2. het aantal leerlingen in het schooljaar 1991-1992 en 1992-1993, eventueel opgesplitst in jongens en meisjes ;
3. het totale bedrag toegekende werkingsmiddelen in het schooljaar 1991-1992 en 1992-1993
4. toegekende middelen voor infrastructuurwerken gedurende de jongste 5 jaar.

Antwoord

De gevraagde informatie zal rechtstreeks, en binnen redelijke termijn, aan het lid worden toegestuurd, nadat mijn administratie, de ARGO en de DIGO de specifieke gegevens verzameld en verwerkt zullen hebben.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 37
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 64
van 22 januari 1993
blz. 375

Antwoord

In 1992 werden geen bedragen overgemaakt aan journalisten.

L. DETIÈGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 21
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 64
van 22 januari 1993
blz. 375

Antwoord

In de loop van 1992 werden geen journalisten uitgenodigd voor de begeleiding van de minister naar het buitenland. De vragen zijn dan ook zonder voorwerp.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 20
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 64
van 22 januari 1993
blz. 375

Antwoord

Ik heb in het kader van mijn huidige opdracht in de Vlaamse Regering nog geen enkele buitenlandse opdracht vervuld. De vraag is dus zonder voorwerp.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 22
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Overheidsinstelling – Gunningsprocedures

De Vlaamse overheid verkiest steeds de openbare aanbesteding als enig heilzame procedure. Het is nochtans overduidelijk dat die procedure in vele gevallen niet tot een goed resultaat leidt. Een particulier zal zich zelden laten verleiden tot het aanvaarden van het allergekoopste, omdat dat niet steeds synoniem is met kwaliteit en duurzaamheid. De overheid negeert dit dikwijls en zij streeft het onmiddellijke gewin na, ook al gaat de gemakkelijk verworven winst in een latere fase dubbel en dik verloren.

Daarbij komt dat in het Waalse en het Brusselse Gewest, in Frankrijk, Duitsland, Nederland en Groot-Brittannië, de Vlaamse bedrijven moeilijk of niet aan bestellingen voor de overheid geraken. De markt wordt er sterk afgeschermd.

1. Moet de kwaliteit bij overheidsbestellingen niet gaan primeren ? Moet daarvoor niet worden afgestapt van het beginsel dat steeds de laagste **prijsaanbieding** moet worden gekozen ?
2. Is het niet aangewezen om voor de **overheidsbestellingen** van het Vlaamse Gewest meer een beroep te doen op beperkte procedures na strenge selectie, zowel als op onderhandse bestedingen ?

Antwoord

1. Ik ben het ermee eens dat voor een zeker aantal gevallen de procedure van de offerteaanvraag verkieslijk is boven de procedure van de aanbesteding.

Veralgemeining zou nochtans uit den boze zijn. Het is namelijk niet zo dat een offerteaanvraag automatisch tot goede kwaliteit zou leiden en een aanbesteding tot slechte kwaliteit. De vergelijking gaat niet op, omdat bij de overheid een erkenningsregeling voor werkenopdrachten bestaat, de **bestekbepalingen** en de technische normen veel preciezer uitgewerkt zijn en de uitvoering onder de meest strenge, gekwalificeerde en continue controle staat. Bovendien beschikt de overheid over adequate **sanctioneringsmogelijkheden**, zelfs ambtshalve.

Het voordeel van de procedure van de offerteaanvraag is trouwens niet zozeer dat men niet uitsluitend gebonden is door de prijs, maar wel dat de inschrijvers een grotere inbreng qua know-how in het project kunnen hebben via de voorgestelde suggesties. Daarbij wordt de mededinging ook nog opengetrokken tot andere elementen, bijvoorbeeld de uitvoeringstermijn, referenties van vergelijkbare opdrachten, bijkomende garanties enzovoort. De offerteaanvraag heeft dus een welbepaalde finaliteit. In die gevallen waarin bovenvermelde elementen van weinig of geen betekenis zijn, lijkt de procedure van de aanbesteding bijgevolg meer aangevoelen.

2. Het lid pleit voorts voor een ruimere toepassing van beperkte en onderhandse procedures omdat de ons omringende regio's en landen hun markt eveneens sterk zouden afschermen. Dergelijk regionaal protectionisme is nochtans in strijd met de grondslagen van de Europese Economische Gemeenschap en de realisatie van de eengemaakte interne richtlijnen inzake overheidsopdrachten-mededinging, zowel voor werken en leveringen als voor diensten. De Europese Commissie waakt over de toepassing van die richtlijnen en aarzelt niet om op te treden tegen de overtredingen waarvan ze kennis krijgt.

Weliswaar geldt de Europese mededinging enkel voor opdrachten boven bepaalde hoge-drempelwaarden, maar beneden die drempels blijft hoe dan ook de Belgische overheidsopdrachtenwetgeving toepasselijk en blijft het principe van de mededinging de regel.

Een beperkte procedure mag derhalve niet misbruikt worden om regionale ondernemingen te begunstigen. De enige bedoeling ervan is de concurrentie te beperken tot de vooraf op objectieve wijze geselecteerde aannemers, eventueel na een publieke oproep tot de kandidaten. De keuze van de gegadigden moet daarom uitgaan van enerzijds de vereisten van de opdracht en anderzijds de kwaliteiten en capaciteiten van de voor die opdracht in aanmerking komende ondernemingen.

Onderhandse opdrachten ten slotte zijn enkel toegestaan in de strikt omliggende gevallen van artikel 17 paragraaf 2 van de Overheidsopdrachtenwet van 14 juli 1976.

Boven de drempelwaarden zijn de Europese Richtlijnen nog meer restrictief. Men zal begrijpen dat "regionaal favoritisme" niet tot de bedoelde gevallen behoort. Het is overigens een misvatting als zou

een onderhandse opdracht iedere concurrentie uitsluiten. Integendeel, ook bij de onderhandse procedures is de mededinging verplicht (zie artikel 49 paragraaf 2 Overheidsopdrachten, koninklijk besluit van 22 april 1977, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 4 februari 1980). Indien het onmogelijk is om een beroep te doen op de concurrentie, dan moet dit omstandig gemotiveerd worden.

Het is in bovenstaande optiek dat de Vlaamse overheid haar gunningsprocedure kiest. Stellen dat steevast de openbare aanbesteding verkozen zou worden, stemt niet met de realiteit overeen.

Vraag nr. 27
van 14 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Economische situatie in Antwerpse regio — Maatregelen

Uit een recente studie van de Kamer van Koophandel en Nijverheid te Antwerpen blijkt dat in de Antwerpse regio de economische situatie allesbehalve rooskleurig is.

Deze studie toont duidelijk aan dat volgens de meest actuele gegevens de toekomst geen optimistisch perspectief openlaat. Dit gegeven, gekoppeld aan het feit dat er algemeen gezien een economische terugval is, heeft gevolgen op het vlak van de werkgelegenheid. Nog zeer recent zijn de cijfers voor 1992 bekendgemaakt, waaruit blijkt dat er een toename is van de werkloosheid van bijna 20 percent. Er is duidelijk nood aan maatregelen om de werkgelegenheid te beveiligen.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen ter bevordering van de werkgelegenheid voor het arrondissement Antwerpen ? Zo ja, kan de minister mij hiervan een gedetailleerd overzicht geven, met de financiële weerslag ? Zijn er reeds resultaten gekend ?
2. Welke initiatieven zal de minister nemen om in de Antwerpse regio de werkgelegenheid nieuwe stimulanzen te geven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Vooreerst wens ik te stellen dat ik het pessimisme aangaande de economische prestatie van het arrondissement Antwerpen niet volledig deel. Uit recente cijfers blijkt immers dat het arrondissement Antwerpen inzake werkloosheid en investeringsvolume niet als een probleemgebied mag worden beschouwd.

De werkloosheidsgraad bedroeg eind 1992 12,8 percent en lag hiermee amper boven het Vlaamse gemiddelde van 12,3 percent.

In het kader van de expansiewet van 4 augustus 1978 werd aan kleine en middelgrote onderneming gevestigd in het arrondissement Antwerpen voor een investeringsvolume van 7,5 miljard frank, ongeveer 320 mil-

joen frank expansiesteun toegekend. De **meer-tewerkstelling** die met deze investeringen gepaard ging, wordt geraamd op 1.424 eenheden.

Een aantal nieuwe initiatieven van de Vlaamse regering zijn onrechtstreeks gericht op de stimulering van de werkgelegenheid en de economische activiteit in het arrondissement Antwerpen. Onder meer de inspanningen inzake het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, het Urgentieprogramma voor sociale huisvesting en de investeringen in haveninfrastructuur, zijn in dit opzicht zeker vermeldenswaard. De bevoegde Vlaamse ministers zullen het lid zeker een gedetailleerd overzicht van de budgettaire inspanningen en de geraamde weerslag op de tewerkstelling kunnen verstrekken.

Als Vlaams minister bevoegd voor het economisch beleid sta ik volledig achter het Strategisch Plan Antwerpen. In de loop van 1993 zal ik dienaangaande een beleid uitwerken dat gericht is op de ondersteuning van de ontwikkelde visie inzake toekomstige welvaart en welzijn van de regio.

Vraag nr. 29
van 14 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Overheidsinvesteringen — Inhaaloperatie voor infrastructuur

In een recent interview heeft de minister-president verklaard dat in het Vlaamse Gewest een inhaaloperatie voor infrastructuur moet worden doorgevoerd.

Dat er grote nood bestaat aan infrastructuur wordt ook bewezen door de verklaringen van de heer J.-L. Dehaene, eerste minister, die zegt dat bij het terugschroeven van de investeringen in 1985 de regering te ver is gegaan.

Vermits een goede infrastructuur voor het bedrijfsleven belangrijker is dan subsidies, stel ik mij de vraag of het terug op peil brengen van de **overheidsinvesteringen** in 1994 zal worden voortgezet.

De nood aan infrastructuur is enorm groot voor havens, wegen en waterwegen.

1. Zal de inspanning die gebeurd is voor 1993 en 1994, nog worden bestendigd en versterkt? Wat is het standpunt van de minister-president?
2. Moet er geen grotere aandacht worden besteed aan de havens en hun hinterlandverbindingen?

Antwoord

Als Vlaams minister bevoegd voor het economisch beleid besef ik maar al te goed het belang van een degelijk uitgebouwd infrastructuurnet voor het economisch draagvlak in het algemeen en voor de bedrijven in het bijzonder. Bij de opmaak van de begroting 1993 heb ik dan ook, via het terugschroeven van de rechtstreekse subsidies aan bedrijven, 3 miljard frank vrijgemaakt en ter beschikking gesteld van mijn collega van Openbare Werken.

Van de extra-middelen zal 2 miljard frank worden besteed aan wegenwerken. Daarmee zal niet enkel een inhaalbeweging voor het structureel onderhoud worden opgestart, maar is er ook ruimte voor **leefbaarheidsprojecten** (fietspaden, doortochten enzovoort) en voor de afwerking van economisch belangrijke **wegenprojecten**.

Bij de herschikking van de begroting Economie ten voordele van die van Openbare Werken is mijn aandacht eveneens uitgegaan naar de havens. Van de vrijgemaakte 3 miljard frank zal immers 1 miljard frank worden aangewend voor investeringen in de waterwegen, 550 miljoen frank voor haveninrichtingen en 450 miljoen frank voor de bescherming van de burgers tegen overstromingen in het Scheldebekken.

Belangrijk is tevens dat niet alleen in 1993 in Vlaanderen belangrijke projecten zullen worden afgewerkt of aangevangen, maar dat in de toekomst zal worden gewerkt met een rollend meerjarenprogramma. De Vlaamse minister heeft er zich zodoende toe verbonden bepaalde projecten in de loop van de volgende 3 jaar af te werken, wat tot meer continuïteit zal leiden in de programmatie van openbare werken.

I. KILCHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 41
van 16 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Gentse binnen wateren — Sanering en baggerwerken

De Gentse binnenwateren zijn sterk vervuild. Op heel wat plaatsen slibt de waterweg gewoon dicht. Bovendien verspreidt het water een stank, wat vooral in het toeristische hoogseizoen niet van aard is om toeristen aan te trekken.

Het uitbaggeren van de binnenwateren zou uiteraard al een groot deel van het probleem oplossen. Men beweert dat er sinds meer dan 20 jaar geen baggerwerken meer gebeurd zijn. Dit is uiteraard nefast voor dit bijna stilstaande water.

1. Kan de minister mij meedelen voor wanneer baggerwerken gepland zijn?
2. Welke waterlopen zijn in die werken begrepen?
3. Hoeveel middelen zijn er ingeschreven in de uitgavenbegroting om de werken tot een goed einde te brengen?
4. Overweegt de minister om opnieuw stroming te laten brengen in het water? Zo ja, op welke wijze?

Antwoord

1. De baggerwerken in de Gentse binnenwateren starten begin 1993.

2. De werken zullen plaatsvinden in alle waterlopen van de Gentse binnenstad, met uitzondering van de Leiearmen ter hoogte van de Watersportbaan en Bourgoyen, de Lieve, de Ketelvaart, de Neerschelde en het Visserijkanaal.
3. De kostprijs van de werken bedraagt (BTW inbegrepen) 92.057.472 frank.
4. De stroming in de Gentse binnenwateren wordt in normale omstandigheden nooit volledig stilgelegd. De stroming wordt evenwel soms gehinderd door tijdelijke constructies in de waterweg, zoals bijvoorbeeld gronddammen in het kader van de collectorwerken in het Gentse. Ook in die gevallen wordt in de dam een buis geplaatst die het opwaartse pand met het afwaartse pand verbindt, zodat toch nog enige stroming mogelijk blijft.

Vraag nr. 46
van 19 november 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Zeebrugge — Evolutie geul in de zeebodem

Een Belgisch tijdschrift maakte in maart 1992 melding van het feit dat een put in de zeebodem voor de haven van **Zeebrugge** zich langzaam maar zeker verplaatste naar de westelijke havendam waarachter de Flanders Container Terminal ligt.

De inzinking in de bodem reikte toen tot op 100, soms tot op 60 meter van de buitenkant van de strekdam. De limietdrempel voor de veiligheid van de haven zou op circa 50 meter voor de dam liggen.

Kan de minister me medelen :

1. hoe de put in de zeebodem inmiddels geëvolueerd is ;
2. of er al reparatiewerkzaamheden hebben plaatsgevonden en zo ja, voor welk bedrag (op welke post van de begroting) ;
3. of de reparatiewerkzaamheden een permanent karakter hebben ?

Antwoord

1. De meest kritieke zone is het talud aansluitend op de zinkstukken onder de teen van de dam. Deze zone werd gestabiliseerd door het uitvoeren van beschermingswerken in de maand december 1992.

De beschermingswerken bestaan uit het storten van erosiebestendig zeegrind. In totaal werd voor 18 miljoen frank uitgevoerd. De werken werden aangerekend op artikel 14.03 van de sectie 82.

2. Op andere plaatsen evolueert de put verder volgens de natuurlijke en voorziene fenomenen. Zandkusten zijn immers dynamische gebieden.
3. De beschermingswerken hebben een beperkt permanent karakter. Zij zijn te beschouwen als de minimale maatregel om verdere uitbreiding van de erosiekuil te beletten en om de veiligheid op het

gebied van de uitwendige stabiliteit van de westdam te vrijwaren. Het is evenwel in het huidige stadium niet met zekerheid uit te maken of en hoe lang het erosiegrind standhoudt. Als het niet standhoudt, dan zal moeten worden overgegaan tot ingrijpendere en kostelijkere maatregelen zoals het uitvoeren van bestortingen met zware stortsteen op zinkstukken.

Vraag nr. 49
van 20 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkeersomleggingen in Duffel — Vragen

In de buurt van Lier worden vier bruggen over het Netekanaal vervangen. In de gemeente Duffel heeft het gewest verkeersomleggingen uitgevoerd over gemeentewegen. Het gaat om de verbindingen Duffel-Lier, Lier-Aarschot, Berlaar-Lier en Kessel-Lier.

Is het juist dat hierover geen voorafgaandelijk overleg met het gemeentebestuur werd gepleegd ?

Is het juist dat de omlegging gebeurt via smalle wegen, zonder fietspad of voetpad ? Worden er in dat geval voorlopige fietspaden en voetpaden aangelegd ?

Welke veiligheidsmaatregelen werden in het algemeen getroffen voor de verkeersomleggingen ?

Antwoord

Op 9 oktober 1992 werd op een technische vergadering beslist dat voertuigen van meer dan 20 ton de bruggen over het Netekanaal in Lier niet meer mochten gebruiken. Het betreft de brug Lier-Herentals, de brug Lier-Berlaar, de brug Lier-Aarschot en de brug Lier-Duffel.

Gezien de complexiteit van de omleiding voor het verkeer van meer dan 20 ton en de verschillende mogelijke richtingen waaruit het verkeer kan komen en waarnaar het kan gaan, werd geopteerd enkel een aanduiding aan te brengen voor de bruggen en op de invalswegen, dat de bruggen over het Netekanaal in Lier onderbroken zijn voor voertuigen van meer dan 20 ton met een aanduiding van de uitwijkmogelijkheid voor deze voertuigen, zonder strikte aanduiding van de omleidingswegen. Daarenboven zijn de trekweg langs het Netekanaal en de wegen die erop aansluiten, verbeterd voor zwaar verkeer. Het betreft de Schollebeekstraat, de Hertog Jansstraat en de Ravensteinstraat. Vanuit Duffel is aangeduid dat de bruggen over het Netekanaal verboden zijn voor voertuigen van meer dan 20 ton. Vanuit Duffel scheidt dit evenwel geen probleem, vermits zonder enige mogelijkheid op verwarring, automatisch de trekweg langs het Netekanaal gevolgd moet worden.

Vanaf 18 december 1992 is echter de voorlopige brug in de rijksweg LierAarschot in gebruik, dienstig voor alle verkeer en zelfs voor zware konvooien van 90 ton. Die brug ontsluit volledig Lier en de aangrenzende gemeenten over het Netekanaal door de verbinding tussen de vier bruggen met de Ringlaan langs de zijde van de stad Lier, en door de verbinding langs de trekweg van het Netekanaal aan de andere zijde van het kanaal.

Al het mogelijke is dan ook gedaan om de zware voer-

tuigen van meer dan 20 ton veilig hun bestemming te laten bereiken. Tot op heden is er voor de voetgangers en fietsers nog geen enkele wijziging doorgevoerd.

Zodra de bruggen worden afgesloten zal met de betrokken gemeenten overleg gepleegd worden.

Vermits tot heden enkel de stad Lier betrokken partij was, is reeds vanaf het ogenblik van de beslissing om een verkeersbeperking op de bruggen in te stellen, uitgebreid overleg gepleegd met de stad Lier.

De maatregelen inzake signalisatie en **omleidingswegen** werden trouwens voorafgaandelijk in overleg met de stad Lier uitgewerkt.

De omleiding werd trouwens tijdelijk en uitsluitend ingelegd voor het zwaar verkeer, Fietsers en voetgangers konden te allen tijde blijven gebruikmaken van de bestaande overbruggingen.

Vraag nr. 61
van 27 november 1992
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Dijkwerken in Lillo — Planning

In het kader van het Sigma-plan zijn ter hoogte van Lillo de nodige dijkverhogings- en verstevigingswerken gepland. Uit het antwoord van de vorige minister van Openbare Werken, J. Sauwens, op de parlementaire vraag nummer 132 van 8 maart 1990 van mevrouw O. Lefebvre (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 14 van 28 mei 1990, blz. 744) kon worden afgeleid dat spoedig werk zou worden gemaakt van de noodzakelijke verstevigingswerken.

We kunnen echter ter plaatse vaststellen dat de toestand ondertussen onveranderd is gebleven. Die de overstromingsramp van 1953 nog niet vergeten zijn, vrezen dan ook voor een nieuwe dijkbreuk, met veel menselijk leed tot gevolg, indien niet spoedig werk wordt gemaakt van de uitvoering van het Sigma-plan ter hoogte van het dorp.

Onlangs bleef de waterstand slechts ± 15 cm onder de dijk. Bij noordwestenwind en giertij was een tweede ramp onvermijdelijk geweest. Vooral de vestingsdijk gelegen achter het haventje geeft reden tot ongerustheid. De dijk heeft slechts een kruinbreedte van maximum 1,5 meter.

De breuk in de dijk in 1953 was trouwens de oorzaak van de overstroming van Lillo. Het water kwam toen via de haven, over de vestingsdijk, langs de **vestingsgracht** het dorp binnengelopen.

De in 1990 beloofde dijkwerken ter hoogte van de Liefkenshoektunnel en de aanpalende bedrijven zijn wel in uitvoering. Het achterblijven van de noodzakelijke bescherming van Lillofort veroorzaakt echter ongerustheid en ontevredenheid.

1. Is de versteviging en verhoging van de dijken ter hoogte van Lillo nog opgenomen in de planning ?
2. Wanneer zouden de werken een aanvang kunnen nemen om de gevaren voor de plaatselijke bevolking weg te nemen ?

3. Zijn de geruchten die ons bereiken, als zou om financiële redenen slechts binnen vier à vijf jaar met deze werken kunnen worden gestart, juist ?

Antwoord

1. In het kader van de realisatie van het Sigma-plan is voorzien in de versterking van de waterkering ter hoogte van Lillo.
- 2 en 3. Voor de realisatie van het project werd reeds een hoeveelheid vette grond in stock geplaatst. Het nodige zand zal geleverd worden vanuit de moderniseringswerken in de Antwerpse haven. Dit kan wellicht nog in 1993 gebeuren.

Vervolgens moet tot de eigenlijke dijkopbouw overgegaan worden. De werken kunnen na het verkrijgen van de nodige vergunningen aangevat worden. Verwacht wordt dat de werken dan ook ten vroegste vanaf 1995 in uitvoering kunnen gaan.

In het kader van de begrotingsbesprekingen voor het jaar 1993 heb ik trouwens kunnen verkrijgen dat voor Openbare Werken een bijkomend bedrag van 3 miljard frank ter beschikking werd gesteld. Om de uitvoering van het Sigma-plan te versnellen heb ik hiervan 441 miljoen frank bestemd voor de waterbeheersing, wat voor die werken een verhoging van 40 percent van het budget betekent.

Vraag nr. 109
van 8 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Ruimtelijke ordening en planning — Beleid

De ruimtelijke ordening en planning zijn in een stroomversnelling terechtgekomen. AROL was vroeger en **Arohm** is nu het middelpunt van een expertise en een intern administratieve planologische ondersteuning.

1. Hoeveel gespecialiseerde medewerkers had de planologische dienst van AROL en heeft de planologische dienst van Arohm, naar formatie en bezetting, niveau, rang, graad, geslacht, opleiding ?
2. Heeft men voor de planologische dienst ooit rechtstreeks aangeworven in een andere rang en graad dan de klassieke wervingsrang ? Zo ja, voor welke functie en rang ? Zo nee, waarom niet ?
3. Zijn er specifiek voor de voorbereiding en de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen wervingen gebeurd of gepland ? Zo ja, voor welk niveau, rang, graad en functies ?
4. Hoeveel heeft men de jongste 5 jaar en jaarlijks geïnvesteerd in de ruimtelijke ordening en planning in Vlaanderen, enerzijds in de ontwikkeling van het beleid, anderzijds in de informatie van of de interactie met de burger ?
5. Op welk budget rekent men voor de ruimtelijke ordening en planning in Vlaanderen de komende 6 jaar (jaarlijks) ?

6. Elke planning gebeurt in eerste fase tegelijk op alle niveaus. Welke initiatieven werden genomen tot algemene start van ruimtelijke planning en ordening op gemeentelijk en provinciaal niveau ?

Antwoord

1. Na de gewestvorming voorzag de personeelsformatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in 7 plaatsen van niveau 1, zonder verdere vereisten inzake vorming tenzij een universitaire opleiding. Na een aanpassing in 1991 werd die formatie uitgebreid met 1 persoon van niveau 1. Die plaatsen zijn tot voor kort steeds ingenomen geweest, gelet op de sterke beperking in het aantal personeelsleden tegenover de toestand van voor de gewestvorming waardoor er op zeker ogenblik zelfs een overtal was aan personeelsleden van niveau 1. Op dit ogenblik zijn 6 personeelsleden van niveau 1 effectief tewerkgesteld op de Planologische Dienst. Het betreft 1 landbouwingenieur (M), 1 bioloog (M), 3 geografen (2 V en 1 M) en 1 persoon zonder universitair diploma.
2. Binnen het ministerie van de Vlaamse gemeenschap werden geen aanwervingen gedaan (rechtstreeks **Of** onrechtstreeks) in een andere rang of graad dan bepaald in het kader, omdat het kader hierin niet voorzag of dit niet toeliet.
3. In het kader van de voorbereiding en de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen zijn geen aanwervingen gebeurd. Wel zijn besprekingen aan de gang om de personeelsformatie van de Planologische Dienst, mede in samenhang met andere taken van het bestuur Ruimtelijke Ordening, uit te breiden, onder meer om de verdere opvolging van het Structuurplan voor Vlaanderen en andere taken zoals de gewestplannen in eigen beheer te kunnen uitvoeren.
4. De jongste 5 jaar werden volgende kredieten bestemd voor studieopdrachten, in het kader van het budget ruimtelijke ordening (vastleggingen en ordonnanceringen in miljoen frank) :

	Art. 12.20		Art. 12.32 (Sectie 76)	
	VK	OK	VK	OK
1988	13,3		5	5,6
1989	10,5	16,1	8,2	5,3
1990	10,5	10,1	5	5,1
1991	1,2	3,3	3,5	0,6
1992 (zie art.12.32)		7,7	60,9	3,4

Deze kredieten bevatten zowel de kosten van de studieopdrachten voor ruimtelijke planning, voor stadsvernieuwing, als voor stedenbouwkundige aangelegenheden.

Wegens personeelstekort is het niet mogelijk meer gedetailleerde statistische gegevens op te stellen.

5. Voor 1993 voorziet het budget onder artikel 12.32 van sectie 62.10 in 65,5 miljoen vastleggingskredieten en 60 miljoen ordonnanceringskredieten.

Aangezien de begrotingen jaarlijks worden opge-

maakt is het niet mogelijk nu te stellen welke kredieten bestemd voor de ruimtelijke ordening de komende 6 jaar zullen worden ingeschreven.

6. Zowel op het niveau van de provincies als van de gemeenten zullen binnen afzienbare tijd initiatieven worden genomen om de ruimtelijke planning op te starten waar dit nog niet gebeurd is. Een eerste stap in die richting was de publikatie vorig jaar van de brochure "Het Algemeen Plan van Aanleg en het Bijzonder Plan van Aanleg als beleidsinstrument".

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 8
van 5 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY**

Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming

Vlaanderen bezit een rijk rechtshistorisch patrimonium dat niet alleen te weinig bekend is, maar dat bovendien te weinig bescherming geniet omdat het nog niet naar behoren is geïnventariseerd.

In het verleden deden eminente rechtshistorici zoals H. Pirenne, pater Meersseman en de professoren Maes, Van Rompaey en Van Dievoet reeds oproepen tot inventarisering van bedoeld patrimonium en leverden zij zelf in de mate van het mogelijke hun bijdrage.

Hedendaagse rechtshistorici melden mij de snelle achteruitgang en het verdwijnen van ons Vlaams rechtshistorisch patrimonium en wijten dit, naast een gebrek aan belangstelling van de overheid, onder meer aan het nog steeds achterwege blijven van een volledige en behoorlijke inventarisering.

Kan de minister mij meedelen welke initiatieven zijn, bevoegde diensten sedert 1980 namen met het oog op de bescherming, de vrijwaring en het herstel van ons rechtshistorisch patrimonium in het algemeen en meer specifiek inzake de inventarisering ?

Kan de minister mij tevens meedelen of bij zijn bevoegde diensten rechtshistorici of juristenhistorici werkzaam zijn, aangezien voornoemd patrimonium zich niet beperkt tot gebouwen, schandpalen of roepstenen, maar veel ruimer is en ook instrumenten en geschreven bronnen omvat die met recht, gerecht en berechting te maken hebben ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

Ik ben het met het lid eens dat het genoemd rechtshistorisch patrimonium bescherming verdient. Ten dele worden elementen uit dit patrimonium beschermd en voor de volgende generaties bewaard. In vele regionale en plaatselijke musea worden immers de meest mar-

kante lokale getuigen van de rechtsgeschiedenis bewaard en tentoongesteld. Via de diverse wetenschappelijke bijdragen van geschied- en/of heemkundigen in de onvolprezen publikaties van de regionale en plaatselijke kringen en genootschappen, wordt geregeld de aandacht gevestigd op die getuigen. Uit die bijdragen leren wij dat ter zake nog veel archiefmateriaal bestaat en voor geïnteresseerden bereikbaar is. De inventarisatie van objecten, archieven en studies gebeurt plaatselijk. Ik ben evenwel overtuigd dat een grotere coördinatie tussen deze plaatselijke initiatieven moet worden gestimuleerd.

Daarnaast is het studiewerk en wetenschappelijk onderzoek dat op de universiteiten gebeurt, eveneens een garantie voor het in stand houden van ons rechtshistorisch patrimonium.

Vraag nr. 11
van 12 november 1992
van de heer J. CAUDRON

BRTN — II.II.II-actie

De BRTN verleent zijn medewerking aan de jaarlijkse II. II. 11-actie die door het NCOS wordt georganiseerd. Via oproepen op de radio en spotjes op de TV wordt de goodwill van de bevolking gevraagd voor de geldinzameling ten voordele van projecten in de Derde Wereld.

1. Waaruit bestond de totale medewerking van de BRTN (radio en televisie) aan II. II. 11, zowel wat de uitzendingen van reclameboodschappen als verlaggeving betreft? Graag een overzicht van de geleverde prestaties en programma's, met opgave van de onderwerpen.
2. Wat is de budgettaire en niet-budgettaire kost voor de BRTN van zijn bijdrage aan de II. II. 11-actie? Wat is het financiële resultaat van de campagne?
3. Hoeveel aandacht heeft de BRTN in dezelfde periode gegeven aan het officiële ontwikkelingsbeleid en aan informatie van de bevolking over de besteding van 30 miljard frank kredieten uitgetrokken op de begroting van ontwikkelingssamenwerking? Graag hiervoor ook een opgave van de verschillende programma's met hun respectieve tijdsduur.

Antwoord

1. a. Spotjes op BRTN-radio :

Radio 1 :

- van 30/10 tot 6/11 : algemene **infospot** van 1 minuut, tweemaal per dag op wisselende tijdstippen ;
- op 7, 8, 9 en 1 1/11 : promotiespot van 30 seconden, tweemaal per dag op wisselende tijdstippen ;

Radio 2 :

tussen 30/10 en 11/11 : promotiespot van 30 seconden, op wisselende tijdstippen, 14 uitzendingen in het totaal ;

Radio 3, Studio Brussel en Radio Donna :

tussen 30/10 en 11/11 : promotiespot van 30 seconden, op wisselende tijdstippen, 10 uitzendingen per net.

Deze spotjes werden klaar voor uitzending geleverd door het NCOS (dus geen kosten voor BRTN).

- b. Redactionele aandacht bij de radio :

— in de Nieuwsuitzendingen :

- een bericht in het "Nieuws" van 18.00 uur op 8/11 ;
- een interview in "Actueel" van 18.00 uur op 10/11 ;
- een bericht in het "Nieuws" van 18.00 uur op 11/11.

— in andere programma's :

Radio 1 :

- een bijdrage in "Kattekwaad" over een toneelstuk door jongeren gebracht in het kader van 11.11.11 ;
- kritische aandacht voor het "opbod" tussen humanitaire organisaties in "Radio Trottoir" van 7/11 ;
- een interview in "Voor de dag" op 9/11 en op 11/11 ;
- "Tien lastige vragen" aan Leo Leys, **campagneleider** van het NCOS, in "Het vrije Westen" van 10/11.

Het radioprogramma "De brug" (Radio 1, 19.30-20 u.) van 10 november 1991 was geheel gewijd aan de campagne van het NCOS voor de vluchtelingen.

Radio 2 :

- in "Antwerpen Apart" op 28/10 : gesprek met Geert Bossaerts, provinciaal secretaris van het NCOS ;
- in "Antwerpen Apart" op 11/11 : verslag van een gesprek tussen jonge bezoekers van de Boekenbeurs en Jan Cools (**ex-gijzelaar** in Libanon), nu actief in 11.11.11.-comité van Hoboken.
- in de agenda van Brabant Regionaal (tijdens de eerste week van november) : vermelding van plaatselijke activiteiten in het kader van 11.11.11.
- in "Limburg vandaag" (tijdens de eerste week van november) : aankondiging van lokale activiteiten ; verder nog :
 - op 15/10 : interview over de actie in het algemeen ;
 - op 19/10 : sfeerbeeld van de straatactie in Hasselt ;
 - op 04/11 : sfeerbeeld van lokale acties in de provincie ;

- op 06/11 : interview over de activiteiten van het weekend.
- in "Oosterlengte 98.6" van 11/11 werd om 6.30 uur en om 7.30 uur een interview uitgezonden met Chris Van Slambroeck van NCOS-Gent .
- in Oost-Vlaanderen Regionaal van 11/11 (middageditie) werd aandacht besteed aan enkele lokale activiteiten.
- in West-Vlaanderen Regionaal, telkens in 'Studio West :
 - 04/11 : in de agenda ;
 - 05/11 : in de agenda ;
 - 06/11 : middag : bericht over de acties in West-Vlaanderen ;
 - 06/11 : avond : bericht over de acties in West-Vlaanderen ;
 - 11/11 : middag : interview met Paul Meersman over de eerste resultaten.

Radio 3 :

Geen aandacht (buiten de afgesproken spots).

Studio Brussel :

Op 8/11 was er een ontwikkelingswerker te gast in "Brieven uit de Wereld" en werd er gebeld met drie ontwikkelingswerkers in het buitenland.

Radio Donna :

In "Moderne tijden" van 27110 : interview met Geert 'Bossaerts van het NCOS.

Voor geen enkele van-deze bijdragen werden extra kosten gemaakt.

c. Promotiespots op televisie

29/10	Vóór "Journaal" 2	21.30 u. TV2 HUM 2'
30/10	Vóór "Vandaag"	22.30 u. TV1 HUM 2'
30/10	Na "Document"	21.30 u. TV2 HUM 30"
31/10	Vóór "Vl. Vakantieland"	18.40 u. TV1 HUM 30"
31/10	Na "Boekenbeurs"	22.00 u. TV2 HUM 2'
01/11	Na "IQ"	22.30 u. TV1 HUM 30"
02/11	Na "Vandaag"	22.35 u. TV1 HUM 2'
02/11	Na "KTRO"	21.00 u. TV2 HUM 30"
03/11	Vóór "Buren"	19.00 u. TV1 HUM 2'
03/11	Vóór "Shisha Pangma"	20.35 u. TV2 HUM 30"
04/11	Vóór "De wording van Europa"	23.00 u. TV1 HUM 2'
05/11	Na "Panorama"	22.30 u. TV1 HUM 30"
05/11	Na "Kronieken"	20.00 u. TV2 HUM 2'
06/11	Na "Journaal" 2	22.00 u. TV2 HUM 2'
07/11	Na "Sport op zaterdag"	23.00 u. TV1 HUM 30"
07/11	Na "Soldaten van de Grote Oorlog"	21.20 u. TV2 HUM 2'

d. N.v. De Wereld 92

Aangekochte en bewerkte reportages

De Wasmannen : Reportage over de grote groep mannen die in Abidjan (Ivoorkust) de was ophalen, in de rivier wassen, strijken en terugbrengen.

Medicijnen uit Madagascar : Westerse artsen en Botanici proberen samen te werken met inlandse genezers om medicijnen te produceren op basis van eeuwenoude recepten.

Karnaval in Trinidad : Het steelband-festival.

De wereld stopt in Sibiti : Reportage over de omwenteling in een Afrikaans dorp als blijkt dat de "Paris-Capetown"-rally zal stoppen om te bivakkeren. Helaas blijkt het een verkeerd geïnterpreteerd gerucht.

Angelito : Reportage over een 14-jarige jongen die in Bogota vrijwillig hulp biedt aan verlaten oudjes.

De Zwavelmarathon : Over mensen die als job hete zwavelklompen uit een vulkaan halen en die al rennend 20 km naar beneden brengen.

De Basiliek : Over de bouwvakker die in Centraal Afrika een replica moesten bouwen van de St.-Pietersbasiliek ergens in de brousse.

Het Gamellenleger : Over de ingenieuze organisatie van ongeletterde mensen die een perfect systeem uitbaten om in Bombay duizenden werknemers te voorzien van een thuisgekookte warme maaltijd.

De Groene koorts : Over gewone mensen in Colombia die have en goed verlaten om in een modderstroom naar smaragden te gaan zoeken. Veelal vallen ze uiteindelijk in de handen van woekeraars en groothandelaars.

Mr. Goodbye : Over een handig systeem waarmee kinderen aan de kost komen in de omgeving van beroemde ruïnes in Peru. Ze gaan mee met toeristenbussen en lopen te voet langs de terugweg om "Goodbye" te roepen. Ze leveren daartoe halsbrekende toeren, wat de toeristen charmeert. De chauffeurs doen mee.

Eigen reportages uitgezonden en nog uit te zenden

Dennis : Portret van een Filippijnse "doorboy" van een groot hotel, die een licentie economie blijkt te hebben, maar geen beter werk vindt en dus maar zal emigreren.

Soudarno. : Over een Vlaams gezin, dat een financiële adoptie deed (Foster Parents), op bezoek gaat in Indonesië en op die manier geconfronteerd worden met de echte realiteit.

Superbarrio : Over een man die in Mexico aan opbouwwerk doet in armere wijken, gekleed als Superman uit de comics.

Auroville : Over een alternatief project in Zuid-India, dat na jaren werking uitgroeide van een religieuze sekte tot een gigantisch hekkbebossings- en landbouwproject waar ook de plaatselijke bevolking beter van werd.

De Goede Herder : Over een Salesjaan uit Madras die een geheel autonome werking opzette met de straatkinderen. Sommigen daarvan hebben het uiteindelijk gemaakt.

Cuba, een misverstand : Waarin een dubbelportret wordt opgevoerd van een uitgeweken Cubaanse dame die in Miami woont en een modaal

gezin met kinderen in Havana. Niet enkel de materiële gegevens worden vergeleken, ook de meningen en opvattingen over heden en toekomst.

Een bakje Troost : Waarin de verbinding wordt getoond tussen een pakje „solidariteits”-koffie en de situatie van de telers in Nicaragua. De coöperanten worden er blijkbaar toch beter van, maar de meeropbrengst wordt geïnvesteerd in het bedrijf voor later.

De mars op Gibraltar : Een reportage over Afrika en Europa. Zwarte mensen uit Senegal en Ghana proberen Europa binnen te raken via alle mogelijke wegen. Eén daarvan loopt via Gibraltar en Marokko. Velen overleven het niet, en de illegale inwijkelingen worden dan ook nog teruggestuurd of uitgewezen. De reporter spreekt met een aangespoelde vluchteling in Zuid-Spanje én met diens gezin (dat hij achterliet) in Dakar. Waarom denken deze mensen aan Europa als de hemel ? Is het ook zo ?

Straatkinderen in Rio : Een reportage met twee hoofdpersonen : Rhea Van der Vloedt in Essen en Anko Van Buren in Rio De Janeiro. Alletwee zijn ze met hetzelfde bezig ieder aan één kant van de oceaan : het lot van de duizenden verlaten kinderen in Zuid-Amerika.

2. Het is onbegonnen werk de financiële bijdrage van de BRTN aan de campagne te berekenen. Uit het antwoord op de vorige vraag blijkt dat in de meest uiteenlopende programma's aandacht is besteed aan 11.11. II. De programmakost van een programma-onderdeel uitsplitsen is vaak onmogelijk, zeker achteraf.

De campagne wordt georganiseerd door het NCOS, die dus mededeling kan doen over het financiële resultaat.

3. De BRTN besteedt voortdurend aandacht aan het ontwikkelingsbeleid, ook als er geen inzamelingsacties gevoerd worden.

Bij de radio besteedde Radio Trottoir — naar aanleiding van de politieke actie van het NCOS — aandacht aan het probleem van de schuldaflossing van de Derde-Wereldlanden, aan de hand van gesprekken met de Generale Bank, een Europees actiecomité, een Ghanees econoom en staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Derycke

In “Voor de dag” op Radio 1 werd eind oktober/begin november verslag uitgebracht over de reis van staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Eric Derycke naar Bolivië, met onder meer aandacht voor de officiële samenwerking met en de officiële projecten in dat land.

In de nieuwsuitzendingen kwam de algemene ontwikkelingsproblematiek aan bod in een bericht in het “Nieuws” en in een interview in “Actueel”, beide om 13.00 uur op 6/11.

Het TV-journaal bijvoorbeeld heeft in de loop van 1992 al 35 bijdragen gemaakt rond de problematiek

van de ontwikkelingssamenwerking. De meest recente items over de officiële ontwikkelingssamenwerking gingen door op 11 september 1992 (2') en op 19 oktober 1992 (2'15"). In beide gevallen werd minister Claes aan het woord gelaten over de ontwikkelingssamenwerking aan Zaïre. Daarenboven was staatssecretaris van Ontwikkelingssamenwerking Derycke te gast in de uitzending van “De zevende dag” op 18 oktober 1992.

Ten slotte nog dit. Een recent onderzoek van de VUB heeft uitgewezen dat de belangstelling voor de Derde Wereld in Vlaanderen is toegenomen en dat de Vlaamse bevolking beter geïnformeerd is over de problematiek en daarbij ook kritischer is geworden.

Vraag nr. 39
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzendingen — Sponsoring

In de BRTN-televisie-uitzending “De zevende dag” van zondag 20 december verweet de heer Neels van VTM tijdens het debat Confrontatie, waaraan de minister zelf deelnam, de administrateur-generaal van de BRTN dat de openbare omroep een programma brengt waarvan de inhoud volledig door de sponsors wordt bepaald en dat daarom door VTM werd geweigerd. De administrateur-generaal van de BRTN bleef hierop het weerwoord schuldig zodat hierdoor de indruk ontstaan is dat de heer Neels gelijk had.

Kan de minister mij dit bevestigen ?

Zo ja, over welk programma en over welke sponsors gaat het hier ? Is de minister van mening dat dit conform de voor de BRTN geldende reglementering is ?

Zo niet, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

In concreto ging het over het programma-onderdeel “Klusjes in huis”, in de zondagnamiddaguitzending “1 voor iedereen”.

De inhoud van dit programma, zo werd gesteld, zou door de sponsors worden bepaald, in casu, door GB-Brico.

De BRTN deelt mij mee dat “Klusjes in huis” zoals andere programma's het resultaat is van samenwerking tussen de omroep en een derde, waarbij een programma wordt gerealiseerd onder het toezicht en onder de verantwoordelijkheid van de BRTN.

De BRTN stelt dat de rubriek “Klusjes in huis” geproduceerd wordt via een samenwerkingsovereenkomst tussen BRTN en VAR enerzijds en Pentagone, die als uitvoerend producent handelt als lasthebber van GB-Brico anderzijds. Deze overeenkomst bepaalt onder meer dat de onderwerpen en scenario's moeten worden goedgekeurd door de verantwoordelijke BRTN-projectleider (artikel 2 paragraaf 2) en dat het programma volledig in overeenstemming moet zijn met de mediawetgeving inzake de BRTN (artikel 2 paragraaf 5).

Krachtens artikel 2 paragraaf 6 draagt de BRTN de volledige eindverantwoordelijkheid voor vorm en inhoud van het programma. "Klusjes in huis" is een informatieve rubriek die kadert in het programmaconcept van "1 voor iedereen".

"Klusjes in huis" is volgens de omroep geen gesponsord programma, maar een coproductie.

De administrateur-generaal van de BRTN verwees naar coproductie-aangelegenheden in een ruimer verband.

Ik leg het dossier voor aan de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie en verzocht de raad mij te adviseren over de conformiteit van het programma-onderdeel en de schermvermeldingen met de regelgeving inzake reclame en sponsoring.

Vraag nr. 50
van 21 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Speelfilm — Overheidstoelagen

Kan de minister mij meedelen welke bedragen er per jaar sinds 1970 voor het maken van speelfilms werden verleend ?

Hoeveel en welke films kwamen nooit in distributie ?

Bestaan er regels die de subsidiëring afhankelijk maken van de zekerheid dat de films in omloop zullen worden gebracht ?

Overweegt de minister een regeling te treffen waardoor gesubsidieerde films minstens gehonoreerd worden door een uitzending op de BRTN, zodat elke belastingbetaler kan oordelen over de waarde van het werkstuk dat met zijn bijdrage werd gerealiseerd ?

Antwoord

Ik bezorg het lid rechtstreeks de lijst van de gesubsidieerde films in de periode 1970-1992 (in totaal 95 voor 1.057.579.960 frank) alsmede het jaarlijks en algemeen totaal aan toegekende subsidies voor de productie van langspeelfilms.

De nummering in de marge houdt het volgende in :

(1) : de films zonder distributiehuis : in totaal 4 ;

(2) : de films in productie : in totaal 10 ;

(3) : TV-series : in totaal 1 ;

(4) : de films die niet werden geproduceerd : in totaal 2 ;

In concreto betekent dit dat 78 van de 82 afgewerkte films ((2), (3) en (4) in mindering van het totaal van 95) de weg vonden naar de distributie en vertoningskansen kregen in de bioscoop. Dit is 95 percent van de geproduceerde films.

Om eventuele moeilijkheden in verband met de distributie te ondervangen wordt de distributiesector uitge-

nodigd om zijn inzichten over het te voeren beleid kenbaar te maken.

Aangezien de BRTN sedert 1982 praktisch alle Vlaamse films coproduceert en de TV-rechten verwerft, worden nagenoeg alle films door deze zender uitgezonden.

Vraag nr. 51
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 64
van 22 januari 1993
blz. 375

Antwoord

In 1992 werden op mijn begroting geen kosten aangerekend voor buitenlandse reizen van journalisten, noch voor onkosten, noch voor vliegtuigtickets, noch voor hotelaccommodatie.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 25
van 23 december 1992
van de heer G. CARDOEN

Vliegveld Bassily (Silly) — Vestiging

Uit goed ingelichte bron verneem ik dat de onderneming Eurosilly overweegt een vliegveld te bouwen voor vliegtuigen van een zwaarder type. De vestiging zou gebeuren op een paar kilometer van de taalgrens (Bever) en bij de bevolking van die gemeente en ook van omliggende Vlaamse gemeenten ontstaat terecht enige ongerustheid omtrent lawaai- en andere milieuhinder.

Het zou niet mogen dat de Waalse regering door een aanpassing van haar gewestplan deze vestiging mogelijk maakt in dit mooie, landelijke gebied en haar bevolking zou storen en aantasten in haar leefgewoonten.

Naar ik vernomen heb zou een deel van de exploitatie van het vliegveld van Grimbergen naar daar worden gebracht.

Kan de minister mij bevestigen of die problematiek in een eerstvolgend overleg met de Waalse regering kan worden besproken ? Zo ja, kan ook vanuit ons Vlaamse gebied alles worden gedaan om die ongelukkige en ongewenste vestiging te verbieden ?

Graag zou ik over het gevolg van die gesprekken geïnformeerd worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Het verlenen van een vergunning voor de uitbating van een burgerlijk luchtvaartterrein valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Verkeer; die het bestuur van de luchtvaart onder zijn bevoegdheid heeft: Het advies van de regionale (i.c. Waalse) minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening is vereist.

De geplande aanleg zou gebeuren op Waals grondgebied, aan de rand van het controlegebied van het vliegveld van Chèvres. Hierdoor zou het vliegterrein langs de noordzijde van het terrein lopen, waardoor Vlaams grondgebied overvlogen zou worden;

Volgens de informatie die mij werd verstrekt werden de contacten tussen de onderneming Eurosilly en het bestuur van de luchtvaart echter stopgezet in november 1991. Er werd nooit een definitieve toelating gegeven. Sindsdien werd niets meer vernomen dienaangaande.

Het is mijns inziens bijgevolg voorbarig om deze problematiek te bespreken in het eerstvolgende overleg met de Waalse en met de federale Regering.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTITUTEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 4 van 20 november 1992 van de heer W. SEEUWS

Gehandicaptenzorg — Tehuizen voor kort verblijf

Tehuizen voor kort verblijf organiseren dag- en nacht-opvang voor zowel minderjarige als meerderjarige gehandicapte personen. De verblijfsduur is beperkt tot 3 maanden per kalenderjaar. Het is in de eerste plaats de bedoeling het eigen gezin te ontlasten in moeilijke perioden.

Alhoewel de behoefte aan een dergelijke adempauze voor gezinnen die zwaar motorisch of mentaal gehandicapten verzorgen, ontzettend groot is, worden er momenteel in Vlaanderen slechts 3 tehuizen voor kort verblijf erkend en gesubsidieerd.

1. Wat zijn de voorwaarden of normen om voor erkenning en subsidiëring in aanmerking te komen ?
2. Wat behelst de subsidie ?
3. Bestaan er andere niet-erkende gelijksoortige initiatieven ?

Antwoord

1. De erkenningsvoorwaarden zijn opgenomen in het koninklijk besluit van 25 januari 1971 en van het

koninklijk besluit van 23 december 1970 en hebben betrekking op functionele, organisatorische en architectonische normen.

Bovendien dient de oprichting van nieuwe inrichtingen te passen in een programmatie en moet een voorafgaande vergunning worden verkregen.

Gezien de uitgebreidheid van de gevraagde gegevens (voorwaarden of normen tot erkenning tehuizen kort verblijf) werden deze rechtstreeks aan het lid bezorgd.

2. De subsidieregels zijn terug te vinden in het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen.

Het aantal en de kwalificatie van het personeel is eveneens aan bepaalde normen onderworpen.

De subsidie gebeurt op basis van een dagprijs, bestaande uit vier kostencategorieën :

- de verblijfkosten ;
- de personeelskosten ;
- kosten voor het betrekken van de gebouwen ;
- de afschrijvingsbedragen op meubilair en medisch en niet-medisch materieel.

3. Andere gelijksoortige niet-erkende initiatieven zijn bij mijn weten onbestaande.

Om evenwel te voorzien in de behoefte van tijdelijke opvang werden binnen de capaciteit van een internaat of van een tehuis voor niet-werkenden een beperkt aantal onderhoudsdagen voorbehouden voor een opname van kort verblijf. De instelling Blijddorp I in Buggenhout kan aldus één bed (365 onderhoudsdagen) binnen de erkenning van haar internaat aanwenden. Het Dienstverleningscentrum Bernadette in Lovendegem kan 2 bedden aanwenden voor kort verblijf en dit zowel binnen de capaciteit van het internaat als van het tehuis voor niet-werkenden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 31 van 20 januari 1993 van de heer L. BARBE

Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid — Goedkeuring Europese Commissie

Het koninklijk besluit nummer 20 van 23 maart 1982

kadert in het textielplan. Dit koninklijk besluit maakte het mogelijk dat de overheid geld inbracht in tientallen textielbedrijven via de techniek van de niet-stemgerechtigde aandelen. Het koninklijk besluit bepaalde dat de bedrijven die aandelen inkochten ten laatste 15 jaar na de creatie ervan, aan minimum 80 percent van de nominale waarde. Het artikel 6 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 maakt het nu mogelijk dat bedrijven niet-stemgerechtigde aandelen kunnen inkopen aan minder dan 80 percent van de nominale waarde. Dit kan neerkomen op een steunmaatregel aan de betrokken bedrijven.

1. Wordt het voornemen tot invoeren van die maatregel gemeld aan de Europese Commissie zoals verplicht volgens artikel 92 van het EG-verdrag ? Wanneer ?
2. Wanneer werd het voornemen tot invoeren van de maatregel door de Europese Commissie goedgekeurd ?

Vraag nr. 32
van 21 januari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Agenda 1993 van dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst — Taalgebruik

Ik verneem dat de dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst, in opdracht van de Vlaamse regering, aan alle Vlaamse burgemeesters een mooie agenda voor 1993 bezorgde, met heel wat nuttige informatie erin.

Het komt echter nogal potsierlijk over dat alle agenda-informatie viertalig is, en stelselmatig met het Frans vooraan.

Voor België bijvoorbeeld worden de feestdagen in 1993 eerst in het Frans, dan in het Nederlands aangegeven. Voor Nederland enkel in het Nederlands, voor Frankrijk enkel in het Frans, voor Duitsland enkel in het Duits, enzovoort. De Vlaamse nationale feestdag op 11 juli is niet eens vermeld.

Is het Frans nog altijd de eerste nationale taal, ook in Vlaanderen ?

T. KELCHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 117
van 15 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Wegen op grondgebied stad Antwerpen — Uitvoering of subsidiëring werken

In opdracht van het departement worden jaarlijks verschillende werken aan wegen op het grondgebied van de stad Antwerpen uitgevoerd of gesubsidieerd.

1. Voor welke dossiers uitgaand van de stad Antwerpen werden sinds 1 januari 1983, datum van de fusie, subsidies toegekend ? Welke bedragen werden jaarlijks voor deze werken aan de stad Antwerpen betaald ?

2. Welke werken heeft het departement van Openbare Werken voor dezelfde periode op het grondgebied van de stad Antwerpen uitgevoerd ?
3. Welke kredieten worden er in de begroting van 1993 uitgetrokken om werken aan wegen op het grondgebied van de stad Antwerpen uit te voeren ?

Vraag nr. 118
van 15 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Fietspaden in provincie Antwerpen — Verbetering

Op een aantal plaatsen in de provincie Antwerpen laat de toestand van de fietspaden veel te wensen over.

Welke kredieten zullen op de begroting 1993 worden uitgetrokken voor aanleg en/of verbetering van de fietspaden in de provincie Antwerpen ?

Bestaat er een lijst van prioriteiten ? Zo ja, kan ik voor de provincie Antwerpen een overzicht van deze prioriteiten krijgen ?

Vraag nr. 119
van 15 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 64
 van 15 januari 1993
 Blz. 369

Vraag nr. 120
van 19 januari 1993
van de heer P. BERBEN

Verleggen ophaalbrug in Lozen-Bocholt — Planning

De voormalige Vlaamse minister voor Openbare Werken voorzag in zijn jaarplan voor 1993 in 15 miljoen voor het verleggen van de ophaalbrug ter hoogte van sluis 17 in Lozen-Bocholt, in de richting van Weert. Dit dossier was administratief (exclusief onteigeningen) in een vergevorderd stadium.

In de door de minister voorgestelde begroting en het investeringsprogramma van 1993 voor zijn departement komen vermelde werken niet meer voor. Graag had ik het volgende van de minister vernomen :

1. Waarom werd dit dossier geschrapt uit het investeringsprogramma voor 1993 ?
2. Worden de werken voor 1994 gepland ?
3. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn ten aanzien van de Stop van Lozen opdat de verkeersleefbaarheid in de dorpskern verbetert en opdat dit kerkdorp ook met het openbaar vervoer bereikt kan worden ?

Vraag nr. 121
van 20 januari 1993
van de heer M. MAERTENS

Ring rond Diksmuide — Plannen

Vooraf op piekuren en op zomerse zondagavonden is de verkeershinder in Diksmuide enorm. Dit leidde tot

talrijke zware ongevallen en verkeersdoden, meestal voetgangers en fietsers, en overwegend kinderen. Een snelle oplossing dringt zich dan ook op.

Uit de interne planning van Openbare Werken blijkt dat aan kredieten voor een ring wordt gedacht vanaf 1995.

1. In hoeveel kredieten is daartoe voorzien ? Is de aanleg van afgescheiden fietspaden daarin opgenomen ?
2. Welk tracé geniet de voorkeur van het departement in de verschillende opties en in hoeverre wordt daarbij rekening gehouden met het Ramsar-vogelrichtlijngebied, de beschermde Handzamevallei en de natuurontwikkelingsgebieden, die daar nog hangende knelpunten zijn ? Werd een MER opgemaakt ?
3. Werden de mogelijkheden onderzocht om :
 - de verkeersdrukte te verleggen via bewegwijzering naar autowegen en via wegversmallingen zoals in Woumen ;
 - via afgescheiden fietspaden de **verkeersveiligheid** van de fietsers op voldoende wijze te waarborgen ? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten ?
4. Werd er met de Lijn contact opgenomen om via een verbetering van het openbaar vervoer het verkeer op de piekuren te verminderen ? Zo ja, wat zijn daar de resultaten van ?
5. Werden in een verkeersstructuurplan de kosten van de ring, met inbegrip van milieukost en landbouw, in vergelijking gebracht met de kosten voor openbaar vervoer, fietspaden, wegversmallingen enzovoort ? Zo ja, wat waren daarvan de resultaten ?

Vraag nr. 122
van 20 januari 1993
van de heer M. MAERTENS

Ontzandingswerken voor de Oostkust — Gegevens

Begin 1990 werd voor de kust van Knokke-Heist een proefproject ten bedrage van 50 miljoen gestart om de ontzanding tegen te gaan ten gevolge van de stromen en de nabije vaargeulen naar de Zeebrugse haven. Daartoe werden onderwaterschermen uit kunststof als zandvangpanelen in de bodem gedruild. De bedoeling was daardoor een blokkering van het bodemtransport en een stroomverlamming voor het suspensietransport van het zand te realiseren. Daarna werden gedurende een jaar de zandverplaatsingen bestudeerd, metingen uitgevoerd en luchtcontroles gedaan. Het evaluatierapport dat daarna werd opgemaakt, bleek gunstig, zodat het systeem verder werd uitgewerkt op andere lokaties aan de Oostkust.

1. Op welke lokaties werden tot op heden **onderwaterschermen** geplaatst en wat was de kostprijs voor elke lokatie ?
2. Werden er bij de luchtcontroles ook residu's gemeten afkomstig van het munitiestort op de zandbank Paardemarkt ? Zo ja, welke ?

3. Had of heeft de ontzanding van de Oostkust ook invloed op de zandbank Paardemarkt ? Zo ja, welke ?

Vraag nr. 123
van 20 januari 1993
van de heer G. ANTHUENIS

Bevaarbare waterlopen — Uitvoerend personeel

Langs de bevaarbare waterlopen bestaat het uitvoerend personeel vooral uit agenten en kantonniers der waterwegen. De agenten voeren voornamelijk de bediening van sluizen en beweegbare bruggen uit ; de kantonniers oefenen het dagelijks toezicht uit.

Bij een herschikking ongeveer drie jaar geleden werd de functie van kantonnier feitelijk afgeschaft en bij die van agent gevoegd. Aldus zou aan de problematiek van het tekort aan bedieningspersoneel van sluizen en bruggen en van het op zon- en feestdagen bedienen van deze kunstwerken een einde kunnen worden gemaakt.

Gelet op het ontbreken van agenten en kantonniers langs waterwegen die geen of slechts weinig kunstwerken bevatten, bijvoorbeeld de aan het getij onderhevige rivieren van het Zeescheldebekken, bestaat er een lacune in het toezichtspersoneel. Langs deze waterwegen zou de functie van kantonnier opnieuw gestalte krijgen.

Kan de minister mij meedelen of dit inderdaad het geval is en wanneer deze herinvoering zou gebeuren ?

Vraag nr. 127
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 64
 van 22 januari 1993
 Blz. 375

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 13 januari 1993
van de heer P. DEWAEL

V.z. w. Vlaamse Opera Stichting — Oprichting operastudio

In het kader van de herstructurering van de vroegere intercommunale Opera voor Vlaanderen bestonden er concrete plannen voor de oprichting van een operastudio. Doelstelling hiervan was aan jongeren de nodige ontplooiingskansen te bieden.

Na de oprichting van de v.z.w. Vlaamse Opera Stichting (VLOS) werd begin 1989 het operagebouw van Gent om veiligheidsredenen gesloten. Naar aanleiding van de heropening van het Gentse operagebouw (september 1993) waarbij de gevraagde meer middelen ter beschikking worden gesteld, en rekening houdend met de bestaande activiteiten van de v.z.w. ECOV, had ik graag het volgende van de minister vernomen.

1. Wat is zijn houding ten opzichte van de oprichting van een operastudio ?
2. In welke mate zijn de meer middelen aan de v.z.w. VLOS gekoppeld aan de volledige uitvoering van het herstructureringsplan (en dus de oprichting van een operastudio) ?
3. Welke gesprekken werden hierover gevoerd met de conservatoria ?
4. Welke plaats wordt er desgevallend toegekend aan de v.z.w. ECOV en de operastudio ?

Vraag nr. 45
van 14 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Euro-Citizen Action Service — Taalgebruik

Ik verneem dat het comité Stop Euro-Brussel de minister een brief zou hebben toegestuurd waarin de taaltoestanden worden aangeklaagd bij de zetel van de Euro-Citizen Action Service (ECAS) te Brussel, een burgerrechtenorganisatie die wordt gesponsord door de Europese Gemeenschap. Blijkbaar spreekt of begrijpt niemand op het kantoor van die organisatie een woord Nederlands.

Het comité zou de minister ook gevraagd hebben om bij ECAS te protesteren en om stappen te zetten bij de Europese Gemeenschap, om niet langer subsidies toe te kennen.

Graag vernam ik van de minister welk gevolg hij aan die aangelegenheid heeft gegeven.

Vraag nr. 46
van 14 januari 1993
van de heer F. SARENS

Niet-betaalde sportbeoefenaar — Verzekering

Bij de totstandkoming van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar werd onder meer bijzondere aandacht besteed aan het probleem van de onvoldoende verzekering tegen sportongevallen ingeval van overlijden, bestendige volledige of gedeeltelijke werkonbekwaamheid.

Het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen bepaalt in artikel 12 dat de werkingskosten na aftrek van de eventueel ermee verbonden inkomsten, voor 75 procent worden gesubsidieerd, onder meer kosten voortvloeiend uit de verplichting een verzekering af te sluiten die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid en de gevolgen van persoonlijke ongevallen dekt (punt 5).

Ik verneem nu dat voor het jaar 1992 geen enkele subsidie als werkingskosten-verzekering aan de erkende landelijk georganiseerde sportverenigingen werd verleend.

Op welke basis wordt er door Bloso beslist het artikel 12, 5, van dit decreet niet uit te voeren ?

Welke subsidie voor de werkingskost-verzekering werd door Bloso aan de sportverenigingen verleend voor de jaren 1978 tot en met 1991 ?

Vraag nr. 48
van 20 januari 1993
van de heer L. APPELTANS

Regionale talen in Frankrijk — Erkenning van het Nederlands

De Franse minister van Onderwijs en Cultuur, Jack Lang, heeft maatregelen aangekondigd ter bevordering van het gebruik der regionale talen in Frankrijk. De Franse minister rekent het Nederlands niet tot die groep van regionale talen, hoewel het Nederlands in Frankrijk nog steeds door enige tienduizenden mensen wordt gesproken, meer bepaald in Frans-Vlaanderen.

Welke initiatieven zal de minister bij zijn Franse ambtgenoot nemen om het Nederlands alsnog te laten opnemen in een charter ter bevordering van de regionale talen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 30
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Openbaar vervoer — Prijsverlagend voorstel van Instituut voor de Autocar en de Autobus

Uit het tijdschrift "Transport en Toerisme" verneem ik dat het Instituut voor de Autocar en de Autobus (ICB) in de loop van de maand juli 1992 aan de Belgische eerste minister een aantal berekeningen en oplossingen zou hebben toegezonden, waarbij werd aangevoerd dat de vrijstelling van 11,30 frank accijns per liter voor alle regio- en privé-autobussen, personeels- en schoolbussen, autocars en taxi's integraal zouden worden gecompenseerd door een aanpassing van 5,5 ct per liter diesel en benzine voor de overige gebruikers of met een aanpassing van 11,78 ct per liter van uitsluitend de benzineprijs.

Een uitgebreid dossier zou ook aan de Belgische minister van Financiën en van Verkeer, evenals aan de minister zelf zijn bezorgd.

Dergelijke maatregel zou natuurlijk aan neerwaarts effect hebben op de prijs van het openbaar vervoer en op die manier een belangrijke maatregel zijn ter bevordering van het gemeenschappelijk vervoer.

Is de minister op de hoogte en in het bezit van de berekeningen en gegevens die hem door het ICB werden aangereikt? Heeft hij in dat verband al overleg gepleegd met de Belgische overheid?

Vraag nr. 31
van 13 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

NMBS — Speciale reductiekaart gezinnen

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen wil een speciale gezinskaart die gezinnen toelaat in gezinsverband en tijdens de daluren goedkoop met de trein te reizen. Het gaat dus om een andere regeling dan de bestaande reductiekaart voor gezinnen met minstens drie kinderen.

De succesvolle Go-Pass en Multi-Pass bij de NMBS bewijzen dat lagere tarieven tot meer opbrengsten kunnen leiden.

Heeft de minister dit voorstel ter sprake gebracht in de Interministeriële Conferentie Infrastructuur en Verkeerswezen?

Hoe is de reactie van zijn regionale en federale collega's van de NMBS?

Vraag nr. 32
van 13 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Archeologisch onderzoek SST-tracé — Contacten met NMBS

De NMBS trekt enkele tientallen miljoenen uit voor archeologisch onderzoek van het **SST-tracé** in Wallonië. De KUL heeft interesse voor dergelijk onderzoek in Vlaanderen.

Heeft de minister als verantwoordelijke voor Monumenten en Landschappen initiatieven genomen bij de NMBS, eventueel via de Interministeriële Conferentie Infrastructuur en Verkeerswezen, om een soortgelijke regeling voor Vlaanderen te verkrijgen? Zijn er al resultaten? Welke?

Vraag nr. 33
van 15 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Restauratie beschermde monumenten in provincie Antwerpen — Kredieten

Kan de minister mij een overzicht geven van de kredieten die in de begroting van 1993 uitgetrokken zijn voor restauratie van beschermde monumenten en dit in de provincie Antwerpen?

Graag had ik ook een overzicht gekregen van de goedgekeurde restauratieprojecten van beschermde monumenten in de provincie Antwerpen, eventueel jaarlijks opgesplitst sinds 1987?

Wat is het subsidiebedrag per dossier, alsmede de werkelijk geraamde kostprijs?

Vraag nr. 34
van 18 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Adviesraad jeugd en verkeer — Bevoegdheden

De minister heeft een adviesraad jeugd en verkeer opgericht.

1. Wat is de bevoegdheid van die raad?
2. Wat is zijn officieel statuut?
3. Aan welke ministers kan de adviesraad advies geven en volgens welke procedure?
4. Kan de federale minister van Verkeer advies inwinnen over bijvoorbeeld het probleem van de opgefokte brommer? Hoe? Kan aan de raad gegarandeerd worden dat niet alleen Vlaamse, maar ook federale ministers rekening zullen houden met zijn adviezen?

Vraag nr. 35
van 20 januari 1993
van de heer X. BUISSERET

De Lijn — Experimenten met alternatieve brandstoffen

Naar aanleiding van een artikel gepubliceerd op 5 november 1992 in de "Gazet van Antwerpen" noemt de heer Van De Weghe, directeur van De Lijn, het rapport over stadsbussen op aardgas, opgesteld door wetenschappers in opdracht van NIM, tendentieus.

Nochtans werd dit rapport opgesteld door onderzoekers van de RUG, de VUB en het onderzoekscentrum voor toegepast natuurwetenschappelijk onderzoek in Delft (Nederland). Zij stellen in hun rapport vast dat een aardgasmotor veel milieuvriendelijker is dan diesel, veel veiliger dan LPG en technisch bedrijfszeker.

De Lijn wacht op resultaten vanuit Brussel (MIVB) en Wallonië, en experimenteert ondertussen met waterstof.

Op 26 december 1992 wordt in "De Standaard" gemeld dat Kortrijk zal experimenteren met 5 stadsbussen op aardgas.

1. Was het experiment in Brussel positief?
2. Indien wel, zal De Lijn dan overgaan tot de aankoop van bussen op samengeperst aardgas?
3. Zijn er al resultaten bekend over het experiment met waterstof?

Vraag nr. 36
van 20 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Openbare vervoermaatschappij De Lijn — Verhuur autobussen zonder chauffeur

Graag had ik van de minister vernomen op grond van welke wetsbepalingen het de openbare vervoermaatschappij De Lijn toegestaan is autobussen zonder chauffeur te verhuren, terwijl dit wettelijk verboden is voor privé-exploitanten?

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 22
van 15 februari 1993
van de heer S. DE CLERCK

Gesco's — Toewijzingen aan Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen

De Vlaamse overheid besteed jaarlijks ongeveer 24 miljard aan de financiering van de diverse tewerkstellingsprogramma's. Een specifieke plaats binnen die programma's wordt ingenomen door het zogenoemde veralgemeend stelsel van de gesubsidieerde contractuelen (gesco's). De toewijzing-van de gesubsidieerde tewerkstelling dient te kaderen in het algemeen tewerkstellingsbeleid, waarbij de integratie van de moeilijke doelgroepen in de werkloosheid prioritair is.

In 1992 wees de minister zes full-time gesco's toe aan een niet-erkende organisatie VEZO (project 8267 : Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen). De beslissing van de minister ging lijnrecht in tegen een unaniem negatief advies van het subregionaal tewerkstellingscomité. Daarom enkele concrete vragen :

1. Stroken de activiteiten die deze gesco's binnen die nieuwe belangenorganisatie ontwikkelen, met de reglementering die stelt dat deze moeten voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet had kunnen worden voldaan ? Zo ja, kunnen alle zelfstandigenorganisaties bij een aanvraag een positief antwoord verwachten ? Zijn die activiteiten conform aan deze omschreven in het aanvraagdossier ? Zijn er projecten van gelijksoortige **belangenorganisaties** toegewezen of geweigerd ?
2. Welke diploma's bezitten die gesco's ?
3. In het subregionaal tewerkstellingscomité (STC) werd dit dossier binnen de gestelde periode (27 november 1991 tot 17 december 1991) negatief geadviseerd. In dit comité zetelen alle erkende Vlaamse sociale partners. Welke argumentatie, in de geest van de - beleidsdoeleinden die de minister reeds meermaals verkondigde (cf. Vesoc-besprekingen inzake de tewerkstellingsprogramma's), heeft de minister gevolgd om de zes gesco's toch toe te wijzen ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 18
van 12 januari 1993
van de heer M. LOGIST

Vlaams Fonds — Inschrijving van jongeren met licht mentale handicap en/of gedragsproblemen

Sedert 1 april 1992 is het Vlaams Fonds voor de Sociale

Integratie van Personen met een Handicap gedeeltelijk operationeel. Vanaf die datum is er onder meer een nieuwe **inschrijvingsprocedure** van kracht.

Op dit ogenblik verloopt de inschrijving moeilijk voor twee groepen : de kinderen en de jongeren met een lichte mentale handicap, al dan niet met bijkomende gedragsmoeilijkheden, en de kinderen en de jongeren met karakterstoornissen en gedragsmoeilijkheden.

Tot nog toe dienden zich voor die groepen verschillende oplossingen aan. Er zijn mogelijkheden op het vlak van observatie, oriëntatie en behandeling en dit zowel ambuland, semiresidentieel (in dagopvang), als residentieel. Bovendien vallen mogelijke oplossingen dan nog eens onder diverse subsidiëringsregelingen (bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenzorg, ziekteverzekering, . . .).

Een gedifferentieerde oplossing overeenkomstig de noden van het kind was mogelijk, ook in het arrondissement Leuven. Nu wordt vastgesteld dat één van de oplossingen veel moeilijker kan worden aangeboden, namelijk de oplossingen Observatie- en Behandelingscentrum en Internaat gesubsidieerd in de gehandicaptenzorg. De reden hiervoor is dat de inschrijving in het Vlaams Fonds niet vlot verloopt. De provinciale evaluatiecommissies die moeten beslissen over het al dan niet inschrijven van een cliënt in het Vlaams Fonds, lijnen de notie handicap streng af. Alleen mensen met een langdurige, blijvende en ernstige beperking van hun mogelijkheden tot sociale integratie worden vlot toegelaten tot het Vlaams Fonds. Ernstige gedragsproblemen en licht mentale handicaps (IQ's beneden 70 à 75) bij kinderen en jongeren worden niet door alle PEC-leden als dusdanig beschouwd.

Dit leidt tot problemen zowel voor de kinderen en hun ouders (onzekerheid over en zelfs gebrek aan de gepaste oplossing), als voor verwijzers (het vroeger gehanteerde verwijzingspatroon gebaseerd op een differentiatie in het aanbod functioneert niet meer), als voor de voorzieningen (onzekerheid over financiering met onderbezetting tot gevolg).

De gevolgen laten zich ook in onze streek scherp voelen :

- in Ter Wende (capaciteit 30) zijn de dossiers van 18 opgenomen kinderen onzeker. Het gaat om 4 afgekeurde dossiers waarbij beroep aangetekend werd en 14 dossiers waarvoor maar een voorlopige inschrijving verkregen werd voor 6 maanden. Ook voor die laatste dossiers kan nog een negatieve beslissing volgen ;
- in Ave Regina (capaciteit 100) werden sedert april 1992 37 dossiers aanhangig gemaakt. Voor 9 volgde een negatieve beslissing, voor 22 een positieve en voor 6 dossiers werd nog geen uitspraak gedaan ;
- in Terbank bestaat de onzekerheid rond een 10-tal ingediende dossiers. Er werden 2 dossiers afgekeurd. Voor één van deze dossiers werd beroep aangetekend. Terbank neemt enkel nog op als er inschrijving is.

Hierdoor vallen een aantal kinderen letterlijk tussen wal en schip. Zij krijgen — in tegenstelling tot vroeger — niet altijd meer de hulp die zij nodig hebben.

Graag had van de minister vernomen wat zij denkt over die toestand. Worden er maatregelen overwogen om tot een degelijke oplossing van het geschetste probleem te komen ?

Vraag nr. 19
van 19 januari 1993
van de heer H. MARSOUL

Vlaams Fonds — Inschrijving kinderen en jongeren met leer- en gedragsproblemen

Naar ik verneem zou de afhandeling van de dossiers van kinderen en jongeren met leer- en **gedragsproblemen** niet alleen lang aanslepen, maar zouden ook de mogelijkheden tot het verkrijgen van een gespecialiseerde begeleiding sterk verengd worden ingevolge de vele weigeringen van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Nochtans wordt die groep van kinderen/jongeren reeds jarenlang op deskundige en doeltreffende wijze geholpen in MPI'S. Wegens de complexiteit van de problemen die deze kinderen/jongeren hebben, wordt de wijze van opvang en begeleiding in MPI's door de erkende multidisciplinaire diensten (PMS-centra) beschouwd als het beste antwoord op de hulpvraag.

Kan de minister mij daarom meedelen :

1. a. hoeveel aanvragen voor kinderen met leer- en gedragsproblemen werden ingediend bij het Vlaams Fonds ;
b. hoeveel aanvragen reeds werden afgehandeld ;
c. hoeveel aanvragen daarvan werden geweigerd ;
2. of er maatregelen worden overwogen om de inschrijvingsprocedure te vereenvoudigen ? Zo ja, welke ? Binnen welke termijn ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
22	22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Overheidsinstellingen — Gunningsprocedures</i>	392
25	11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>“Flanders” — Aanduiding Nederlandse taalgemeenschap</i>	365
27	14.01.1993	M. Dillen	<i>Economische situatie in Antwerpse regio — Maatregelen</i>	393
28	14.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Frans charter ter bevordering regionale talen — Ontbreken van het Nederlands</i>	365
29	14.01.1993	J. De Bremaeker	<i>Overheidsinvesteringen — Inhaaloperatie voor infrastructuur</i>	394
30	18.01.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlabinvest — Besteding gelden aan crash-programma</i>	366
31	0	20.01.1993	L. Barbé <i>Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid — Goedkeuring Europese Commissie</i>	402
32	0	21.01.1993	P. Van Grembergen <i>Agenda 1993 van dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst — Taalgebruik</i>	403
34	26.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nationale onderzoekskredieten — Verdeelsleutel</i>	366
38	01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde monumenten verworven ingevolge staats hervorming — Herbestemming</i>	367
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
51	12.01.1993	M. Didden	<i>Vervuiling — Lekken in installaties</i>	367
52	13.01.1993	H. Van Denderen	<i>Vervuiling rivier de Schijn — Maatregelen</i>	368
53	13.01.1993	B. Vandendriessche	<i>Vlarem — Inspraakregelingen</i>	368
54	15.01.1993	J. De Bremaeker	<i>Openbare werken — Gebruik van hoogovenslakken</i>	369
55	15.01.1993	V. Dua	<i>Bossen, natuur- en groengebieden — Aankoop</i>	370
56	18.01.1993	H. Candries	<i>Waterwachtbekkens voor luchthaven Zaventem — Inspraak Vlaamse regering</i>	371
57	18.01.1993	H. Candries	<i>Verkaveling sociale woningen in Melsbroek — Lawaaihinder luchthaven</i>	371
58	18.01.1993	L. Neils-Van Liedekerke	<i>Waterzuiveringsinfrastructuur Dender — Investeringsprogramma 1994</i>	372

59	19.01.1993	D. Ramoudt	<i>Beperking jacht wildganzen schade voor landbouw</i>	372
60	19.01.1993	R. Van Hooland	<i>Milieuheffing — Gegevens</i>	373
61	20.01.1993	L. Barbé	<i>Afvalwaterlozingen Amylum in Dender — Overtredingen</i>	374
62	20.01.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Milieubox — Eigendom en voorraad</i>	375
63	21.01.1993	G. Anthuenis	<i>Samenstelling raad van bestuur van de VHM — Bekrachtiging Vlaamse regering</i>	375
64	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	375
65	22.01.1993	M. Capoen	<i>Stortproblematiek — Oplossingen</i>	376
67	27.01.1993	J. Caubergs	<i>Beheersmandaat bij bouwmaatschappij — Onverenigbaarheid met functie van ombudsman</i>	377
70	27.01.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Carcoke in Neder-Over-Heembeek — Problematiek en maatregelen</i>	377
71	27.01.1993	M. Maertens	<i>Opvissen van oorlogsmunitie op zee — Gegevens</i>	377
72	28.01.1993	J. Van Looy	<i>Mestoverschotten — Getrapte heffing</i>	378
73	29.01.1993	G. Vanleenhove	<i>Stortcapaciteit — Problemen</i>	379

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

41	16.11.1992	B. Vandendriessche	<i>Gentse binnen wateren — Sanering en baggerwerken</i>	394
46	19.11.1992	J. De Bremaecker	<i>Haven van Zeebrugge — Evolutie geul in de zeebodem</i>	395
49	20.11.1992	H. Van Dierden	<i>Verkeersomleggingen in Duffel — Vragen</i>	395
61	27.11.1992	M. Bartholomeeussen	<i>Dijkwerken in Lillo — Planning</i>	396
109	08.01.1993	R. Van Hooland	<i>Ruimtelijke ordening en planning — Beleid</i>	396
117	0 15.01.1993	M. Dillen	<i>Wegen op grondgebied stad Antwerpen — Uitvoering of subsidiëring werken</i>	403
118	o 15.01.1993	M. Dillen	<i>Fietspaden in provincie Antwerpen — Verbetering</i>	403
119	0 15.01.1993	J. De Bremaecker	<i>Openbare werken — Gebruik van hoogovenslakken</i>	403
120	0 19.01.1993	P. Berben	<i>Verleggen ophaalbrug in Lozen-Bocholt — Planning</i>	403
121	0 20.01.1993	M. Maertens	<i>Ring rond Diksmuide — Plannen</i>	403
122	0 20.01.1993	M. Maertens	<i>Ontzandingswerken voor de Oostkust — Gegevens</i>	404
123	o 20.01.1993	G. Anthuenis	<i>Bevaarbare waterlopen — Uitvoerend personeel</i>	404
124	21.01.1993	V. Dua	<i>Haasdonkse bossen — Verkaveling</i>	379
125	21.01.1993	V. Anciaux	<i>Politiecommissariaat Wezembeek-Oppeem — Toepassing taalwetgeving</i>	379
126	21.01.1993	P. De Keersmaecker	<i>Omlegging provinciale weg Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertencentrum — Bekrachtiging gewestplanwijziging</i>	380

127	o	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	404
130		27.01.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Vestiging bedrijvenzones in Liedekerke en Afligem — Stand van zaken</i>	380

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

8		05.11.1992	T. Merckx-Van Goy	<i>Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming</i>	397
11		12.11.1992	J. Caudron	<i>BRTN — II.II.II-actie</i>	398
39		05.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-uitzendingen — Sponsoring</i>	400
44	o	13.01.1993	P. Dewael	<i>V.z. w. Vlaamse Opera Stichting — Oprichting operastudio</i>	404
45	o	14.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Euro-Citizen Action Service — Taalgebruik</i>	405
46	o	14.01.1993	F. Sarens	<i>Niet-betaalde sportbeoefenaar — Verzekering</i>	405
47		19.01.1993	R. Van Hooland	<i>Speeltuigen op speelpleinen — Normen en subsidiëring</i>	380
48	o	20.01.1993	L. Appeltans	<i>Regionale talen in Frankrijk — Erkenning van het Nederlands</i>	405
49		21.01.1993	D. Ramoudt	<i>BRTN-uitzendingen in Frankrijk — Verspreiding door kabelmaatschappijen</i>	381
50		21.01.1993	D. Ramoudt	<i>Speelfilms — Overheidstoelagen</i>	401
51		22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	401
52		22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-uitzendingen — Uitnodiging politici</i>	381
53		25.01.1993	G. Annemans	<i>BRTN — Reclamespots</i>	382
54		27.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-journalisten — Partijpolitieke voorkeur</i>	382
57		29.01.1993	J. Geysels	<i>Oprichting gemeentelijke raden voor cultuurbeleid — Stand van zaken</i>	382

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

61		14.01.1993	G. Annemans	<i>Leerlingentelling door scholen — Persoonsgegevens</i>	383
62		15.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Universiteit Gent — Toebedeling kamers in homes</i>	384
63		20.01.1993	M. Aelvoet	<i>Woensdagnamiddagbewaking — Sociaal voordeel</i>	385
64		20.01.1993	H. Marsoul	<i>Verzorgend beroepssecundair onderwijs — Actualisering</i>	385
65		21.01.1993	D. Ramoudt	<i>Toerismescholen — Overaan bod</i>	387
68		27.01.1993	M. Capoen	<i>HOBU-instellingen — Gegevens</i>	389
69		27.01.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Gebrevetteerde verpleegster — Studieniveau</i>	389
70		27.01.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Europese lagere school — Inspectie</i>	390
71		27.01.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Basisscholen — Logopedie tijdens de lessen</i>	390

76	29.01.1993	L. Standaert	<i>ARGO — Gebouwenruil met stad Brugge</i>	391
77	29.01.1993	F. Van den Eynde	<i>“Parlement” in middelbare scholen — Vertegen woordiging partijen</i>	391
83	10.02.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>TSO- en BSO-scholen van Aalst — Gegevens</i>	391

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

25	23.12.1992	G. Cardoen	<i>Vliegveld Bassily (Silly) — Vestiging</i>	401	
30	0	11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbaar vervoer — Prijsverlagend voorstel van Instituut voor de Autocar en de Autobus</i>	405
31	0	13.01.1993	H. Van Dierden	<i>NMBS — Speciale reductiekaart gezinnen</i>	406
32	0	13.01.1993	H. Van Dierden	<i>Archeologisch onderzoek SST-tracé — Contacten met NMBS</i>	406
33	0	15.01.1993	M. Dillen	<i>Restauratie beschermde monumenten in provincie Antwerpen — Kredieten</i>	406
34	0	18.01.1993	M. Van Dierden	<i>Adviesraad jeugd en verkeer — Bevoegdheden</i>	406
35	0	20.01.1993	X. Buisseret	<i>De Lijn — Experimenten met alternatieve brandstoffen</i>	406
36	0	20.01.1993	D. Ramoudt	<i>Openbare vervoermaatschappij De Lijn — Verhuur autobussen zonder chauffeur</i>	406
37	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	392	

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

21	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	392	
22	0	15.02.1993	S. De Clerck	<i>Gesco's — Toewijzingen aan Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen</i>	407

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

4	20.11.1992	W. Seeuws	<i>Gehandicaptenzorg — Tehuizen voor kort verblijf</i>	402	
18	o	12.01.1993	M. Logist	<i>Vlaams Fonds — Inschrijving van jongeren met licht mentale handicap en/of gedragsproblemen</i>	407
19	0	19.01.1993	H. Marsoul	<i>Vlaams Fonds — Inschrijving kinderen en jongeren met leer- en gedragsproblemen</i>	408
20	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	392	